სარბიელი

სპორტული გაზეთი გამოიცემა 1990 წლის 28 დეკემბრიდან პარასკევი, 16 ოქტომბერი 1998 №187 (722) ფასი 50 თეთრი

EURO 2000
ევროპის ჩემპიონატის შესარჩევი მატჩები

II ჯგუფი

ლატვია	3	2	0	1	4:2	6
საბერძნეთი	2	1	1	0	5:2	4
სლოვენია	3	1	1	1	4:4	4
ნორვეგია	3	1	1	1	5:6	4
საქართველო	3	1	0	2	1:4	3
ალბანეთი	2	0	1	1	2:3	1

წავაქციოთ წასაქცევი, თორემ ყველა წავიქცევით

...დიახ, წასაქცევი მალევე უნდა წაი... გუშინწინ, როცა საბერძნეთ — სა...თველოს მატჩი მიმდინარეობდა, ამ ...რის ბოლომდე დასაბუთება ვერ მოვა...რი, სტადიონიდანვე აეროპორტში გა... ახლა კი ვაგრძელებ.

...სამშაბათს, თამაშის წინა დღეს, ვლა...მერ გუცაევმა პრესკონფერენცია გამა... ჯერ ლატვიასთან მარცხზე ისაუ..., მერე ბერძნებთან თამაშზეც თქვა, ბო...ს ზოგადი საუბარიც გამოგვივიდა. იქ...რიც ითქვა, აქეთურიც — ნაკრებში ...გიერთი მეჭიდავება, მაგრამ ვერ წამა...ვენ, მე არაფერს დავთმობ, გუნდის მწ...ნელი გახლავართ და როგორც საჭი...დ ჩავთვლი, ისე მოვიქცევი. ჩემს საქ...ი ჩარევის უფლებას არავის მივცემ. ...მ ნაკრებში ვარ, ყველას მოვთხოვ ...მორჩილოსო — გვითხრა გულმოკ...ლმა გუცაევმა. ამიტომაც იყო, ათენში ...მარცხის მერე რომ დავწერე, წასაქ...ები წაიქცნენ-მეთქი.

...რომ გვეგონა და ვიმედოვნებდით, ლა...ს — საბერძნეთიდან მინიმუმ სამი ქუ...თ დავბრუნდებოდით, სულ მთლად ხე...ცარიელნი ჩამოვედით. ვერ გეტყვით, ...ენად მართალია, არც გუცაევთან მი-საუბრია მეორე მარცხის შემდეგ, მაგრამ ნაკრების სამზარეულოში ჩახედულმა ხალხმა ხმამაღლაც თქვა, შეიძლება, ასეც იყოს — ათენში ვლადიმერ გუცაევმა შეგნებულად არ გააკეთა ერთზე მეტი შეცვლა, სურდა, ყველას დაენახა, ქართველები როგორ ცოდვილობდნენ, ყველა დარწმუნებულიყო, ამათ თამაში რომ არ სურთ. გუცაევი ნაკრებში ამ მატჩების მერე ბევრ ცვლილებას მოახდენს, საამისოდ საფუძველი უკვე შემზადებულია. ქართველი ფეხბურთელები ნაკრებში მოვალეობის მოსახდელად თამაშობენო — საერთო აზრი შეიქმნა.

მწვრთნელსა და ზოგიერთ ფეხბურთელს შორის უეჭველად დუელი მიმდინარეობს. გუცაევი კვლავაც თავდაჭერილია, ბევრ რამეს არ ლაპარაკობს, თვალს ხუჭავს, ჯერჯერობით რადიკალური ზომებისთვისაც არ მიუმართავს. ისიცაა, რომ ზოგიერთი ფეხბურთელისთვის გუცაევისეული სიმკაცრე მიუღებელია. ის ბრძოლას, ომს, თავდადებას ითხოვს. ასეთი პრინციპით თამაშისას კი სრულიად მოსალოდნელია ვინმემ ტრავმა მიიღოს და კლუბშიც უთამაშებელი დარჩეს. ღმერთმა ქნას, ვცდებოდეთ, მაგრამ დიდი ეჭვები რომ გვღრღნის, ყველაზე ცუდი და დამაფიქრებელი ეგაა.

ჩამოთვალეთ თითოეული ფეხბურთელი, მათი კლუბებიც კარგად გეხსომებათ, ვინ როგორი მოთამაშეა, არც ეს გესწავლებათ. თავიანთ გუნდებში ხომ ყოჩაღობენ? მაშ, ნაკრებში რა მოსდით? ამის პასუხად ეგებ სერგო კუტივაძის ათენში, მატჩის შემდეგ პრესკონფერენციაზე ნათქვამი გამოგვადგეს?

— ნაკრებში საფუძვლიანი ცვლილებების დრო დადგა. დღევანდელი გუნდის წევრთა უმრავლესობამ ცხოვრება უკვე მოიწყო. ისინი თავიანთი თამაშის დონით, ეტობა, კმაყოფილები არიან. ეს კი ჩვენთვის მიუღებელია.

ეროვნული გუნდის მწვრთნელები თავიანთ შეცოდომებს არც უარყოფენ, ამბობდნენ, შელია არ უნდა დაგვეყენებინა ბერძნებთან, შევცდითო. ჩვენც ასე გვგონია, ახალტრავმამოშუშებული შურთაზი ნაკრებში სათამაშოდ მოუმზადებელი იყო, მაგრამ ყველაფერს ეს წვეტყდა, ან თუნდაც რიგაში გვარამაძის ორი შეცდომა? არა, ერთი ნებისმიერი ამპლუის ფეხბურთელი თამაშს არასდროს წააგებს, მის გარდა ათი სხვაა, რომელთაც მისი უზუსტობის გამოსასწორებლად მართებთ ბრძოლა. ეს კი არ ჩანდა და ამაზე გვწყდება გული.

როცა რაიმე კრიტიკულს დაწერ, საყვედურებს მრავლად გეტყვიან, ისეთსაც, საიდანაც პირდაპირ მტკიცდება ის, რაც ზემოთ ვთქვით. ნაკრების ერთ-ერთმა წამყვანმა ფეხბურთელმა, მორიგი წერილით უკმაყოფილომ, აი, რა თქვა ათენში წაგებამდე: რა გინდათ, რას გადამეკიდეთ? თუ არ გინდათ, რომ ნაკრებში ვითამაშო, მე სულ არ მინდაო — ვალი აქეთ დაგვადო. თავი ვარსკვლავი ჰგონია, რომელიც არასდროს ჩაქრება.

ჩვენ გუცაევს ვთხოვთ, ასეთი ფეხბურთელი, ვინც უნდა იყოს ის, ნაკრებს არ გააკაროს. გაიქცევა, გამოიქცევა, დადგება, ხელებს გაშლის, ყველაფერი თქვენი ბრალიაო, ჩაილაპარაკებს — ან პარტნიორებს იგულისხმებს, ანაც მწვრთნელს.

ბატონო ვოვა, თქვენს პრინციპულობას უფრო დააფასებენ, ვიდრე იმას, რაც დღეს ეროვნულ ნაკრებში ხდება. თავადვე არ თქვით, ჩემსას ბოლომდე გავიტანო? ჰოდა, გააკეთეთ საქმე, რასაც ფიქრობთ, ის განახორციელეთ. თუ მეტი არ შეგვიძლია, ესეც თქვით. მაშინ გვეცოდინება, რა მოვითხოვოთ ნაკრებისგან. გადადგით ერთი, დიდი ნაბიჯი, აღარ დაუძახოთ გუნდში იმათ, ვინც ქართველ გულშემატკივარს სევდასა და ნაღველს უტოვებს. თუ სხვაგვარად ფიქრობთ, კეთილი, ისევ ამ შემადგენლობას უხმეთ, ოღონდ განაწყვეთ ისინი სათამაშოდ, ისე მომართეთ, რომ ხალხს, გულშემატკივარს ხელები თავში საშენი არ გაუხდეს. თქვენს მოსაზრებას სრულიად ვიზიარებთ, როცა ამბობთ, ჩემთვის მთავარი შედეგიაო. ეს არის მთავარი. ჯანდაბას, ცენტრს იქით სულ ნუ გადავლენ ფეხბურთელები, ისევე როგორც ლატვიამ ქნა, მაგრამ მოიგონ, დაარტყან ერთი კინკილა და მორჩეს. როდემდე ვიყოთ ჭიდაობის შემყურენი. გადადგით ნაბიჯი, ულირსნი დაითხოვეთ. პასუხი ყველაფერზე თქვენ მოგეთხოვებათ. უსიამოვნების თავიდან ასაცილებლად სიმტკიცეა საჭირო. თქვენ რა, კარგად გრძნობდით თავს, როცა ყველაფრის ხალისი დაკარგული გქონდათ? თუ ის გესიამოვნებოდათ, თბილისში ჩამოსულს რომ მითხრეს, ტელერეპორტაჟისას ჩანდა, გუცაევი ბერძნებთან მატჩისას ტიროდაო. რა გაქვთ სატირალი? დარჩით ვაჟკაცად, გასაკეთებელი გააკეთეთ. ასე უფრო დაფასდებით. თუ არადა...

ორი თამაში სტუმრად, ორი წაგება, შინ უქულოდ დაბრუნება. ერთი მატჩი ქართველმა ფეხბურთელებმა წააგეს გუნდთან, რომელსაც ქართველი მწვრთნელი რაგბის ბურთით ავარჯიშებს, რადგანაც პასის მიცემა არ იციან. ჯერ ოვალური ბურთით ისწავლეთ, პასი როგორ გააკეთოთო, ეუბნება ფეხბურთელებს რევაზ ძოძუაშვილი და რასაც სთხოვს, შეგირდებიც იმასვე აკეთებენ.

იხილეთ მეორე გვერდი

ნეტა რაზე ბჭობდნენ ქინქლაძე და ქეცბაია?

ალმასკომმა ვითა სანახევროდ დაინდო

ასკ მეათე გუნდი იქნება

საქართველოს კალათბურთის ფედერაციის მიერ 13 ოქტომბერს გასამართი ალმასკომის სხდომა გუშინ, 15 ოქტომბერს, ცეკავშირში შედგა. პირველი, რაც კარგად გვენიშნა და ამ ხალხის საქმისადმი სერიოზული მიდგომა წარმოაჩინა, ის იყო, რომ იქ შეკრებილ მცირერიცხოვან ჟურნალისტებს სხდომაზე დასასწრებად არანაირი სირთულე არ შეგვქმნია. თითქოს ამაში უჩვეულო არაფერია, მაგრამ ქართული კალათბურთის მამების ჩვენდამი კეთილგანწყობა თავისთავად დადებით მოვლენად უნდა აღვიქვათ და კარგი იქნება, თუ მათ სხვებიც მიბაძავენ.

იქ დამსწრე ალმასკომის წევრებს ორი საკითხი ჰქონდათ განსასჯელ-დასამტკიცებელი. პირველი თავდაცვის სამინისტროს მიერ ფედერაციის სახელზე გამოგზავნილი წერილი გახლდათ, რომელსაც ხელს გენერალ-ლეიტენანტი ნიკოლეიშვილი აწერდა. წერილის შინაარსი კი, რომელიც ვიცე-პრეზიდენტმა როლანდ ხომერიკმა გაგვაცნო, დაახლოებით ასეთი იყო: ასკ-მ, რომელიც წლების მანძილზე მონაწილეობდა საქართველოს უმაღლეს ლიგაში და ფინანსდება ბიუჯეტიდან, შექმნილი სირთულეების გამო ვერ შეძლო ჩემპიონატში მონაწილეობისთვის აუცილებელი თანხის დროულად დაფარვა და წლეულს პირველობის მიღმა დარჩა.

ახლა კი, როდესაც პრობლემები უკან დარჩა, გამოინახა სახსრები და გამოჩნდა გუნდის შენახვის რეალური შესაძლებლობა, მინისტრის მოადგილე თხოვნით მიმართავს ფედერაციას, დაუშვან გამონაკლისი და ასკ მერვე ეროვნულში ჩააბან. ამ სურვილს ისიც აძლიერებს, რომ აგვისტოში ზაგრებში ტარდება შეიარაღებული ძალების მსოფლიო პირველობა, სადაც მონაწილეობის აუცილებელი წინაპირობა ძალოვანი სტრუქტურის გუნდის ქვეყნის უმაღლეს ლიგაში თამაში ყოფილა. ჩვენებს უკვე მიწვევის ფაქსიც მიუღიათ და ქართველი არმიელების ხორვატიაში გამგზავრებაც ამოუჭრიათ გულში. ეროვნული ჯარის თავკაცობა იმასაც იმახდა, აქამდე გაცდენილი ტურის მატჩები წაგებად ჩაგვითვალეთო.

მოკლედ, ალმასკომმა იმსჯელა ამ საქმესთან დაკავშირებით, ზაგრების ფაქტორიც გაითვალისწინა და ერთხმად დაადგინა: ასკ-ს ჩემპიონატში ჩართვის უფლება მისცეს, ოღონდ მეორე წრიდან, რადგანაც დებულების თანახმად 20 დეკემბრიდან 20 იანვრამდე ჩვენში თავისუფალი ტრანსფერების პერიოდია და სხვადასხვა გუნდებში გაფანტულ ყოფილ არმიელებს მხოლოდ ამ დროს მიეცემათ უკან დაბრუნების საშუალება. ძირითადი პრობლემაც სწორედ აქედან წარმოიქმნა — ზოგიერთ კალათბურთელს უკვე სხვა გუნდთან აქვს კონტრაქტი გაფორმებული და რამდენად შესაძლებელი იქნება ამ ბიჭების თავიდან მოპოვება? ეს კი თავდაცვის სამინისტრომ მთლიანად თავის თავზე აიღო — თქვენ დაგვიშვით და მერე ჩვენ ვიცითო — განაცხადა. ფედერაციამაც საბოლოო სიტყვა ითხოვა და თქვა, გაცდენილ ტურებს წაგებად არ ჩაგითვლით და ამ დეფიციტის შევსებაშიც დაგეხმარებით, ოღონდ მსგავსი რამ სხვა დროს არ უნდა განმეორდესო. განაცხადის წარდგენის ბოლო ვადად კი 1 ნოემბერი დასახელდა.

ამის შემდეგ „ვითას" ჯერიც დადგა. გეხსომებათ, ჩემპიონი „შევარდენთან" გამოუცხადებლობისთვის დებულების მიხედვით დაისაჯა: გათამაშების ცხრილში 0 ქულა ჩაეწერა და 2000 ლარის გადახდაც დაეკისრა. ამან, ცხადია, მათი უკმაყოფილება გამოიწვია და თხოვნის წერილიც დაიწერა, სადაც „ვითა" მიზეზებზე საუბრობს: ჩვენ ვიცოდით, რომ 6 ოქტომბერს თამაში გვქონდა. ამიტომაც თადარიგი დავიჭირეთ და უკვე 5-ში თბილისში უნდა ვყოფილიყავით.

იხილეთ მეათე გვერდი

საქართველოს ჩემპიონატი

4 ტური

16 ოქტომბერი. პარასკევი

სდასუ — აზოტი

კოლხა — თსუ

17 ოქტომბერი. შაბათი

სტუ — მაკაბი

ვითა — დინამო

იხილეთ მეათე გვერდი

ევროლიგა
მეოთხე ტური

A ჯგუფი

ფენერბაჰჩე 80:76 ავტოდორი

ტაუგრესი 91:97 ჟალგირისი

ვარეზე 89:77 პორტეზი

B ჯგუფი

ცრვენა ზვეზდა — მაკაბი

გადაიდო

C ჯგუფი

ცსკა 62:70 კინდერი

ულქერი 76:65 ალბა

ოლიმპიაკოსი 71:55 ზადარი

D ჯგუფი

რეალი 71:70 ვილერბანი

ცრვენა ზვეზდა რუმინეთში გააგდეს

უეფამ იუგოსლავიის საფეხბურთო კლუბ „ცრვენა ზვეზდას" საბოლოოდ გადაუწურა „ლიონთან" უეფას თასის მატჩის შინ გამართვის იმედი.

გუშინ ევროპის ფეხბურთის მმართველებმა დაავალდებულეს იუგოსლავიელები, 24 საათის განმავლობაში დაადასტურონ, რომ ეს მატჩი გაიმართება რუმინეთში.

მოგეხსენებათ, უეფამ „ცრვენა ზვეზდას" ევროტურნირის მატჩების ბელგრადში (და საერთოდ იუგოსლავიაში) გამართვა აუკრძალა კოსოვოში დატრიალებული სისხლიანი ამბების გამო. „ცრვენა ზვეზდამ" შეპასუხება სცადა — ნეიტრალურ მოედანზე არ ვითამაშებო, მაგრამ უეფამ გუშინ მოჭრით უპასუხა:

„იუგოსლავიის ფეხბურთის კავშირი და კლუბი „ცრვენა ზვეზდა" ვალდებულნი არიან იტვირთონ პასუხისმგებლობა მატჩის გამართვაზე. მათ ეს საკითხი უნდა შეათანხმონ რუმინეთის ფეხბურთის ფედერაციასთან, ხოლო 16 ოქტომბრის 12 საათამდე უეფას უნდა აცნობონ მატჩის დაწყების ზუსტი დრო."

რაღა ქნას საბრალო „ცრვენა ზვეზდამ", თუკი უეფა უსაფრთხოების გამო შინ თამაშს უკრძალავს? ერთადერთი, რაც დარჩენიათ, დროზე მოელაპარაკონ რუმინელებს, რათა „ლიონს" 20 ოქტომბერს ბუქარესტის „კოტროჩენის" სტადიონზე ღირსეულად დაუხვდნენ.

წავაქციოთ წასაქცევი, თორემ ყველა წავიქცევით

დასაწყისი პირველ გვერდზე

მეორე მატჩში ისეთ გუნდთან დავმარცხდით, რომელსაც დაცვა საერთოდ მოშლილი ჰქონდა, აქლანი წინ მირბოდნენ და სრულიად შესაძლებელი იყო, სამბურთიანი სხვაობით ჩვენვე მოგვეგო. ამაზე ისიც მეტყველებს, რომ ქართველებმა სამი ნაღდი საგოლე მომენტი ქარს გაატანეს. ლატვიაში, კარგით, ძალიან დიდი უპირატესობა გვქონდა, მეტოქემ ცენტრის ხაზი სულ სამოთხჯერ გადმოკვეთა, ბედი არ გვწყალობდა, გოლი ვერა და ვერ შევაგდეთ. საბერძნეთში კი მორიგი სირცხვილი ვჭამეთ, ისევ დიდი ანგარიშით დავმარცხდით. დავთვალოთ, მერამდენეა?

ათდღიანი ვოიაჟისას გუნდს ყველანაირი პირობა ჰქონდა შექმნილი. ხუთვარსკვლავიანი სასტუმროები დღეში სამჯერადი კვებით, მომსახურე პერსონალი, ჩინებული სავარჯიშო ადგილები. საწუწუნო არაფერი იყო, მაგრამ რა გამოვიდა? ის, რომ სულ ერთია, ჩვენები მცხეთაში ივარჯიშებენ და კრწანისში იცხოვრებენ თუ „სკონტოს" ბაზაზე გააგორებენ ბურთს და კეთილმოწყობილ „რადისონში" მოისვენებენ.

წაგებაცაა და წაგებაც. უსახელოდ არ უნდა დამარცხდე. ბერძენმა გეორგიატოსმა არ უნდა იფიქროს, ესენი ვინ ყოფილანო. დიახ, საბერძნეთის ეროვნული გუნდის თერთმეტ ნომერზე ვწერთ, მარცხენა ჰავბეკზე, რომლისთვისაც ქეცბაიას ყურადღება უნდა მიექცია, ვალდებული იყო. მახლასმა არ უნდა გაიფიქროს ყოველი შეტევისას ახლა გოლს შევაგდებო, მასზე პასუხისმგებელი შელია იყო. არ უნდა თქვას ანგელ იორდანესკუმ, გამარჯვებას კი ველოდი, მაგრამ არ მეგონა, ასე იოლად თუ დავამარცხებდით საქართველოს ნაკრებსო. ან იქაურ ჟურნალისტებს ვათქმევინოთ, ეს რა გუნდი გყოლიათ, სულ ესა ხართ, სად არიან თქვენი ქებული ფეხბურთელები, ჩვენებს რომ მოენდომებინათ, ანგარიში ორი ამდენი იქნებოდაო.

რაღაა ჩვენი ფეხბურთი?

ისევ წუწუნი გამოგვდის. წუწუნით კი საქმეს არასდროს შველებია, არც ახლა ეშველება. ვიღონოთ რაიმე, წასაქცევი მალევე წაიქცეს.

ახლა მეორე. ლატვიაში, სადაც სულ რამდენიმე წელია გაიგეს, ბურთი რა ფორმისაა, ჩავდივართ და ვმარცხდებით.

„მეჟაპარკი" — ტყეში ჩაფლული, მყუდრო სპორტული კომპლექსი. ხასხასა ბალახი. ბარე ექვსამდე სავარჯიშო მინდორი, მშვენიერი ატმოსფერო, კეთილმოწყობილი საცხოვრებელი კორპუსი. ორიოდ თვის წინ ახალი მშენებლობა წამოიწყეს, აქაურობა ულტრათანამედროვე ბაზას უნდა დავამსგავსოთო. ეროვნული ნაკრებისთვის მწვრთნელი შესაბამისი შეიგულეს. აი, ასეთი პირობები გვაქვს, ფეხბურთელები კი უნიჭოები გვყავსო, უთხრეს. ძოძუაშვილი დათანხმდა და აგერ შედეგი. პარალელი გავავლოთ: ჩვენები ნიჭიერები არიან, მწვრთნელიც სახელდაგდებული, პირობებიც ლატვიაზე უკეთესი, რადგანაც ნაკრების მოთამაშეთა 90 პროცენტი უცხოეთის კლუბებში თამაშობს. გამოდის, უნიჭოები ნიჭიერებს უგებენ, მონდომებულები არიან და იმიტომ.

ლატვიელ ფეხბურთელებზე ენა ნუ მოგიბრუნდებათ. 10 ოქტომბერს მათ ის ითამაშეს, რაც შეუძლიათ, რისი თავიც ჰქონდათ. უთხრა ძოძუაშვილმა ბიჭებს, ყველამ უკან დაიხიეთ, ბურთს ფეხი მოარტყით, წინ კი პახარსი გაიქცევა, ეგებ შეაგდოსო. გაიტანეს ლატვიელებმა და ჩადგნენ დაცვაში, მწვრთნელის ტაქტიკური მონახაზი ხუთიანზე შეასრულეს. კაციშვილი თავიანთ საჯარიმოში არ გაუჭაჭანებიათ. საჯარიმოს ხაზთან კედელივით აღმართულიყვნენ, ჩვენები კი იმ ადგილს ტკეპნიდნენ, რომელიც უკვე დატკეპნილი იყო. დაავალეს ქართველ ფეხბურთელებს ფლანგებიდან შეუტიეთ, იქიდან უფრო იოლია მეტოქისთვის ხიფათის შექმნაო, მაგრამ არ შეასრულეს. თითქოს ცდილობდნენ, თუმცა სხვათა შორის.

მეტად მოწესრიგებული ხალხია ლატვიელები. ეტყვიან, აკეთებენ. ასეა ყველა. პოლიციელით დაწყებული მეეზოვეთი დამთავრებული. რიგის ქუჩებში ასანთის ნამწვსაც ვერსად იპოვი, წამლად რომ გჭირდებოდეს. ისინი საკუთარს ყველაფერს უფრთხილდებიან, რისი ნიჭიც აქვთ — იმასაც. ჩვენ? ჩვენთვის სულ ერთია, ნიჭიც და პერსპექტივაც. მუდამ ასეთებად დავრჩებით, თუ სურვილი საქმედ არ ვაქციეთ. ეროვნული ლატვიელთათვის უმთავრესია. მიხოლაპი, რომელიც რუსეთის მოქალაქეა, ლატვიის სეიმის შენობასთან დღე-ღამეს ასწორებდა, მოუთმენლად ელოდა კონონმდებელთა გადაწყვეტილებას, მოქალაქეობა რომ მიეღო. ჩვენი ფეხბურთელები კი ერთს გააკეთებენ და სალაპარაკოდ დიდხანს ჰყოფნით.

საბერძნეთში ჩასვლის მეორე დღ[illegible] გუცაევმა გუნდი შეკრიბა, თათბირი [illegible] ატარა, საკმაოდ მწვავედ ისაუბრეს. ფე[illegible]ხბურთელებმა მწვრთნელებს სთხოვ[illegible] მარტო დაგვტოვეთ, ჩვენს თავს ჩვენ[illegible] მივხედავთო. ბევრი იკამათეს, გვეგო[illegible] ბერძნებთან მართლაც ითამაშებდნ[illegible] არაფერს დაზოგავდნენ, მაგრამ რაც მ[illegible]ხდა, ბევრმა ნახეთ. დაცვა მოშლი[illegible] იყო, ნახევარდაცვა უარესად. სხვათა შ[illegible] გავსად აღარც ბერძნებმა დაგვინდეს[illegible] კი რატომ უნდა დავენდეთ? დაგვი[illegible]რეს და გაგვისწორდნენ ისე, როგორ[illegible] ვიმსახურებდით.

იმასაც ამბობენ, ზოგმა ფეხბურთ[illegible]ლმა თამაში შეგნებულად ჩააგდო, რა[illegible]განაც მკაცრი რეჟიმი არ აკმაყოფ[illegible]ლებსო. გამოსავალი რაშია? ალბა[illegible] იმაში, რომ წასაქცევი ყველამ ერთ[illegible] უნდა წავაქციოთ... რომ ჩვენ ფეხ[illegible] ვიდგეთ.

კობა ინასარი[illegible]

ლატვიელებს გასატანი ერთიც ჰქონდათ, მაგრამ ეს თავისუფალი საჯარიმო დარტყმა გოლად ვერ აქციეს

ნუ მივბაძავთ სირაქლემას!

დიდი სირცხვილია ჩვენს თავს. არნახული გასაჭირი.

საქართველოს ნაკრებს დიდი ანგარიშით აქამდეც ბევრჯერ წაუგია და ლატვიისდარ მოლდოვასთანაც დამარცხებულა.

არნახული ბოლო კვირის წყვილი მარცხი კი არა, ის სიტუაციაა, საიდანაც გამოსავალი აღარც ჩანს.

არ არსებობს სიტუაცია, გამოსავალი რომ ვერ იპოვო, მაგრამ ხდება ხოლმე, რამდენიმე ვარიანტიდან ერთ-ერთს ირჩევ. მერე, თუ არჩეულმა გზამ არ გაამართლა, საკეთებელს თავიდან იწყებ. მორიგი უიღბლობის შემთხვევაშიც იგივე მეორდება და ასეა დაუსაბამოდ, ვიდრე ძალა არ გამოგელევა.

უძლური, რომელიც საკუთარ თავსა და შესაძლებლობებს ამოწურავს, ეგუება არსებულ სიტუაციას. ეგუება და საკუთარ სულში ულონოდ თეთრ ალამს აფრიალებს.

მაგრამ კაცი თუ მთლად დაბეჩავებული არაა, მარცხს ბოლომდე ვერ ურიგდება და ჟამიდანჟამ ამა თუ იმ ფორმით პროტესტს გამოხატავს.

პროტესტის გრძნობა წაგებულს ხშირად შენიღბვას აიძულებს. ეს თავადვე სჭირდება სხვის თვალში დამცირების აღმოსაფხვრელად. მაგრამ ეს მხოლოდ გაქცევაა, სირაქლემას პოზაა. სირაქლემასი, რომელსაც აპანღურებენ, მაგრამ თავად ამას ვერ ხედავს, მხოლოდ გრძნობს.

ორს შორის ხშირად არსებობს ერთი უჩინარი მოლაპარაკებაც — მე ვიცი, რომ შენ იცი, რომ მე ვიცი, რომ შენ იცი. მაგრამ აუცილებელი არაა ამის აფიშირება. იციან, მაგრამ არ აღიარებენ, რაც საშუალებას აძლევთ ურთიერთობა ისე გააგრძელონ, თითქოს არაფერი მომხდარა.

სირაქლემას პოზაშია საქართველოს ნაკრები. მას ამარცხებენ და პროტესტს ვერ (არ) გამოხატავს. ეს კი სპორტულ ფარგლებს სცილდება. ეს უკვე უზნეობაა, ან სადო-მაზოხიზმი.

საქართველოს ნაკრებზე წერისას, საუბრისას, ერთი სიტყვით, ჭმუნვა-ოხვრისას, გარჩევაც ძნელია. ნაკრები, გუნდი კრებითი ცნებაა. იგი მოიცავს მწვრთნელებს, ფეხბურთელებს, ექიმ-მასაჟისტებს და მთელს ადმინისტრაციულ პერსონალს. მარცხისას, ცხადია, ყველა დამწუხრებული უნდა იყოს, მოგებისას გახარებული. მაგრამ ვინაა დამნაშავე წაგებაში? როცა ასეთი არავინაა, მაშინ ყველა დამნაშავეა — მეტ-ნაკლებად, რა თქმა უნდა.

დამნაშავის ძიება ჩვენში ცოდვაა, მაგრამ დანაშაულსაც გააჩნია. თითოეული ქართველი ნაკრების წარუმატებლობას ასე ძალიან იმიტომ განიცდის, რომ ეს ქვეყნის პრესტიჟის საქმეა. ერთად თუ ცალ-ცალკე, ღირსების გრძნობა ყველას გაგვაჩნია და როცა ქართული გუნდის საქციელი ჩვენს სამშობლოს სახელს უბღალავს, დამნაშავე საძიებელიცაა და განსასჯელიც.

ქართულ ფეხბურთს დიდი ქარტეხილები გადაუტანია, გამარჯვებებიც საკმაოდ უგემია და მარცხიც უწვნევია. მაგრამ რაც ჩვენს ფეხბურთში ბოლო ათწლეულში მარცხი გვინახავს, ნებისმიერი თავმოყვარე ქვეყნისთვის 20-30 წლის სამყოფია.

ჩვენ ყველაფერი გამოვცადეთ, გერმანიის, იტალიის, ინგლისის სიძლიერეც და ჩვენი უსუსურობაც. გამოვცადეთ მოლდოვის, ლატვიის, აზერბაიჯანის აღმატებაც. შევესწარით დიდ საფეხბურთო გვალვა-შიმშილს და მოგება თუ გამარჯვება ისე მოგვენატრა, მირაჟი რეალობა გვგონია. ერთი, რიგითი მატჩის მოგებაც კი, ვთქვათ, ალბანეთთან, იმაზე მეტად გვახარებს, ვიდრე გვერგება. მოკლედ, რეალობის გრძნობა დავკარგეთ.

ჩვენ შევესწარით ქართულ ფეხბურთზე უზნეობის, ალებ-მიცემობის, დილეტანტიზმის ბატონობას.

ჩვენ ქართულ სინამდვილეში უპრეცედენტო შემთხვევის — მწვრთნელის გადადგომის მოწმეც გავხდით. და ეს, თითქოს კათარზისის დასაწყისი უნდა ყოფილიყო, მაგრამ ასე არ მოხდა. ჩივაძის წასვლას ფარსი მოჰყვა.

კარგა ხანს ყველა მარცხში დამნაშავედ მწვრთნელს ვცნობდით. ხშირად და უმეტესად ასეც იყო, მაგრამ ლამის ყველა ვარიანტი მოვსინჯეთ და მაინც ვერ ვიხეირეთ.

საქართველოს ნაკრებს რუსულმა ჭირმა დარია ხელი. ჩვენმა მეზობლებმაც ხან ბიშევეცს ანდეს გუნდი, ხან სადირინს, მერე რომანცევს, იგნატიევს და ახლა მეორე წრე დაიწყეს. ამათში ყველა კარგი მწვრთნელია. სხვადასხვა დროს კლუბში თუ რომელიმე ნაკრებში მუშაობისას ყველას დაუმტკიცებია თავისი სიძლიერე. აი, რუსეთის ნაკრებში კი ვერას გახდნენ. მიზეზი კი რუსებმა დღესაც არ უწყიან. სხვაზე ნუ ვიტყვით, მაგრამ ოლეგ რომანცევმა უკვე მეორედ შექმნა მაღალი ევროპული კლასის გუნდი. თანაც ამას ახალი, მეტწილად უსახელო ფეხბურთელებით მიაღწია. ნაკრებს კი ხელი ვერ დაატყო, ევროპის ჩემპიონატზე კი გაიყვანა, მაგრამ ფლეიოფს მიღმა დაურჩა.

ჩანს, ჩვენც რუსებივით მოგვდის. ჩივაძე გადადგა და წამხდარ საქმეს ვერც ყიფიანმა უშველა. ფედერაციამ ყიფიანთან მუშაობა არ გააგრძელა და გუცაევიც წინამორბედთა დღეში აღმოჩნდა. ამბობენ, ახლა ძოძუაშვილის ჯერი დადგაო, მაგრამ საღად მოაზროვნე მიხვდება, რომ ამ საქმეს ვერც ის უშველის. ვითომ ხსნა უცხოელ მწვრთნელშია? ამ ეტაპზე არა და აი, რატომ:

ბოლო წლების მანძილზე ნაკრების შემადგენლობა დიდად არ შეცვლილა. ყოველ შემთხვევაში, ყველა მწვრთნელის ხელში უცვლელი რჩებოდა გუნდის ბირთვი. 1993 წლიდან დღემდე გუნდში არიან ნემსაძე, ჯამარაული, ქინქლაძე, შოთა არველაძე, ქეცბაია, შელია, ცხადაძე, ხუთი წელი საკმარისზე მეტი დროა საიმისოდ, ხუთი-ექვსი კაცის გარშემო ბრძოლისუნარიანი გუნდი რომ ჩამოყალიბდეს. და როცა ამას სამი მწვრთნელიდან ვერცერთი ახერხებს, წარუმატებლობის მიზეზი ფეხბურთელთა ზნეჩვეულებებშია საძიებელი.

ხუთწლიანი (თუ მეტი არა) უშედეგო თამაშის ფონზე ჩნდება კითხვა — რატომ თამაშობენ ფეხბურთელები ნაკრებში. თუ არ სურთ, რომ მშობლიური ქვეყნისათვის თავი დადონ, საკუთარი ნიჭი და შესაძლებლობები მის განდიდებას მოახმარონ, რატომ არ იუარებენ ეროვნულ გუნდში თამაშს?

ნაკრები ხომ კლუბი არ არის, სადაც გასამრჯელოსთვის თამაშობ. ჩვეულებრივი სამსახურის მსგავსად აქ ყოველდღე არ დადიხარ. მაშ ვისაც ნაკრებში თამაში არ სურს, თქვას, ბოლოსდაბოლოს, საკუთარი ქვეყნისთვის თუ არაფერს გააკეთებს, არც გააფუჭებს.

დღეს რომ საქართველოს ნაკრები ასეთ დღეშია, ამაში ნაკლები, მაგრამ თავი[illegible] წილი ბრალი მწვრთნელებსაც მიუძღვ[illegible]

ვლადიმერ გუცაევს ეროვნული გ[illegible]ნდის თავკაცობისთვის მხოლოდ ძვე[illegible] სახელით არ მიუღწევია. გუცაევმა ახ[illegible]ლგაზრდულ ნაკრებთან მუშაობისას დ[illegible] გვანახა, რომ ქართველებს არათუ მოლ[illegible]დოვას ან პოლონეთის, არამედ იტალ[illegible]ის დამარცხებაც შეგვძლებია. გუცაევ[illegible] გუნდს არეცოსა და ბათუმში საწყი[illegible] ორი მარცხის შემდეგ აღარ წაუგია [illegible] მან დაიმსახურა ნდობა, რომელმაც ერ[illegible]ვნული გუნდის თავკაცად აქცია.

ვლადიმერ გუცაევი ჩივაძეზე და ყ[illegible]ფიანზე უფრო პროგრესულად მოაზრ[illegible]ვნე გამოდგა. ეს თუნდაც ჟურნალის[illegible]ბისადმი დამოკიდებულებაში გამოის[illegible]ტა. გუცაევმა იცის, რომ პრესკონფერ[illegible]ნცია მხოლოდ მისი და ჟურნალისტებ[illegible] ურთიერთობა კი არა, ხალხთან, გულ[illegible]შემატკივრებთან ურთიერთობის ფორ[illegible] და საშუალებაა. გუცაევმა იცის, რ[illegible] წაგების შემდეგ თავი ალკოჰოლს [illegible] უნდა დააჩაგვრინოს, მიზეზი საკუთა[illegible] თავშიც უნდა ეძიოს. მაგრამ ეს მხო[illegible]ლოდ ზნეობრივი ადამიანის თვისებებ[illegible] მწვრთნელს კი ამასთან ერთად სხვ[illegible] ბევრი რამ სჭირდება. მწვრთნელობა ხშ[illegible]რად სხვას მოითხოვს, კარგ მწვრთნელ[illegible] ყველაფერი გამოცდილი უნდა ჰქონდ[illegible] რომ არ მოტყუვდეს. როცა არ ეცდუ[illegible]ბი, ეგაა ძლიერება. თორემ თუ არაფე[illegible] დაუცდიხარ და გასაჭირი არ დაგიძლ[illegible]ვია, ვისაც ეს მოუხერხებია, მასზე მ[illegible]ტი არაფრით ხარ.

ნოდარ ახალკაცი მედიცინაშიც კარგ[illegible] გათვითცნობიერებული იყო. მას უტყ[illegible]არი დიაგნოზის დასმა შეეძლო. ახალკაც[illegible] კარგად ერკვეოდა ტრავმატოლოგია[illegible] ფსიქოლოგიაში — ამითაც იყო ძლიერ[illegible] მწვრთნელი და კიდევ მას ძლიერი ხას[illegible]ათი გამოარჩევდა. მისი არჩევანის გამ[illegible] ბევრი გაწირულა ქართულ ფეხბურთშ[illegible] მაგრამ ეს ყოველივე დიდ- მა გამარჯ[illegible]ვებებმა დაჩრდილა, გაამართლა.

შეუძლებელია ვლადიმერ გუცაევს სხ[illegible]ვებივით არ აღექვა ჩვენი ნაკრების ლ[illegible] მის შეგნებული უსუსურობა. ასეთი შ[illegible]დეგით ხომ რიგა — ათენს მთლად ახ[illegible]ლგაზრდული ნაკრების შემადგენლობ[illegible] მოივლიდა. მან უნდა შეძლოს ან ახლა[illegible]ნდელი შემადგენლობის ათამაშება, ან[illegible] ახალი გუნდი უნდა შექმნას. ჩვენც უნ[illegible] გავუგოთ გუცაევს, თუ გარისკავს, რ[illegible]სკის შედეგს მაინც უნდა დაველოდო[illegible] და თუ ეს შედეგი ახლანდელზე უარე[illegible]სი არ იქნა, უნდა დავაცადოთ გუნდ[illegible] ჩამოყალიბება.

ახლანდელ გაზულუქებულ (გამონა[illegible]ლისთა გარდა) შემადგენლობას კი გუ[illegible]ნდად მსოფლიოს საუკეთესო მწვრთნე[illegible]ლიც ვერ აქცევს.

ვახტანგ ბზიკა[illegible]

ავთანდილ ბურძგლაშვილის ფოტო

მიხეილ ყაველაშვილი მსაჯს შეწყალებას შესთხოვს, მაგრამ ყვითელ ბარათს მაინც ვერ გადაურჩა

*ქუთაისის „ტორპედოსა" და საქართველოს ახალგაზრ-
[დ]ული ნაკრების ნახევარმცველი გიორგი ყიფიანი უცაბე-
[დ]ად შემოიჭრა ქართულ ფეხბურთში, შარშან რუსთავში
[ჩა]ტარებული სეზონის შემდეგ საგრძნობლად მოუმატა თა-
[მა]შს და სპეციალისტთა ყურადღებაც მიიპყრო.*

*[მო]ბილი სათამაშო მანერითა და გამთამაშებლისთვის და-
[მა]ხასიათებელი კარგი მონაცემებით დაჯილდოებული, ალ-
[ბა]ნელების წინააღმდეგ მწვრთნელებმა საყრდენად გაამწე-
[ს]ეს და ამ პოზიციაზეც ურიგოდ როდი გაისარჯა. ახალგა-
[ზ]რდული ნაკრების მთავარი „გეომეტრი" ასე დაახასია-
[თ]ა რობერტო ლანდიმ გიორგი ყიფიანი.*

*კიდევ ერთი შესამჩნევი დეტალი, რითაც გიორგი თანა-
[ტ]ოლებს შორის გამოირჩევა, უდიდესი საბრძოლო ჟინია.
[ი]გი მინდორზე მთლიანად იხარჯება. ალბანეთის ახალგაზ-
რდებთან მატჩის შემდგომ ბევრმა შენიშნა ატირებული
ყიფიანი და ალბათ ბევრსაც გაუკვირდა, რადგან ამ ბოლო
დროს იშვიათად თუ ვხედავთ მარცხით დამწუხრებულ ქა-
რთველ ფეხბურთელებს...*

*ათენში გამართული შეხვედრაც უიღბლო გამოდგა გი-
ორგი ყიფიანისთვის. გაძევებული კანკალით ვადევნებდი
თვალყურს დარჩენილ წუთებს და როცა მსაჯმა საფინა-
ლო სასტვენი მისცა, ასე მეგონა, გული გამიჩერდაო, გვი-
თხრა საქართველოში დაბრუნებულმა. მიუხედავად ყვე-
ლაფრისა მის თამაშს დიდი მოწონება დაუმსახურებია უც-
ხოელ დამკვირვებლებს შორის და შეიძლება მალე იტა-
ლიური სერია B-ს კლუბებიდან მიწვევაც მიიღოს.*

*გუშინ ჯერ კიდევ გამოუძინებელი მოვიხელთეთ და ლა-
ტვიურ-ბერძნული ტურნეს შესახებ გავესაუბრეთ.*

გიორგი ყიფიანის სინანული

**— ალბანელ თანატოლებთან მა-
[ტ]ჩის შემდეგ რობერტო ლანდიმ და
[გ]იგლა იმნაძემ ფუნქციები როგორ
[გ]აინაწილეს?**

— ალბანელებთან თამაშის წინ და
[თ]ამაშის შემდეგაც მთავარი მწვრთნე-
[ლ]ის ფუნქციას, მიუხედავად კონსულ-
[ტ]ანტის სტატუსისა, რობერტო ლანდი
[ას]რულებდა. ამ შეკრებისას კი სიტუა-
[ცი]ა შეიცვალა და გიგლა იმნაძემ აიღო
[თ]ავის თავზე დამრიგებლის პასუხისმ-
[გ]ებლობა. აი, ლანდი კი უკვე მართლაც
[კ]ონსულტანტის საქმიანობას ეწეოდა. გი-
[გ]ლა იმნაძე სრულფასოვან ვარჯიშებს
[ა]ტარებდა, ხოლო იტალიელი პატარა
[მ]ითითებებს გვაძლევდა. შემადგენლო-
[ბა]ც ბატონმა გიგლამ დაასახელა.

**— აქედან გამომდინარე, ალბათ,
[პი]რველი შესარჩევი მატჩისაგან გა-
[ნ]სხვავებით ფეხბურთელების ტაქ-
[ტ]იკური განლაგებაც შეიცვლებოდა.**

— რა თქმა უნდა. ტაქტიკურ გადაა-
[ლ]გილებასთან ერთად შემადგენლობის გა-
[ნ]ახლისებაც მოხდა, მაგრამ, ვფიქრობ,
[რ]ომ ყოველივე იმნაძისა და ლანდის ურ-
[თ]იერთშეთანხმებული მოქმედების შე-
[დ]ეგად განხორციელდა.

**— ლატვიელებთან თამაშზეც გვი-
[ა]მბე.**

— უნდა გითხრათ, რომ თავად ლატ-
[ვ]იელთა თამაშმაც არ დატოვა ურიგო
[შ]თაბეჭდილება. ამან კიდევ უფრო გა-
[ნ]გვაფხიზლა და შეტევებისთვის ორ-
[მა]გი ენთუზიაზმით განგვაწყო, მაგრამ
[მ]ცველებისა და მეკარის შეცდომის გა-
[მო] პირველი გოლი ჩვენს კარში მივი-
[ღ]ეთ. ამის შემდეგ მოწინააღმდეგე მთე-
[ლ]ი გუნდით ჩადგა დაცვაში, ჩვენი გა-
[აქტი]ურებული შეტევები კი უშედეგოდ მთა-
[ვ]რდებოდა. მატჩის დამთავრებამდე 15 წუ-
[თ]ი რჩებოდა. მე შეცვლაზე შემიყვანეს
[მე]-60 წუთზე. რატი ალექსიძემ მოატ-
[ყუ]ა ორი ლატვიელი და მეტად ეფექ-
[ტ]ური ბურთი გაიტანა, ამ გოლმა გარ-
[და]ტეხა შეიტანა მატჩის მსვლელობაში.
[ამ] მომენტისთვის მოწინააღმდეგეც უკვე
[ვ]ერ იცავდა თავს ყრუდ და მწვავედ
[გვ]ეხვლიტებოდა.

ბოლოს ისევ რატიმ იმარჯვა. სახი-
[ფ]ათოდ ჩააწოდა საჯარიმოში, გამოსვ-
[ლ]აზე მასპინძელთა მეკარე შეცდა და
[ჯ]ვეთიამ მოპარა ბურთი...

კიდევ ერთი რამ უნდა აღვნიშნო. მა-
რთალია, ცუდად არ გვითამაშია, მაგრამ
ყველაზე ძალიან ის გამიხარდა, რომ
ბიჭებმა დიდი ბრძოლისუნარიანობა გა-
მოავლინეს. სამწუხაროდ, ბოლო დროს
ქართულ ფეხბურთს ცუდი სენი დაე-
ტყო, თითქმის ვერასოდეს ვახერხებთ
წაგებული მატჩის შემობრუნებას. ფაქ-
ტობრივად ჩვენ 15 წუთში შევძელით
თამაშის გადარჩენა და მეტად საჭირო
სამი ქულის მოპოვება, რამაც ორმაგი
სიხარული მოგვანიჭა.

**— ათენის მატჩი ნაკრებისთვის
და განსაკუთრებით შენთვის საბე-
დისწერო გამოდგა. ბერძენმა თანა-
ტოლებმა როგორი შთაბეჭდილება
დატოვეს?**

— სანახაობრივად ათენის მატჩი უკე-
თესი გამოდგა. თამაშის ხარისხითაც,
ვფიქრობ, უკეთესად ვითამაშეთ, ვიდრე
რიგაში.

ბერძნებს კაცი გაუგდეს და ეს ჯარი-
მა გავითამაშეთ თუ არა, ბურთი დავკა-
რგეთ, რასაც მასპინძელთა გოლიც მოჰ
ყვა. შემდეგ რევაზიშვილმა ბრწყინვა-
ლე ბურთი გაიტანა.

უნდა აღვნიშნო, რომ ბერძნებმა უმ-
ცირესობაში ყოფნისას ორჯერ დალა-
შქრეს ჩვენი კარი. ამაში ჩვენი გამოუც-
დელობაც დამტკიცდა. ვერა და ვერ მო-
ვახერხეთ ტაქტიკური გადანაცვლება, უმ-
რავლესობაში როცა აღმოვჩნდით. არა-
და, კაცნაკლული ბერძნებიც მეტად მწ-
ვავედ გვიტევდნენ. თუმცა გულდასაწ-
ყეტია, რომ 2:2-ის შემდეგ ორი ასპრო-
ცენტიანი შესაძლებლობა ვერ გამოვი-
ყენეთ და თამაშის ბედის გადაწყვეტის
რეალური შანსი ხელიდან გავუშვით.

მეორე ტაიმშიც იგივე განმეორდა. ბე-
ვრი საგოლე მომენტი გავაცუდეთ, ვიდრე
უმრავლესობაში ვიყავით, შემდეგ კი...

**— შემდეგ მოედნიდან გაგაძევეს.
რა იყო ამის მიზეზი?**

— ეს ფაქტი ალბათ მთელი ცხოვ-
რება მძიმე ტვირთად გამყვება. ვერა-
ფრით მიპატიებია ჩემი თავისთვის, თუ-
მცა მსაჯმაც გამწირა.

როცა ბერძნებს კაცი გაუგდეს, ხო-
ლო მე გაფრთხილება მქონდა, ყოველ
წუთს ვფიქრობდი, რომ მოწინააღმდე-
გეს ახლოსაც არ გავკარებოდი, რადგან
ვგრძნობდი, მსაჯი შეეცდებოდა წითე-
ლი ბარათების მხრივ წონასწორობის
აღდგენას. სწორედ ამ მომენტში მიმუ-
ხთლა იღბალმა. ბურთიანი ბენძენის შე-
საჩერებლად გავიქეცი. შევატყე იგი
აშკარად ჯარიმაზე წამოვიდა და
გაჩერება ვცადე, მაგრამ სველ მოედა-
ნზე ვერ შევძელი. მოწინააღმდეგეც შე-
გნებულად შემეჯახა და სარბენ ბილი-
კზე გადაგორდა. მსაჯი ყვითელი ბარა-
თის ამოღებას არ აპირებდა, მაგრამ რო-
გორც კი სახეზე შემომხედა, ჯიბისკენ
წაიღო ხელი. როგორ არ შევევედრე,
მზად ვიყავი დამეჩოქა, ოღონდ არ და-
ვესაჯე. არაფერმა გაჭრა. წითელი ბა-
რათის დანახვისას წამიერად გავითიშე.
იმ მომენტში მჯეროდა კიდეც, რომ სა-
ერთოდ არც შევხებივარ ბერძენ ფეხ-
ბურთელს...

ამის შემდეგ ფრე ალბათ ლოგიკური
და არც თუ ურიგო შედეგი იქნებოდა,
რადგან მასპინძლებს ძალიან კარგი გუ-
ნდი ჰყავდათ, მეტად დინამიურ და გაა-
ზრებულ ფეხბურთს თამაშობდნენ. მათ
წინააღმდეგ ბევრს გაუჭირდება თამაში.

**— როგორ ფიქრობ, რატი ალე-
ქსიძეს რომ ეთამაშა, მოვახერხებდით
ბერძნებთან უფრო კარგი შედეგის
მიღწევას?**

— ვერ გეტყვით, რომ უთუოდ მოვი-
გებდით, მაგრამ დარწმუნებული ვარ, რა-
ტი ძალიან დიდი ძალა იქნებოდა ამ
თამაშში.

**— ალბანელებთან მატჩის დღეს
დიდი დატვირთვის შედეგად ფიზი-
კურად სუსტად გამოიყურებოდით.
იგივე შეინიშნებოდა ათენში გამა-
რთული შეხვედრის ბოლო წუთე-
ბშიც.**

— ვარჯიშებზე არანაირი ზედმეტი გა-
დატვირთვა არ გვქონია. მწვრთნელებს
აღდგენითი პროცესების ჩათვლით
ყველაფერი კარგად ჰქონდათ გათვლილი.
ფიზიკურად ჩავარდნის მიზეზი, ჩემი
აზრით, ეროვნული ჩემპიონატის დაბალი
დონეა. ბერძნებთან ბოლო ათ წუთს ვერ
გავუძელით. გასაგებიცაა, ჩვენ შინაურ
მატჩებში ხომ მთელი 90 წუთის განმავ-
ლობაში სრულად არ ვიხარჯებით...

მასპინძლებმაც სწორედ მატჩის ბო-
ლოს გამოიღეს ხელი.

**— თანაგუნდელებიდან ვის თა-
მაშს გამოარჩევდი?**

— მთელი გუნდი კარგად გაისარჯა.
მე ბიჭების ასეთი შემართება ძალიან
გამიხარდა. მიუხედავად წაგებისა, მა-
ინც გამიჩნდა იმედი, რომ მომავალ შე-
ხვედრებში უკეთეს შედეგს მივაღწევთ.

**— გავიგეთ, შენით უცხოელი სპე-
ციალისტები დაინტერესებულან.**

— მატჩს იტალიელი მენეჯერები ეს-
წრებოდნენ. ერთ-ერთი მათგანი „რეჯა-
ნასთან" დაახლოებული ფიფას აგენტი
ფუნგაროა, რომელსაც ევროპის თითქმის
ყველა კლუბთან აქვს კავშირები. მან გა-
მოთქვა ჩვენთან თანამშრომლობის სურ-
ვილი და დამპირდა, რომ უახლოეს მო-
მავალში კარგ ტრანსფერს გამიჩარხავს.

**— გიორგი, ქუთაისის „ტორპე-
დოს" წევრი ხარ. ქუთათური გულ-
შემატკივრები შენზე დიდ იმედებს
ამყარებდნენ...**

— რა გითხრათ? ჯერჯერობით გაუ-
რკვეველ სიტუაციაში ვარ... როგორც
შინ დაბრუნებულმა შევიტყვე, ტორპე-
დოელებმა გაფიცვა გამოაცხადეს და არ
ვარჯიშობენ. ჩემი იქ ჩასვლით, ალბათ,
არაფერი შეიცვლება. ახლა მთლიანად
გადართული ვარ იმ იტალიელი მენე-
ჯერის წინადადებებზე და მოუთმენლად
ველი კონკრეტულ ვარიანტს.

ისე, ძალიან მწყდება გული, რომ „ტო-
რპედოს" საქმე ასე წარიმართა. ქუთაი-
სში თამაში დიდ სიამოვნებას მანიჭე-
ბდა. გულშემატკივრებიც საოცარი ჰყავთ
და მათგან დიდი სითბო ვიგრძენი. ქომა-
გების მადლობელი ვარ.

ამ გუნდის დაშლა საცოდაობა იქნე-
ბა. შემადგენლობისა და თამაშის შემხ-
ედვარეს „ტორპედო" პოტენციურ ჩემ-
პიონად მესახებოდა...

ხვიჩა სანიკიძე

ალბანელებთან მარცხის შემდეგ ამაოდ ეცადა გიორგი ყიფიანი თავის შეკავებას, ათენშიც აცრემლებული უნახავთ ახალგაზრდულის „გეომეტრი"

[illegible] ფოტო

რატი ალექსიძემ ლატვიელებს დიდებული გოლი გაუტანა

უპრობლემო არაბინაა...

ქართული კლუბების ფინანსურ (და არა მხოლოდ) გასაჭირზე დღემდეც არაერთხელ დაგვიწერია და, ალბათ, კიდევ ბევრი დაიწერება. „მერანი" ერთ-ერთი იმათგანია, რომელნიც მეტ-ნაკლებად წელში გამართულნი არიან, მაგრამ მთლად უპრობლემოდ არც ტრანსპორტელები ხვდებიან ეროვნული პირველობის მე-10 ტურს. ვიტელებთან მატჩის წინ კვეტენაძეს და ივანიშვილს წელის ტკივილი აწუხებთ, ჭინჭარაულმა კი კოჭის ტრავმის მერე ხუთი დღეა, რაც ვარჯიში განაახლა და სასურველ ფორმაში ჯერ კიდევ ვერაა. ავად იყო გელა ქორიძეც, მაგრამ კვირის მატჩისთვის, ალბათ, სრულ მზადყოფნაში იქნება.

სამაგიეროდ, გუნდს დაუბრუნდნენ ნაკრებებში გამოძახებულნი — დევიძე და დავითნიძე (პირველი თვრამეტწლამდელთა ნაკრებშია, მეორე — ახალგაზრდულში) და დანელია, რომელსაც ზოოვეტთან სათასო შეხვედრა სამი ყვითლის გამო გაუცდა.

ბაატა თოთაძე

ლოკომოტივი ძლიერდება

ფეხბურთის ქართველი გულშემატკივრებისთვის კარგად არის ცნობილი დათო კარიაულის სახელი. ახალგაზრდული ნაკრების ყოფილმა მარცხენა მცველმა თამაში თბილისის „მორკინალში" დაიწყო, შემდეგ კარიერა საბერძნეთის „პაოკში" გააგრძელა. დასაწყისიც ურიგო არ გამოუვიდა, თითქმის ყოველთვის ხვდებოდა ძირითად შემადგენლობაში, მაგრამ ტრავმამ არ მისცა საშუალება, სრულად გამოევლინა შესაძლებლობები. ის კი არა, წელიწადზე მეტია, დათო ბურთს არ გაკარებია. და აი, როგორც იქნა, საშველი დაადგა. ორშაბათიდან

კახა გოგოლაძე

ფეხბურთელი თბილისის „ლოკომოტივში" დაიწყებს ვარჯიშს თემურ მახარაძის მეთვალყურეობით. რკინიგზელთა დამრიგებლისგან ყურადღება კარიაულს ავადმყოფობის დროსაც არ მოჰკლებია. არც მახარაძეს დაუმალავს მისი თავისთან ხილვის სურვილი და აისრულა კიდეც საწადელი. კონტრაქტზე ლაპარაკი ჯერ ნაადრევია, ყოველივე ფეხბურთელის ჯანმრთელობაზეა დამოკიდებული, მაგრამ ფაქტია, ჩვეული ფორმის აღდგენის შემთხვევაში, საპრიზო ადგილისთვის მებრძოლ „ლოკომოტივს" კარიაული მნიშვნელოვნად გააძლიერებს.

რკინიგზელების ყველაზე დიდი პრობლემა დღესდღეისობით მეგოლის არყოლაა. ამ საქმის გამოსასწორებლად თემურ მახარაძემ გუნდში კახა გოგოლაძე მიიწვია. შუა აზიაში მობურთალ ფორვარდს თავდაპირველად თითქოს „მერანში" უნდა ეთამაშა, მაგრამ საბოლოოდ „ლოკომოტივში" აღმოჩნდა. თუმც „სამგურალთან" მისი თამაში ჯერ კიდევ სათუოა. საქმე იმაშია, რომ გოგოლაძის ყოფილ კლუბს ქართველთათვის სატრანსფერო ფურცელი ჯერ კიდევ არ გამოუგზავნია, უამისოდ კი კახა „ლოკომოტივში" ვერ ჩაირიცხება.

ბაატა თოთაძე

დაეჭიდეთ შტანგას!

საქართველოს ნაკრების სირცხვილმა ეროვნული ჩემპიონატი კი დაგვავიწყა და უკანა პლანზე გადაგვიწია, მაგრამ ასეც რომ არ შეიძლება. მით უმეტეს, იმატა და იმატა პრობლემებმა. საკმარისია, 15 ოქტომბრის „სარბიელი“ გადაშალოს დაინტერესებულმა კაცმა და სათაურებითაც მიხვდება ყველაფერს — „სანამ დიდები აგებენ“, „ტორპედო ბეწვის ხიდზე“, „უშველიან სიონს არჩვაძე და სოლოლა?“, „ვისია, ვისია კლუბი ოდიში?“, „გორდა მშიერი თამაშობს“, „სასამართლო ისევ გადაიდო“, ამას გაჭირვებული „გურია“, „სამგურალი“ და ვალდადებული „დინამოც“ მივუმატოთ და მეათე ეროვნულის თავს რა სიკეთეც ტრიალებს, თავად მიხვდება მკითხველი.

აღარ არის ის დრო, მხოლოდ ენთუზიაზმის ხარჯზე თამაში მოსთხოვო ფეხბურთელს — კორჩაგინის ეპოქა კარგა ხანია, უკან დაგვრჩა. ფეხბურთელს საზრდო უნდა მისცე და სახსარი — უამისოდ იგი სხვა გზას ეწევა. მშიერ ფეხბურთელს არც ერთი ქვეყნისთვის დაუყრია ხეირი და აბა, ჩვენთან რა მთას მოგლეჯენ დაუპურებელი მობურთალეები. კი ვამბობთ, რომ დღევანდელი საქართველოს ფონზე ფეხბურთელობა პრესტიჟული პროფესიაა, მაგრამ ყველაფერი შედარებითია და ორიოდ შინაურ კლუბში მოთამაშე მობურთალთა გარდა, მხოლოდ საქართველოს გარეთ მოთამაშეთ შეუძლიათ არჩინონ თავიც და ოჯახიც, იმ უბრალო მიზეზის გამო, რომ საზღვარგარეთ ელემენტალურად ნორმალურად უხდიან.

ვისაც სსრკ-ის დროინდელი ეპოქა ახსოვს, ისიც ემახსოვრება, რა დიდი ყურადღებით ეკიდებოდნენ ადგილებზე საფეხბურთო კლუბებს. რაიონისა თუ რეგიონთა ხელმძღვანელები, ავად თუ კარგად თვითონვე უძღვებოდნენ და ინახავდნენ გუნდებს და შედეგსაც იმის მიხედვით ითხოვდნენ, თუ რამდენი თანხა ან ამაგი ჰქონდათ ჩადებული გუნდში. იცოდა იმ ხალხმა ფეხბურთი, ესმოდათ თავისი საქმე და მოვალეობაც გასიგრძეგანებული ჰქონდათ.

აღარ არის ძველებურად საქმე ჩვენში. ახლა ხელმძღვანელობა ზოგს უპირატესობა უფრო ჰგონია და საფეხბურთო კლუბი კი მხოლოდ მძიმე ტვირთი. თუნდაც იმერეთის რეგიონი ავიღოთ — ეროვნული ჩემპიონატის არსებობის მანძილზე არაერთმა გუნდმა სცადა ამოეყვინთა „იმერული ჭაობიდან“, მაგრამ თქვენც არ მომიკვდეთ, თითქმის ყოველი მათგანი უყურადღებობის მსხვერპლი შეიქნა. თვითონ განსაჯეთ — ჩაჩუას „სამტრედია“, ხაჭაპურიძის „მარგვეთი“, ჯიქიას „ტორპედო“ განა ნათელი მაგალითები არ არის იმერეთის რეგიონის ხელისუფალთა უგულისყურობისა? ამაში თერჯოლის „საპოვნელა“ და წყალტუბოს „სამგურალსაც“ ნუ გამოვთიშავთ. თუ ჩემპიონობისთვის არ უბრძოლიათ ამ კლუბებს, პირველ ჯგუფში ხომ გამოდიოდნენ და ახლაც გამოდიან წყალტუბოელები. მარტოკაცებზე კი არას ვიტყვით — ასმა ჩაჩუამ ან ხაჭაპურიძემ რომ მოინდომოს ასი ძლიერი ქართული კლუბის შექმნა, ისევე დაიძირება, მარტო აკონტროლებენ (თუ ხელს არ უშლიან), არ ეხმარებიან და იმიტომ. იგივე, უფრო უარესიც, მოხდა კახეთში და თუ ასე გაგრძელდა, ეროვნული ჩემპიონატი თბილისის პირველობაში გადაიზრდება.

მეცხრე წელია, ეროვნული ჩემპიონატი არსებობს და მის დაბალ დონეზე წუწუნიც მეცხრე წელია, გვესმის. წუწუნებს ყველა — სპეციალისტი და საქმეში ჩაუხედავი, მწვრთნელი და ფეხბურთელი, გულშემატკივარი და ჩინოსანი — აქაოდა, ეს რას ჰგავს, აბა, ეს რა ფეხბურთიაო. აი, გამოსავალი კი არავის შემოუთავაზებია. კაცი არ გამოჩენილა ისეთი, ეცადა მაინც და რაიმე რეცეპტი ეძებნა. არადა, გამოსავალი კი ყველანაირი ჩიხიდან არსებობს. სხვებსაც ჰქონიათ პრობლემები, მაგრამ მოუგვარებიათ. პურს მუდამ მეპურეს აცხობინებდნენ და იმადაც.

ჩვენში პირიქით, დილეტანტიზმმა შთანთქა ყველა და ყველაფერი. რა გასაკვირია, ვერც გამოსავალი მოეძებნათ აქამდე. ისინი კი, ვისაც ევალება და მეტ-ნაკლებად ძალუძთ კიდეც რაიმესთვის თავის მობმა, თავს არ იწუხებენ — ზოგი პირად ცხოვრებას იწესრიგებს, ზოგიც ვიწრო გუნდურ ინტერესებს ვერ გასცდა.

და ასე გრძელდება, როგორც ვთქვით, მეცხრე წელია.

სხვებისთვის ყიჟინი ყიჟინად, მაგრამ ახლა ჩვენს პოზიციაზეც ვთქვათ. ვთქვათ, რაში და როგორ გვესახება ქართული ფეხბურთის, კერძოდ, ეროვნული ჩემპიონატის მომავალი. ამასთან, იმ სენზეც (სენებზეც) ვილაპარაკოთ, რაც ამდენი წელია, ტვირთად აწევს ჩვენს ფეხბურთს.

პირველი და უმთავრესი ჭირი ქართული ფეხბურთისა მის მიმართ ქართველი გულშემატკივრის ინტერესის დაკარგვაა. თექვსმეტი გუნდი ირჯება საქართველოს პირველ ჯგუფში, ყოველ უქმეებზე იმართება ჩემპიონატის ტური, არც ბილეთებია ძვირი (ბევრგან უფასოცაა), მაგრამ ხალხი მაინც არ უყურებს შინაური ბურთის გორებას. მხოლოდ ნაკრების ან „დინამოს“ უცხოური მატჩები თუ გამოაცოცხლებს ხოლმე მაყურებლის ინტერესს და ისინიც...

მეორე და არანაკლებ მნიშვნელოვანი სენი ნიჭიერ ქართველ ფეხბურთელთა უცხოეთში გადინებაა. ადრე თუ კიდევ აზრი ჰქონდა ყოველივეს (შედარებით ძლიერ კლუბებში გადადიოდნენ ჩვენი ფეხბურთელები), ამჟამად ამანაც დაკარგა მნიშვნელობა. აბა, რა ბედენაა, როცა იმედის მომცემი ფეხბურთელის მენეჯერი ყელგამობღლვნილი ეხვეწება უცხოელებს — აი, ნიჭიერი კაცი, აიყვანეთ, გამოიყენეთ და ორიოდ გროში მეც გადმომიგდეთო.

დავფიქრდეთ, განა ცოტა გვახსოვს მსგავსი შემთხვევები? თუნდაც აშვეთიას, ანაც კიკნაძის „ევრო ვოიაჟები“ რად ღირს. ეს ბიჭები თავის თაობაში ერთ-ერთი მოწინავენი არიან, ნორმალური ევროპული კლუბი კი ვერაფრით მოძებნეს. მიზეზი აშვეთიას ან კიკნაძის სისუსტეში როდია, მთავარი ის გახლავთ, რომ ქართველი ფეხბურთელი აღარ ფასობს ევრობაზარზე. დაჩიავდა ქართული ფეხბურთი და აღარც ჩვენი მობურთალები უნდა ვინმეს.

ამას წინათ დავწერეთ, რომ ნორმალური მწვრთნელი აღარ დარჩა საქართველოში — ბევრისთვის საწყენადაც. ვის რა ამბიციები აწუხებს, არ გვაინტერესებს, მწვრთნელის სიდიდე შედეგით იზომება და შედეგისთვის ვინმეს მიეღწიოს ქართველ მწვრთნელთაგან, ჯერ არ გვინახავს. ეს იმიტომაც ხდება, მოძველებული საფეხბურთო მანერა რომ მეფობს ქართულ ფეხბურთში — ნელი, ზოზინა. ყოველგვარი ბრძოლისა და სიხისტის გარეშე ირჯებიან მოედანზე ჩვენი მობურთალეები, გოლებიც თუ კარის ხაზიდან არა, მეკარის ბაქნის მისადგომებიდანლა გააქვთ (სანამ კარებში არ შევლენ, არ ურტყამენ) და სტანდარტული სიტუაციების გამოყენებაზე ხომ ზედმეტია ლაპარაკი. არავითარი ტაქტიკური განსწავლულობა, არავითარი ფიზიკური წრთობა, არავითარი მოაზროვნე მწვრთნელის ხელი (ერთი, მაქსიმუმ ორი გამონაკლისის გარდა), მხოლოდ გულისგამაწვრილებელი ანტიფეხბურთი თამაშიდან თამაშამდე, სეზონის დასაწყისიდან სეზონის ბოლომდე, წლიდან წლამდე და ასე გრძელდება რაც ჩემპიონატი არსებობს. ეს არ გახლავთ მხოლოდ ეკონომიკური სიდუხჭირის (როგორც გვარწმუნებენ) ბრალი. კარგმა მწვრთნელმა ცუდ პირობებშიც უნდა დაატყოს თავისი ხელი რა გინდა დონის გუნდს. გვყავს ეროვნულ ჩემპიონატში ასეთი კაცი (თემურ მახარაძე) და სასურველია, სხვებმაც მიბაძონ მას. საქმე იმაში არაა, რომ ცხრა ტურია, მახარაძის „ლოკომოტივს“ არ წაუგია, მისაბაძად ის მიგვაჩნია, რომ რკინიგზელები (და ყველა გუნდი, სადაც მახარაძეს უმუშავია) სხვათა ფონზე სწრაფ, დინამიურ, გამართულ ფეხბურთს თამაშობენ. დაცვაც იციან და კონტრშეტევის მადლიც.

სანამ ჩვენი მობურთალების (და ფეხბურთის) მორიგ ნაკლზე გადავიდოდეთ, ერთი რამ სლავა მეტრეველის კარიერიდან გავიხსენოთ. მეტრეველი კარიერის დასაწყისში ფიზიკურად ერთ-ერთ სუსტ თავდამსხმელად ითვლებოდა, „ტორპედოს“ მწვრთნელებმა მისი თავი მძლეოსნობის ცნობილ სპეციალისტს ჩააბარეს და... მისი გაკვეთილების მეოხებით სლავა მეტრეველი 100 მეტრს 11,2 წამში გარბოდა და 100 კგ-იან შტანგასაც ბუმბულივით ეწეოდა. აი, რისი მოტანა შეუძლია ფეხბურთისა და ფიზიკური მომზადების შერწყმას. ფიზიკური წრთობა კი ჰოი, როგორ აკლიათ ქართველ ფეხბურთელებს. გაჭირვებას რა ვუთხარით, თორემ ქართული ფეხბურთის ხელახალი აღორძინება სწორედ გუნდებში ფიზიკური მომზადების სპეციალისტების მოწვევით უნდა დავიწყოთ. ეს მეტად მტკივნეული საკითხია. როგორც ამბობენ, რობერტო ლანდის თანმხლები მასიმო კაპანი წარსულში „ინტერს“ წვრთნიდა ფიზიკურ მომზადებაში და თუ ეს ყოველივე სიმართლეა, არც მისი გამოცდილების გაზიარება გვაწყენდა.

დაბოლოს, ეროვნული ჩემპიონატის დონეზეც. ფეხბურთის დონე რომ დაბალია, ამაზე აღარავინ დაობს, მაგრამ ერთიც გვიკლავს გულს — მეტად არათანაბარია ქართული გუნდების კლასი. ის კი არა, საქართველოს პირველობა მეორეობას უფრო ჰგავს (სფფ-ს გენსეკის სიტყვებია). „დინამო“ საქართველოში კი სუპერგუნდობს, ევროსარბიელზე უჭირს ცოტა. ეს „ცოტა ჭირიც“ სწორედ ქართული გუნდების კლასში შეუსაბამობამ მოიტანა. სადაც არათანაბარია დონე, იქ არც ბრძოლაა. უბრძოლველად კი ვერსად ვერავინ აიმაღლებს კლასს.

თანაბრდება გუნდების კლასი, მაგრამ ძლიერის სუსტის დონემდე დამდაბლებით და არა პირიქით, ისე, როგორც განვითარებულ საფეხბურთო ქვეყნებში ხდება.

ზემოთქმული მხოლოდ წვეთია ზღვაში. ვერც იმას დავიკვეხნით, რომ ამით ახალი სტადია იწყება საფეხბურთო საქართველოში, მაგრამ ჩვენი მიზანი პრობლემის სწორად დაყენება იყო და თუ ეს ოდნავ მაინც შევძელით, ერთ წერილს მეტიც არ მოეთხოვება.

კონსტანტინე გოგიშვილი

„დინამო“ — „ბათუმი“. ბოლო ხნის უმთავრესი ქართული სანახაობა

ბადრი კვირიკაშვილის ფოტო

ჩემპიონატის ლიდერ „ტორპედოს“ ლიდერი დავით ჯანაშია (№9) და კომპანია კარგა ხანია უგასამრჯელოდაა

ბადრი კვირიკაშვილის ფოტო

ინკოგნიტოვ, გამოჩნდი!

კლუბის მესვეურებზე განაწყენებული „ტორპედოს“ ფეხბურთელების გაფიცვამ ზუსტად 48 საათს გასტანა. გუშინ საღამოს ეროვნული ჩემპიონატის ლიდერმა კვლავაც იკადრა ვარჯიში, ორ საათზე მეტი გვარიანად ღვარა ოფლი.

როგორც ვიუწყებოდით, ქუთაისელები ჯერ კიდევ ორშაბათს მოელოდნენ ახალ დამფინანსებელს, მაგრამ ორშაბათიც გათენდა, სამშაბათიც. ოთხშაბათს დილით კი იმედგაცრუებულმა ტორპედოელებმა უფროსობას ულტიმატუმი წაუყენეს — კუთვნილი ფული დაგვირიგეთ, თორემ ვარჯიშსაც შევწყვეტთ და 17 ოქტომბერს გორში თამაშსაც ჩავშლითო.

ეჰ, „ტორპედოში“ შექმნილი სიტუაცია მართლაც სასაცილოა, რა თქმა უნდა, სატირალი რომ არ იყოს. სრული ანარქია და ქაოსი. კლუბის მამა და მარჩენალი ბესო ჯიქია ცამ ჩაყლაპა თუ მიწამ, მხოლოდ ღმერთმა და რამდენიმე ახლობელმა უწყის. აგერ თვე ხდება, რაც იგი გუნდს არ გაჰკარებია. ამბობენ, მევალეებს გაურბისო. ისიც თქვეს, კლუბის ახალი ინკოგნიტო სპონსორი თავად ბესო ჯიქიამ მოძებნაო. კიდევ იმას მოვკარი ყური, ეს ჯიქიას მორიგი ბლეფიაო — იგი დროის მოგებას ცდილობსო. არა, ბლეფს არ უნდა ჰგავდეს, ინკოგნიტომ ხომ გუშინაც შეახსენა ტორპედოელებს თავი, შუადღისას ფეხბურთელებს ას-ასი ლარი დაურიგა. და მაშინ იყო, გუნდმა ვარჯიში არ დაიზარა. თოთხმეტნი იყვნენ, თბილისური ოთხეულის (ვაშაკიძე, ჯინჭარაძე, ყიფიანი, მეტრეველი) და ჩხაიძის გარდა ყველანი.

„ტორპედო“ გორშიც უსათუოდ ჩავა სათამაშოდ. აი, მერე რა იქნება, არავინ იცის. თუ გუნდს დროზე არ ეშველა, „ტორპედოში“ დიდი, ძალიან დიდი სკანდალია მოსალოდნელი.

იუზა ბაციტაძე ქუთაისიდან

ჩივაძემ ვარჯიში დაიწყო

ამ დღეებში საქართველოს თვრამეტწლამდელთა ნაკრებმა, უფროსებისგან განსხვავებით, წარმატებით დაძლია ევროპის ჩემპიონატის საკვალიფიკაციო ტურნირის ბარიერი და სამგუნდიან ჯგუფში პირველი ადგილი დაიკავა.

ახლა ჯერი თექვსმეტწლამდელებზეა, რომელთაც 22-დან 26 ოქტომბრის ჩათვლით ევროპის პირველობის შესარჩევი ტურნირი ელით ავსტრიაში, კერძოდ კი მაღალმთიან ზალცბურგში. საავსტრიოდ მთავარ მწვრთნელს, ოთარ შენგელიას, 19 კაცი შეუგულებია:

მეკარეები: კოდალაევი, დავით გოგია

მცველები: ზვიად ლაბაძე, ალექსანდრე ჩივაძე, ირაკლი სახურია, გოჩა ალახვერდოვი, აჩიკო ოლგესაშვილი, ვასიკო გეგუჩაძე, ირაკლი ნემსაძე

ნახევარმცველები: ბექა სალარეიშვილი, გიორგი ნორაკიძე, გაგა გადაბაძე, ირაკლი სამხარაძე, მიხეილ ცქიფურიშვილი, ირაკლი მიქავა, კახა სონიშვილი

თავდამსხმელები: ლევან მელიქია, ლადო ახალაია, რატი ებანოიძე

ქართველებთან ერთად ჯგუფში მასპინძლები, ბერძნები და აზერბაიჯანელები არიან. პირველი შეხვედრა შენგელიას აღსაზრდელებს 22 ოქტომბერს ელით ავსტრიელებთან, მეორე — 24-ში საბერძნეთთან, ბოლო მატჩში კი აზერბაიჯანელებს დაუპირისპირდებიან ორი დღის შემდეგ.

ნაკრების ხელმძღვანელები ყველაზე მეტად იმაზე წუხან, რომ მაღალმთიან ადგილებში ჭირს თამაში, მით უმეტეს, რომ ჩვენ ბიჭებს შესაძლებლობა არ ჰქონდათ, ანალოგიურ პირობებში მომზადებულიყვნენ, მასპინძლები კი აგერ უკვე ნახევარი წელია, ზალცბურგში იწვრთნებიან.

არანაკლებ საფიქრალს მცველების — ქერაშვილისა და ჩივაძის პრობლემა წარმოადგენს. ამ უკანასკნელმა მენისკის ოპერაციის შემდეგ ორიოდ დღეა, რაც ვარჯიში განაახლა. თუმც ნაკრების მწვრთნელს იმედი აქვს, რომ ტურნირის დაწყებამდე შეძლებს ჩვეული ფორმის აღდგენას, რაც დაცვის თამაშს გააუმჯობესებს. ქერაშვილს კი მძიმე ტრავმა აქვს და კიდევ სამი თვე გაუცდება.

ბაატა თოთაძე

მონდომებული ხალხი

ნორვეგიელი როარ სტრანდი (№11) ალბანურ კედელს ანგრევს

ოსლო
14 ოქტომბერი
17 770

ნორვეგია 2:2 ალბანეთი

0:1 ბუში (37), 0:2 ტარე (52), რეკდალი (82პ), ბერგი (87)
ნორვეგია: გროდასი, ჰაალანდი (ივერსენი 57), ჰოფტუნი, ბერგი, ბიორნებიუ, ი. ფლო (სოლსკაიეირი 57), სოლბაკენი (რუშფილდტი 90), ჰეგემი, ტ. ა. ფლო, რეკდალი, სტრანდი
ალბანეთი: სტრაკოშა, ლალა, შულკუ, ჯუმბა, ვატა, ფაკაი, ჰაჯი, ბუში, კოლა (დალაპი 57), რაკლი, ტარე

რას უნდა ნიშნავდეს ნორვეგიაში ალბანელთა ორი გოლით დაწინაურება, ბოლოს კი მასპინძლების ორი პასუხი?

ქართულმა გულმა იქნებ პირველი მოსაზრება, ჩაწყობასთან დაკავშირებული გვიკარნახოს, მაგრამ გონება უთუოდ სხვას გვეტყვის. რაგინდ მწვავედაც გვსურდეს გარიგება-მოქრთამვაზე ჩვენთვის ასე ბუნებრივი საუბარი, ლოგიკა თავისას გაიტანს და გვაფიქრებინებს, რომ ამ შეხვედრაში დაბლანდული და იდუმალი არაფერი ყოფილა.

თუ ასეა, მაშ გამოდის, რომ ოსლოში გამართული შეხვედრის სცენარი იმას მიგვითითებს, რომ ორივე მხარეს მოგება სდომებია და საამისოდ ძალ-ღონე არ დაუზოგავს. საქართველოს ნაკრების შემყურეთ იქნებ ალარც მონდომებისა და გამარჯვებისთვის ბრძოლის მნიშვნელობა გვახსოვდეს, მაგრამ ჯერ კიდევ შეიძლება ბუნდოვნად გახსენება, რას ნიშნავს ის, რაც ჩვენი ქვეყნის საზღვრებს გარეთ ბუნებრივ ამბად ითვლება.

ფეხბურთის თამაში ყველამ ისწავლაო, ხშირად გაისმის ბოლო დროს. დიახ, მაგრამ უფრო ღრმად თუ ჩავუკვირდებით (თუმც განსაკუთრებით სილრმისეული აქ არაფერია), ვნახავთ, რომ ყველამ ისწავლა როგორ მოემზადოს ფიზიკურად და როგორ გაუწიოს მოწინააღმდეგეს წინააღმდეგობა. ევროპულ ფეხბურთში დღეს უკვე ანა-ბანაა მწყობრი დაცვის დაყენება და მეტოქისთვის სივრცეების მოედნის შუაშივე შეზღუდვა. ისიც ყველამ იცის, როგორ შეასრულოს სწრაფი კონტრშეტევა, მაგრამ ცოდნის გარდა ერთი რამაა მთავარი: ეს ყველაფერი უნდა გინდოდეს.

უნდოდათ ალბანელებს და 37-ე წუთზე ისარგებლეს ნორვეგიელი მცველის ერიკ ჰოფტუნის შეცდომით — ანგარიში ალბან ბუშიმ გახსნა.

უნდოდათ და ამიტომაც გაზარდეს მეორე ტაიმის მეშვიდე წუთზე იგი ორამდე — იგლი ტარემ თავური დარტყმით მიაღწია მიზანს.

მაგრამ ფეხბურთის ხიბლი ისაა, რომ ერთმანეთს ებრძვის ორი გუნდი, რომელთაგან ორივეს უნდა გამარჯვება.

უნდოდათ ნორვეგიელებს და მეორე ტაიმის შუაწელიდან ტემპი აწიეს.

უნდოდათ და სწორედ ეს დაუფასდათ — 82-ე წუთზე ალტინ ლალამ მოედანზე მეორე ტაიმში შესული „მანჩესტერ იუნაიტედის“ თავდამსხმელი ოლე გუნარ სოლსკიაერი წააქცია საკუთარ საჯარიმოში. პენალტი კიეტილ რეკდალმა დაარტყა ზუსტად.

თავმოყვარე და ბრძოლისუნარიან ნორვეგიელებს ამით დაკმაყოფილება არ სურდათ და ისევ დაუფასდათ — შეხვედრის დამთვარებამდე სამი წუთით ადრე ჰენინგ ბერგმა ანგარიში თავური დარტყმით გაათანაბრა.

ესაა ფეხბურთი, ორი მონდომებული მოწინააღმდეგის ბრძოლა. კონკრეტული თამაში კი ყოველთვის ისე დამთავრდება, რომ ან ერთს დაწყდება გული ან მეორეს, ეს აუცილებელი პირობაა, ცხოვრების წესია.

ამჯერად გული ნორვეგიელებს დაწყდათ, რადგან შინ სამი ქულა ვერ მოიპოვეს.

უფრო ნაკლებად, მაგრამ გული ალბანელებსაც დაწყდებათ, ვინაიდან 2:0-ს იგებდნენ და საქმე გამარჯვებამდე ვერ მიიყვანეს. თუმცა მათთვის ოსლოში ქულის მოგებაც არაა უხეირო შედეგი.

„ჩვენმა ტაქტიკამ არ გაამართლა“ — წერდა გუშინ ნორვეგიული გაზეთი „ვერდენს განგი“ პირველ გვერდზე.

წერილს თან ერთვოდა მწვრთნელის, ნილს იოჰან სემბის ფოტოსურათი, რომელზეც მას მეტად დათრგუნული გამომეტყველება აქვს.

„ნორვეგია ევროპის 2000 წლის ჩემპიონატის ფინალურ ეტაპზე გასვლით ისტორიას შექმნიდა და გაამდიდრებდა, მაგრამ ასეთი ცუდი დასაწყისის შემდეგ, შეუძლებელია გუნდმა საკვალიფიკაციო ეტაპი დაძლიოს“ — განაგრძობდა „ვერდენს განგი“.

სხვა გაზეთი, „დაგბლადეტი“ სემბს შემადგენლობის გამოცვლას და ძირითადად „რუსენბორგის“ ფეხბურთელებზე დაყრდნობას ურჩევს. ასეთი რჩევა იმითაა არგუმენტირებული, რომ უცხოურ კლუბებში მოთამაშე ნორვეგიელი ფეხბურთელები, ოლე გუნარ სოლსკიაერი, ტორე ანდრე ფლო და სხვანი უმეტესწილად სათადარიგოთა სკამებზე სხედან.

თუ დავაკვირდებით, არსად არავის უთქვამს მოთამაშეებს ღირსების გრძნობა და მონდომება აკლიათო, იქ სულ სხვა „მაღალ მატერიებზეა“ საუბარი.

ბაბუნა ბედია

უხეში სლოვენთა სამი ქულა

მარიბორი
14 ოქტომბერი
4 000

სლოვენია 1:0 ლატვია

1:0 უდოვიჩი (85)
სლოვენია: სიმეუნოვიჩი, ენგლარო, მილანიჩი, გალიჩი, კნავსი (გლიხა 46), ნოვაკი, უდოვიჩი (მილინოვიჩი 89), ზაჰოვიჩი, რუდონია, პავლინი, ისტენიჩი (აჩიმოვიჩი 65)
ლატვია: კარავაევი, ზემლინსკი, ლუკაშევიჩი, ლობანოვი, ივანოვი (რიმკუსი 87), ისაკოვი, ბლეიდელისი (მიხოლაპი 51), შარანდო, ასტაფიევი (ბულდერსი 79), პახარსი, შტოლცერსი

— საფეხბურთო კარიერის განმავლობაში ყველანაირი თამაშის მინახავს, კოლექტიური, ინდივიდუალური თუ სხვა, მაგრამ ხულიგნობა პირველად ვნახე. დღეს სლოვენები ჩვენს ფეხბურთელებს ურტყამდნენ, ქაჩავდნენ, ფეხს უდებდნენ, მოკლედ ყველაფერს კადრულობდნენ დჟა თან, რაც მთავარია, ამის შემყურე სომეხ მსაჯს, ნალბანდიანს რეაქცია არ ჰქონია — თქვა მატჩის დამთავრების შემდეგ გამართულ პრესკონფერენციაზე ლატვიის ნაკრების მთავარმა მწვრთნელმა რევაზ ძოძუაშვილმა.

სტუმრებმა მარიბორში იმავე ტაქტიკით ითამაშეს როგორც ოთხი დღის წინ რიგაში, როდესაც საქართველოს ნაკრებს მასპინძლობდნენ და მოუგეს. აქცენტი ძირითადად დაცვაზე ჰქონდათ გადატანილი, კონტრშეტევის დროს კი სწრაფი პახარისისა და შტოლცერსის იმედი ჰქონდათ, მაგრამ მასპინძლები ცენტრს ოდნავ გადაცილებულ ლატვიელებს სასტიკი უხეშობით ეგებებოდნენ.

საერთოდ, რევაზ ძოძუაშვილს წინა შეხვედრაში გამარჯვებული შემადგენლობის შეცვლა არ უყვარს, მაგრამ ამჯერად იგი იძულებული შეიქნა გამთამაშებელი ბაბიჩევი არ გაეყვანა მოედანზე. ბაბიჩევი ლატვიის ნაკრებისთვის დიდი ძალაა, რადგან გუნდის სწრაფი კონტრშეტევები მის პასებზეა დამოკიდებული. ალბათ ამანაც იმოქმედა სლოვენებთან შეხვედრაში რევაზ ძოძუაშვილის ფეხბურთელების საზიანოდ, თან ლატვიელ გამთამაშებელს მისი და მისი მეგობრების სამწუხაროდ სწორედ თამაშის წინა დღეს ასტკივდა სახსრები.

ნათქვამია, მადა ჭამაში მოდისო, ლატვიის გუნდი პირველ და მეორე შეხვედრაში მიღწეული წარმატებების შემდეგ ფსიქოლოგიურად გარდაიქმნა, მიზნებიც შეეცვალა და მარიბორს სამი ქულის პრეტენზიით ესტუმრა, მაგრამ ამჯერად ხელი მოეცარა.

34-ე წუთზე ზაჰოვიჩი საშუალო მანძილიდან ცდილობდა სტუმართა მეკარე კარავაევისთვის ბურთის თავზე გადაგდებას, მაგრამ ჩანაფიქრი ზუსტად ვერ განახორციელა.

42-ე წუთზე რუდონიას სახიფათო დარტყმა კარავაევმა მოიგერია, სამი წუთის შემდეგ კი ხსენებულმა ზაჰოვიჩმა 23-25 მეტრიდან სცადა გოლის გატანა. ამჯერად კარავაევმა ბურთი არასწორად მოიგერია და მისი ხელიდან ჯერ ძელს მოხვდა, მერე კი რუდონიას მიუგორდა. რუდონიას წინ დაუცველი კარი იყო, მაგრამ დარტყმულს ბოლოწამს ზემლინსკი გადაეფარა.

ლატვიელებმა პირველ ნახევარში რამდენიმე საშუალო სიმწვავის ჯარიმა შეასრულეს, თუმცა შესვენების შემდეგ ისინი საგრძნობლად გააქტიურდნენ. განსაკუთრებით პახარსმა და შტოლცერსმა მოიწადინეს.

სტუმართა ყველაზე რეალური საგოლე მომენტი 62-ე წუთზე გათამაშდა, როდესაც პახარსმა მიხოლაპს კარგი გვერდული პასი მიაწოდა, ხოლო მიხოლაპმა, რომელიც შაბათამდე უკრაინის მოქალაქე გახლდათ, შაბათს კი ლატვიის ეროვნულმა სეიმმა ქვეშევრდომობა უბოძა, შორეულ კუთხეში დაარტყა. ამ ეპიზოდში სლოვენთა კარი სასწაულებრივ იხსნა მათმა მეკარემ სიმეუნოვიჩმა. მან ფეხით მოახერხა ბურთის მოგერიება.

შეხვედრის ერთადერთი გოლი საფინალო სასტვენამდე ხუთი წუთით ადრე გავიდა. ზაჰოვიჩის მიერ მარჯვნივ გადაწოდებულ პასს დაახლოებით კუთხურის ალამთან ნოვაკი დაეწია. მას საჯარიმოში ჩაწოდება არ დაუხანებია, ისაკოვმა საჭირო ადგილას მირბენა ვეღარ მოასწრო და ახლო ძელთან ჩასულმა უდოვიჩმა ზუსტად შეასრულა თავური დარტყმა.

ზოგადად სლოვენთა ნაკრებმა კარგი შთაბეჭდილება ვერ დატოვა. ევროპის ჩემპიონატის მეორე შესარჩევ ჯგუფში ის და ალბანეთი ალბათ ყველაზე სუსტი გუნდები არიან.

— ვერ დავეთანხმები ჩემს კოლეგას, თითქოს ჩვენმა ნაკრებმა დღეს უხეში ფეხბურთი ითამაშა. ეს მხოლოდ და მხოლოდ ძალისმიერი, კომბინაციური სტილი გახლდათ. ჩვენ ვნახეთ ლატვიისა და საქართველოს ნაკრებების შეხვედრის ვიდეოჩანაწერი და ამიტომაც ვიცოდით, როგორ ფეხბურთს შემოგვთავაზებდა მოწინააღმდეგე. სატურნირო ცხრილში კი ისეთი მდგომარეობაა, რომ ნებისმიერ გუნდს შესწევს ფინალურ ეტაპზე გაძვრომის ძალა — განაცხადა სლოვენიის ნაკრები გუნდის მწვრთნელმა სრეჩკო კატანეცმა.

ჰაროლდს ულდრიძისი

მარიბორიდან საგანგებოდ
სარბიელისთვის

ლატვიელებმა შტოლცერსმა და ლუკაშევიჩმა (№2) სლოვენი ისტენიჩი ალყაში მოაქციეს

საქართველო — ალბანეთი	1:0
საბერძნეთი — სლოვენია	2:2
ნორვეგია — ლატვია	1:3
სლოვენია — ნორვეგია	1:2
ლატვია — საქართველო	1:0
ნორვეგია — ალბანეთი	2:2
საბერძნეთი — საქართველო	3:0
სლოვენია — ლატვია	1:0

დარჩენილ შეხვედრათა განრიგი

27.03.99	საბერძნეთი - ნორვეგია საქართველო - სლოვენია
31.03.99	ლატვია - საბერძნეთი სლოვენია - ალბანეთი
28.04.99	ალბანეთი - ლატვია საქართველო - ნორვეგია
30.05.99	ნორვეგია - საქართველო
05.06.99	ალბანეთი - ნორვეგია საქართველო - საბერძნეთი ლატვია - სლოვენია
09.06.99	ალბანეთი - სლოვენია საბერძნეთი - ლატვია
04.09.99	ნორვეგია - საბერძნეთი ლატვია - ალბანეთი სლოვენია - საქართველო
08.09.99	საბერძნეთი - ალბანეთი ნორვეგია - სლოვენია საქართველო - ლატვია
09.10.99	ალბანეთი - საქართველო სლოვენია - საბერძნეთი ლატვია - ნორვეგია

ივერიელი

EURO 2000
ევროპის ჩემპიონატის შესარჩევი მატჩი

I ჯგუფი

უელსი 3:2 ბელარუსი

1:0 რობინსონი (14), 1:1 გურენკო (20), 1:2 ბელკევიჩი (48), 2:2 კოულმენი (53), 3:2 საიმონსი (84)

უელსი: ჯონსი, ბერნარდი, კოულმენი, საიმონსი, სევიჯი, რობინსონი, ჯონსონი, პიუზი, პემბრიჯი, სონდერსი, ბლეიქი

ბელარუსი: საცუნკევიჩი, იახიმოვიჩი, ლავრიკი, შტანიუკი, ოსტროვსკი, გერაშჩენკო (რომაშჩენკო 88), ხაცკევიჩი, ბარანოვი (გერასიმეცი 69), გურენკო, ბელკევიჩი, მაკოვსკი (კაჩურო 72)

თურქეთი — ფინეთი. სურათზე სწორედ ის მომენტია ასახული, როდესაც მასპინძელ მცველთაგან უმეთვალყურეოდ მიტოვებულმა მიკა პაატელაინენმა მეკარეს აჯობა და ანგარიშში გახსნა

REUTERS სტამბოლიდან

უელსელებმა ხუთ დღეში მეორედ იმარჯვეს. ამჯერად მათ ბელარუსის ეროვნული გუნდი იმსხვერპლეს. ანგარიში უკვე მე-14 წუთზე გაიხსნა — მასპინძლები რობინსონის ძლიერმა და ზუსტმა დარტყმულმა დააწინაურა. ამის შემდეგ ბრიტანელები მოდუნდნენ, ეტყობა, თავი ქუდში ეგონათ და დაისაჯნენ კიდეც — ჯერ გურენკომ გაათანაბრა თავურით, ხოლო შემდეგ ბელკოვიჩი გაისარჯა უნაკლოდ — მან გოლი მეორე ტაიმის დაწყებიდან სამ წუთში გაიტანა. მიუხედავად ამისა, უელსელებმა მთელი თავიანთი გამოცდილება და ენერგია გამოიყენეს შეხვედრის მოსაგებად და მწვავედ შეუტიეს. შედეგი — 3:2, თავგანწირვამ და რისკმა გაამართლა.

— აღფრთოვანებული ვარ გულშემატკივრებით. მათ თუ ასე გააგრძელეს, გპირდებით, შინ ყველა თამაშს მოვიგებთ — ირწმუნებოდა მატჩის შემდეგ მასპინძელთა გახარებული მცველი რობი სევიჯი. „ჩვენ ევროპის ჩემპიონატზე გავალთ“ — ეს ოპტიმისტური სიტყვები კი მარკ ჰიუზს ეკუთვნის.

შვეიცარია 1:1 დანია

1:0 შაპუიზა (57), 1:1 ტობიასენი (90)

შვეიცარია: პილფიკერი, ფოგელი, ფურნიე, ჰენჩოსი, ჟენერი (როტენბულერი 76), სელესტინი, სესა (ჰაასი 90), ვიკი, მიულერი (დი ჯორიო 77), სფორცა, შაპუიზა

დანია: კროგი, ტობიასენი, რიპერი, ჰოგი, ჰაინცე, ჰელვეგი, ნილსენი, ფრანდსენი, ფრედერიკსენი, იორგენსენი, ტომასონი (ბეკი 77)

— ძალიან კმაყოფილი ვიყავი გუნდის თამაშით 75 წუთის განმავლობაში, ხოლო ბოლო 15 წუთში რა მოხდა, ახლაც ვერ გამიგია. ვგონებ, ფეხბურთელებს, უბრალოდ, თამაში გადაავიწყდათ — მასპინძელთა თავკაცი ჟილბერ გროსი მატჩის შემდეგ არ ცხრებოდა — სამწუხაროა, რომ ასეთი ძვირფასი ორი ქულა დავკარგეთ, ამით ევრო 2000-ზე ჩვენი მოხვედრა ერთობ საეჭვო გახდა — დაამატა მან.

მართლაც, შვეიცარიელებმა დასანანი გოლი გაუშვეს, მსაჯის მიერ დამატებულ დროში — სტუმართა მცველმა ოლე ტობიასენმა იყოჩაღა. არადა, მასპინძლები 1:0-საც იგებდნენ, უპირატესობაც შესამჩნევი ჰქონდათ და თითქოს გამარჯვებამდეც არაფერი უკლდათ, მაგრამ...

იტალია	2	2	0	0	4:0	6
უელსი	3	2	0	1	5:5	6
დანია	3	0	2	1	2:3	2
ბელარუსი	2	0	1	1	2:3	1
შვეიცარია	2	0	1	1	1:3	1

III ჯგუფი

მოლდოვა 1:3 გერმანია

1:0 გუზუნი (6), 1:1, 1:2 კირსტენი (19, 36), 1:3 ბირჰოფი (38)

მოლდოვა: კოშელევი, ფისტიკანი, ტესტიმიცანუ, სტროენკო, რებეჟა, გუზუნი, კურტიანუ (სუხარევი 52), ოპრია, გაიდამაშჩუკი, ეპურიანუ, კლეშჩენკო

გერმანია: კანი, ბაბელი, რემერი, ნოვოტნი, ტარნატი, რამელო, ნერლინგერი, ბაინლიხი (ვოში 82), რიკენი (ნოივილი 52), ბირჰოფი, კირსტენი (იანკერი 73)

მატჩის დასაწყისში გერმანელთა მცველები შეცდნენ — კუთხურისას ალექსანდრ გუზუნი უმეთვალყურეოდ დატოვეს, მოლდოველმა კი შანსი ხელიდან არ გაუშვა. თურქეთში გერმანელთა დამღუპველ ოლივერ კანს ამ შემთხვევაში ბრალი არ მიუძღოდა — გუზუნის დარტყმულს ვერც იგი და ვერც სხვა, წინ ვერ აღუდგებოდა.

გოლმა ერიხ რიბეკი თანამდებობიდან გადადგომის გერმანელი გულშემატკივრები თავისმოჭრის, ნაკრები კი ევროპის ჩემპიონატზე ვერმოხვედრის საფრთხის წინაშე დააყენა. საბოლოოდ ისინი გადარჩნენ — ნაცადმა ულფ კირსტენმა, რომელსაც გერმანიის ნაკრებამდე 49-ჯერ დაუცავს გდრ-ის პირველი გუნდის ღირსება, თანამემამულენი სირცხვილისგან იხსნა. მისმა ორმა გოლმა ყველას შვება მოჰგვარა. მერე კი ბირჰოფმა თავისი გაიტანა და ყველაფერი თავის ადგილზე დადგა.

კონტინენტის ბოლო პირველობის შესარჩევ ტურნირში მოლდოვა ერთხელ უკვე დაუპირისპირდა გერმანიას. მაშინ, ჯერ კიდევ ბერტი ფოგთსის ხელმძღვანელობით მობურთალმა არიელებმა კიშინიოვში 3:0 იმარჯვეს, შინ კი მეტოქე სულაც 6:1 დაიბრიყვეს. მაშინ მოლდოვა გუნდი არ გახლდათ, უფრო სწორად, ექსსაბჭოელები მსოფლიოს სამგზის ჩემპიონთა სტუმრობით იმდენად იყვნენ დათრგუნულნი, რომ ვერანაირი წინააღმდეგობა ვერ გაუწიეს მათ. ახლა სიტუაცია სხვაგვარი გახლდათ — მოლდოველ ფეხბურთელებს ტიტულოვანთა რიდი არ ჰქონდათ, ერთი ხანობა ტოლსწორადაც ეთამაშნენ, მაგრამ გამოცდილებამ და გაცილებით მაღალ დონეზე თამაშმა თავისი გააკეთა. გერმანიამ დამსახურებულად მოიგო.

— მცველებს მეტოქის თავდამსხმელებმა დიდი პრობლემები შეუქმნეს. მოლდოველებმა შესანიშნავად ითამაშეს, მაგრამ საბედნიეროდ ჩვენ ჩვენი გავიტანეთ. მასპინძელთა კარგი თამაშის მიუხედავად, დარწმუნებული ვიყავი, რომ ჩვენ მოვიგებდით. რაც შეეხება დაცვაში შექმნილ პრობლემებს, ეს გუნდის გაახალგაზრდავებითაა გამოწვეული. ნელ-ნელა ყველაფერს ეშველება — ერიხ რიბეკმა დამხვდურთა თავდადება ჯეროვნად შეაფასა. მანვე დასძინა, ამ შეხვედრამ კიდევ ერთხელ დამანახა, რომ გერმანიის ახალ ნაკრებს, ახლა რომ იდგამს ფეხს, ერთადერთი, რაც აკლია, შეთამაშებააო.

შესაძლოა მწვრთნელი ყოველთვის არ იყოს მართალი, მაგრამ ამ შემთხვევაში რიბეკის ნათქვამი მართებულია — გერმანული მანქანა, რამდენიმე წლის წინ კარგად გაზეთილი და პროგრამის უნაკლოდ შემსრულებელი რომ გახლდათ, ახლა გარკვეულ კომპონენტებში მოიკოჭლებს. საბედნიეროდ, ნაკლი მეტ-ნაკლებად სუსტ მოლდოვასთან გამოჩნდა, თორემ მათ ადგილას სხვა, ძლიერი ქვეყნის გუნდი რომ ყოფილიყო, ბუნდესნაკრები ალბათ დამარცხდებოდა. იმავე გუზუნის გარდა გერმანელები 61-ე წუთზე გადარჩნენ აშკარად, უფრო სწორად, თანაგუნდელები ოლივერ კანის საოცარმა რეაქციამ იხსნა — სერგეი კლეშჩენკოს თავური დარტყმა კარში არ შეუშვა.

რაც შეეხება სტუმართა გოლებს, ისინი კლასიკურად გათამაშებულ კომბინაციებს მოჰყვა.

მე-19 წუთზე გერმანიის ნაკრებში მეორმოცედ მობურთალმა ულფ კირსტენმა ლარს რიკენის გადაცემა თავური დარტყმით გოლად აქცია. მანამდე დორტმუნდელმა რიკენმა ორი მასპინძლის მოტყუება შეძლო.

36-ე წუთზე იმავე კირსტენმა მარკო რემერს შრომა არ დაუკარგა და მცველის პასი გოლად გარდასახა. კიშინიოვის ცენტრალურ სტადიონზე შეკრებილმა შვიდი ათასმა ქომაგმა, მანამდე ყურისწამღებად რომ ხმაურობდნენ, ხმა გაკმინდა. რემერის პასი კირსტენის თანაკლუბელის, ლევერკუზენელი შტეფან ბაინლიხის კუთხურის შემდეგ იყო.

ორ წუთში ევროპის ბოლო ჩემპიონატის გადამწყვეტი მატჩის გმირმა ოლივერ ბირჰოფმა მოლდოველთა მარცხი განაპირობა. მასპინძლები არათუ სამი გოლის (რაც მათ გამარჯვებას განაპირობებდა), არამედ ორი ბურთის გამტანნიც არ იყვნენ.

— რომ წაგვეგო, ნამდვილი ტრაგედია იქნებოდა. უკლებლივ ყველას გათვითცნობიერებული გვქონდა, რომ შეხვედრა უცილობლად უნდა მოგვეგო. სხვა გზა არ გვქონდა. ახლა მიზანი შესრულებულია. ევროპის ჩემპიონატზეც თამამად შეიძლება ფიქრი — კრისტიან ნერლინგერი ამაყობდა.

სხვათა შორის, ამ შეხვედრას უეფას პრეზიდენტი ლენარტ იუჰანსონიც ესწრებოდა.

თურქეთი 1:3 ფინეთი

0:1 პაატელაინენი (5), 0:2 იოჰანსონი (51), 1:2 ოგუნი (73), 1:3 ლიტმანენი (90)

თურქეთი: რუსტუ, ფატიხი, ოგუნი, ტაიფური, ალფეი, აბდულა, ოქანი (ჰამი 46), თუგაი (ქორქმაზი 46), ჰაქან შუქური, სერგენი (ჰასანი 83), ოქთაი

ფინეთი: ნიემი, ილონენი, ტუომელა, ჰიიპია, კაუტონენი, რიიჰილატი (ვალაკარი 70), რეინი, ილოლა, პაატელაინენი, იოჰანსონი, ლიტმანენი

ეს-ესაა ოგუნმა ერთი ბურთი გაქვითა. თურქთა მწვრთნელი მუსტაფა დენიზლი გამწარებული გაჰკივის რაღაცას. მასპინძლები მთელი გუნდით შეტევაში გადადიან, უკვე ოთხი თავდამსხმელით თამაშობენ, მაგრამ... ამსტერდამის „აიაქსის“ თავდამსხმელმა იარი ლიტმანენმა მესამედ დალაშქრა რუსტუ რექბერის კარი. ფინეთმა თურქეთს სტამბულში სძლია!

— როცა ფეხბურთს თამაშობ, უნდა იცოდე დაცვაც და თავდასხმაც. ჩემმა გუნდმა დღეს უნაკლოდ ითამაშა. შეასრულა ის, რაც დაავალეს. მიხარია, რომ სტუმრად ვძლიეთ გერმანელთა მძლეველ თურქეთს — სტუმართა დანიელი მწვრთნელი, ევროპის 1992 წლის ჩემპიონატის ტრიუმფატორი რიქარდ მიოლერ ნილსენი ხარობდა, მისი თურქი მასპინძელი მუსტაფა დენიზლი კი გულსმოწოლილ დარდს ვერაფრით იქარვებდა.

თამაშამდე მასპინძლები გამარჯვებაში ღრმად იყვნენ დარწმუნებულნი, მაგრამ სხვანაირად მოხდა. ცხვირაბზუებულმა თურქებმა კინაღამ კისერი მოიტეხეს. შეხვედრის მიწურულს ისინი ფრეზეც თანახმა იყვნენ, მაგრამ დამარცხდნენ. მასპინძლები უტევდნენ, მეორე ტაიმში მათი ტერიტორიული უპირატესობა თვალსაჩინო იყო, მაგრამ შეტევები სახიფათო სულაც არ გახლდათ. თურქთა ქაოსური და უხიფათო თავდასხმა, დალაგებული გუნდისთვის საშიშროებას არ წარმოადგენდა.

მასპინძლებს ჰაქან შუქურის იმედი ჰქონდათ, მას კი მარკო ტუომელამ აშკარად აჯობა. ერთ მცველს მეორემაც, ტილბურგის „ვილემ II“-ში მოთამაშე სემი ჰიიპიამაც აუბა მხარი და თურქთა თავდასხმებმაც ძალა დაკარგა.

რა დრო დადგა! — ფინეთი ჯგუფის ლიდერია და ევროპის ჩემპიონატზე გასასვლელად იბრძვის

ფინეთი	3	2	0	1	6:4	6
თურქეთი	3	2	0	1	5:3	6
გერმანია	2	1	0	1	3:2	3
ჩრდ. ირლანდია	2	1	0	1	1:3	3
მოლდოვა	2	0	0	2	3:6	0

IV ჯგუფი

საფრანგეთი 2:0 ანდორა

1:0 კანდელა (53), 2:0 ჯორკაეფი (61)

საფრანგეთი: ლამა, კანდელა, ლებეფი, ბლანი, ლიზარაზუ, დეშამპი, ზიდანი, ჯორკაეფი (ბოგოსიანი 82), ვერელი, ტრეზეგე (ანელკა 71), დიუგარი (პირესი71)

ანდორა: ალვარესი, რამირესი (სანჩესი 80), გარსია, მარტინი, ანტონი ლიმა, იდელფონს ლიმა, პოლი, სონეიე, ლუსენდო (ხიმენესი 83), რუისი, გონსალეს-არკესი

— ნამდვილად არ მეგონა, რომ ამდენი პრობლემები შეგვექმნებოდა. ანდორელები მთელი 90 წუთის განმავლობაში მედგარ წინააღმდეგობას გვიწევდნენ. მათ მშვენიერი დაცვა ჰყავთ, თუმცა შეტევაში ეშინოდათ დიდი ძალებით გასვლა. მოკლედ, ერთობ გაოცებული ვარ — თქვა მატჩის შემდეგ ფრანგთა თავკაცმა როჟე ლემერმა.

— ცოტა უცნაურია, წაგებული შეხვედრის მერე რაიმე კმაყოფილებაზე საუბარი, მაგრამ სათქმელი მაინც უნდა ითქვას — ბიჭების თამაშმა ძლიერ მასიამოვნა — ეს სიტყვები კი ანდორას ნაკრების ბრაზილიელ მწვრთნელ მანოელ მილუირს ეკუთვნის.

ამ მატჩზე ბევრი არაფრის თქმა შეიძლება. ყველაფერი თავიდანვე ცხადი იყო — მსოფლიოს ჩემპიონებმა თავიანთ პატარა მეზობლის ნახევრად სამოყვარულო გუნდს უმასპინძლეს, რომლის კაპიტანიც ოჯახს თამბაქოთი ვაჭრობით არჩენს, ხოლო ცენტრფორვარდი ფოსტალიონია.

ისლანდია 1:0 რუსეთი

1:0 კოფტუნი (88 ს.კ.)

ისლანდია: ბირკირ კრისტინსონი, ჰელგასონი, რეიდარსონი, იონსონი, სიგურდსონი, რუნარ კრისტინსონი, კოლვიდსონი (ტორდარსონი 87), ადოლფსონი, გუნლაუგსონი, გუდიონსონი (სიგურდსონი 5), დადასონი

რუსეთი: ჩერჩესოვი, კოფტუნი, ვარლამოვი, სმერტინი, იანოვსკი, შალიმოვი (სოლომატინი 59), ონოპკო, კარპინი, ტიტოვი, მოსტოვოი, ტიხონოვი (იგონინი 12)

— იღბალი სამუდამოდ დაგვემშვიდობა — განაცხადა რუსთა დამრიგებელმა ანატოლი ბიშოვეცმა მატჩის შემდეგ, რაშიც, ალბათ, იმას გულისხმობდა, რომ მის შეგირდებს შეხვედრის ბოლო წუთებში ათი კაცით მოუწიათ ასპარეზობა (გააძევეს დებიუტანტი სმერტინი), ხოლო 88-ე წუთზე კი იური კოფტუნმა ულამაზესი თავურით ბურთი საკუთარ კარში მოათავსა. მაგრამ ძნელია, ბიშოვეცის სიტყვებს დაეთანხმო რადგან სტუმრებს ერთი სახიფათო მომენტი რაა, ისიც არ შეუქმნიათ მაშინ, როდესაც ისლანდიელები მეტად მწვავე შეტევებს ახორციელებდნენ. უბრალოდ, თავად არ ეყოთ კლასი, გოლი რომ გაეტანათ და ეს მათ მაგივრად კოფტუნმაც მშვენივრად მოახერხა. ამ მარცხის შედეგად რუსეთის ნაკრები სამუდამოდ გამოემშვიდობა ჯგუფში პირველ ადგილს და ახლა ერთადერთი, რისი პრეტენზიაც შეიძლება მას ჰქონდეს, მეორე ადგილი და პლეი ოფია, თუმცა ეს შანსებიც მხოლოდ თეორიულია.

უკრაინა 2:0 სომხეთი

1:0 სკაჩენკო (32), 2:0 გუსინი (83)

უკრაინა: შავკოვსკი, ლუჟნი, დმიტრულინი, გოლოვკო, ვაშჩუკი, პოპოვი (მაქსიმოვი 75), სკაჩენკო (კოვალიოვი 61), გუსინი, კოსოვსკი, შევჩენკო (კრივენცოვი 80), რებროვი

სომხეთი: ბერეზოვსკი, სუკიასიანი, ხაჩატრიანი, ოვსეპიანი, კროპოჩიანი (ხონანესიანი 85), ვარდანიანი, პეტროსიანი, ადამიანი, არადუსიანი (იესაიანი 73), შაჰგელდიანი, მიქაელიანი (ავალიანი 65)

კიევში გამართულ პოსტსაბჭოურ დერბიში სამართლიანობამ იზეიმა — ძლიერმა გაიმარჯვა, თანაც საკმაოდ იოლად. უკრაინელები მთელი მატჩის განმავლობაში ფლობდნენ უპირატესობას და ჯერ პირველი ტაიმის მიწურულს გაიტანეს, თავი სკაჩენკომ გამოიჩინა, ხოლო საფინალო სასტვენამდე შვიდი წუთით ადრე ანგარიში ორამდე გაზარდეს, ამჯერად გუსინმა იხეირა. აღსანიშნავია, რომ მასპინძლებმა ამ მართლაც ურთულეს ჯგუფში მშვენიერი სტარტი აიღეს, სამი თამაშიდან ყველა მოიგეს და ახლა ცხრა ქულით ერთპიროვნულად ლიდერობენ კიდეც.

უკრაინა	3	3	0	0	7:2	9
საფრანგეთი	3	2	1	0	6:3	7
ისლანდია	3	1	2	0	2:1	5
სომხეთი	3	1	1	1	3:3	4
რუსეთი	3	0	0	3	4:7	0
ანდორა	3	0	0	3	1:7	0

V ჯგუფი

ლუქსემბურგი 0:3 ინგლისი

0:1 ოუენი (19), 0:2 შირერი (40პ), 0:3 საუთგეიტი (90)

ლუქსემბურგი: კოხი, ფერონი, ფანკი, ლ. დევილი, შტრასერი, სებინი, ტისი (შოლცი 60), ფ. დევილი (ალვერდი 87), კრისტოფი (ამოდიო 78), პარდონი, პოსინგი

ინგლისი: სიმენი, რ. ფერდინანდი, ფ. ნევილი, ბეტი, კემბელი, საუთგეიტი, ბექჰემი, ანდერტონი (ლი 63), შირერი, ოუენი, სქოულზი (რაიტი 77)

მეექვსე წუთზე სიმენის კარში პენალტი დაინიშნა. ინგლისელთა კარის დარაჯმა თავის სამფლობელოში შეჭრილი მარსელ კრისტოფი წააქცია. მასპინძლებმა ბოძებული შანსით ვერ იხეირეს — ტისმა დარტყმა კარს გადააცილა, არადა, რომ გაეტანა, ჰოდლის პოზიციები ნაკრების მწვრთნელის პოსტზე ერთობ შეირყეოდა.

— გულშემატკივრები მეტოქის განადგურებას მოითხოვდნენ, მაგრამ ნუ დაგვავიწყდება, რომ გუშინდელი მაჩანჩალები დღეს არც ისე სუსტები არიან. დღევანდელ ფეხბურთში აუტსაიდერები აღარ არიან, თითო-ოროლა გამონაკლისის გარდა. ახლა ლუქსემბურგთან სტუმრად დიდი ანგარიშით მოგება არც ისე ადვილია, როგორც ერთი შეხედვით ჩანს. ინგლისმა შეხვედრა მოიგო და ევროპის ჩემპიონატზე მოხვედრის შანსებიც შეინარჩუნა. ჩვენ ვიბრძოლებთ ბოლომდე — გლენ ჰოდლი ემოციური გახლდათ.

ალბიონელებს ძალიან უჭირდათ ლუქსემბურგელთა დაცვის დაძლევა, თუმცა ძლივძლივობით მაინც ახერხებდნენ სახიფათო შეტევებს. ოუენი და შირერი აქტიურობდნენ, მაგრამ სანამ მასპინძლებმა თავად არ დაუშვეს შეცდომები, სტუმრებმა მანამ ვერ გაიტანეს. ერთის მხრივ ლუქსემბურგელთა დაბნეულობა ინგლისელთა დამსახურებაც გახლდათ — მათმა განუწყვეტელმა შეტევამ მეტოქე აიძულა.

ოუენმა მას შემდეგ იხეირა, რაც ჟეფ შტრასერმა საჯარიმოში უყურადღებოდ ითამაშა, შირერის პენალტი კი დენი ტისის საჯარიმოში ხელით თამაშს მოჰყვა. ევროპის ჩემპიონატის ნახევარფინალში ინგლისელთა დამაქცევარმა გარეთ საუთგეიტმა კი სულ ბოლოს მახვილი კუთხიდან იხეირა.

ბულგარეთი 0:1 შვედეთი

0:1 ლარსონი (62)

ბულგარეთი: ზდრავკოვი, ი. პეტკოვი, ზაგორჩიჩი, ნაიდენოვი (ივანოვი 68), იორდანოვი, იანკოვი, კირილოვი (პარუშევი 17), სტოიჩკოვი, ხრისტოვი, მ. პეტკოვი, ილიევი (ბაჩევი 60)

შვედეთი: ჰედმანი, ნილსონი, ანდერსონი, ბიორკლუნდი, ლუჩიჩი (სუნდგრენი 74), შვარცი, მილდი, მიოლბუ, ლუნგბერგი, ლარსონი (ერლინგმარკი 87), ასლუნდი (ბლომკვისტი 70)

— მძიმე დასაწყისის შემდეგ ბიჭები დამშვიდდნენ და თამაში დაალაგეს. მა-

თი მადლიერი ვარ — განაცხადა შეხვედრის შემდეგ შვედების მწვრთნელმა ტომი სოდერბერგმა, მისმა ბულგარელმა კოლეგამ დიმიტარ დიმიტროვმა კი დასძინა, შვედეთი ევროპის ჩემპიონატზე აუცილებლად გავაო.

ერთადერთი გოლი მატჩის მშვენება შეიქნა — გლაზგო „სელტიკის“ თავდამსხმელმა ჰენრიკ ლარსონმა ორი მცველი და მეკარე მოატყუა, მერე კი მასპინძლებიც დალახვრა.

პოლონეთი	2	2	0	0	6:0	6
შვედეთი	2	2	0	0	3:1	6
ინგლისი	3	1	1	1	4:2	4
ბულგარეთი	3	0	1	2	0:4	1
ლუქსემბურგი	2	0	0	2	0:7	0

VI ჯგუფი

ისრაელი 1:2 ესპანეთი

1:0 ჰაზანი (63), 1:1 იერო (65), 1:2 ეჩებერია (77)

ისრაელი: კოენი, ხარაზი, გრაები, ბენადო, ბენ სიმონი, ტალასნიკოვი (მიზრახი 58), ჰაზანი (ზენიმი 75), რევივო, ბერკოვიჩი, ნიმნი, ბადირი

ესპანეთი: კანისარესი, სალგადო, არანსაბალი, ალკორტა, ენგოგა, იერო, ალკისა, ლუის ენრიკე, კიკო (ურსაისი 88), რაული (მარკოს ვალესი 90), დე პედრო (ეჩებერია 75)

— სტუმრად სძლიო ისეთ ტექნიკურ გუნდს, როგორიც ისრაელია, მართლაც კარგი მიღწევაა. ჩვენი მიზანი მეტოქის დამარცხება გახლდათ და მოხარული ვარ, რომ ეს შევძელით. ესპანეთისთვის ევროპის ჩემპიონატის შესარჩევი ტურნირი ახლა დაიწყო. დარწმუნებული ვარ, გუნდი შეძლებს მობილიზებას, ჯგუფში პირველ ადგილზე გასვლას და ტურნირის საგზურის უპრობლემოდ დაუფლებას — ესპანელთა თავკაცი ხოსე ანტონიო კამაჩო, რომელიც თავის დროზე ქვეყნის ღირსებასაც იცავდა, გახარებული იყო. მწვრთნელს ამის მიზეზი ნამდვილად ჰქონდა — რაც გუნდი ჩაიბარა, ორი შეხვედრა გამართა და ორივე მოიგო. ისრაელამდე შინ რუსეთს სძლია.

თუ შეხვედრის პირველ ნახევარ საათს არ მივიღებთ მხედველობაში, თამაში იმდაგვარად წარიმართა, რომ ესპანელებს აუცილებლად უნდა მოეგოთ. სხვა შემთხვევაში უსამართლობა მოხდებოდა. შესვენებამდელ ტაიმის ბოლოდან მოყოლებული სტუმართა ტერიტორიული და სათამაშო უპირატესობა ნელ-ნელა თვალში საცემი გახდა. ამიტომ მეორე ნახევარში შეგდებული ორი გოლი ნამდვილად არ იყო მოულოდნელობა.

ესპანელთა შემადგენლობას რომ თვალი გადავავლოთ, ახალ სახელებს შევამჩნევთ. კამაჩომ მწვრთნელობისთანავე განაცხადა, გუნდის გაახალგაზრდავებას შევეცდებიო. სცადა და მიაღწია კიდეც თავისას — ახალბედებმა მწვრთნელს არ უმტყუნეს და ებრაელებს სტუმრად სძლიეს, არადა, ეს უკანასკნელნი ამ ბოლო დროს შინ ძალიან იშვიათად მარცხდებიან.

ისრაელი აქამდე დაუმარცხებლად მიდიოდა. ნაკრების მწვრთნელ შლომო შარფს გუნდის დიდი იმედი ჰქონდა, მატჩამდელ პრესკონფერენციაზე ისიც კი განაცხადა, ვგონებ, ნაკრების ბირთვი გამოიკვეთა, ყველა რგოლი კარგად არის დაკომპლექტებულიო. ესპანელებთან თამაშში ებრაელთა გუნდის ნაკლოვანებები წარმოჩინდა — მეკარე თავის მოვალეობას ვერ ასრულებდა, შარფისგან ნაქებ დაცვას კი გონება დაბინდვოდა.

— მარტო ფეხბურთელებს არ ვადანაშაულებ. ეს უნამუსობა იქნებოდა. წაგებაში ყველანი ვართ დამნაშავენი. დაკარგულ სამ ქულაზე პასუხი ყველამ ერთად უნდა ვაგოთ. მომავალი შეხვედრებისთვის დიდ სასელექციო მუშაობას ვაპირებ. რაც შეეხება ჩვენი კარის დარაჯ რაფი კოენს, დანამდვილებით შემიძლია გითხრათ, რომ იგი მომდევნო შეხვედრას გამოტოვებს. მეტიც, მან სავარაუდოდ სანაკრებო კარიერა დაასრულა. სანამ მე ისრაელის ნაკრების მწვრთნელი ვიქნები, იგი გუნდში არ ითამაშებს! — რადგან მწვრთნელი ასე აღელვებულად და ემოციურად საუბრობდა რაფი კოენზე, ალბათ, მან მართლაც ძალიან ცუდად ითამაშა.

მაინც რა ჩაიდინა ასეთი? 65-ე წუთზე, როცა ისრაელი წინ გასულიყო, მასპინძელთა დაბნეულმა დაცვამ საჯარიმოს მისადგომებთან იუხეშა, რასაც ინგლისელი მსაჯ დევიდ ელერაისგან უმალ წესის დარღვევის დაფიქსირება მოჰყვა. ებრაელებმა არად ჩააგდეს ფერნანდო იეროს სახიფათო დარტყმა და მის წინააღმდეგ მხოლოდ სამკაციანი კედელი აღმართეს, საკადრისადაც დაისაჯნენ. გამოცდილმა იერომ მოჭრილი დარტყმით ბურთი ბარიერს შემოავლო და სწორედ იმ კუთხეში დალახვრა მასპინძელთა კარი, რომელშიც ერთი შეხედვით გოლი არ უნდა გასულიყო. კოენის ნახტომი ამაო გამოდგა.

ისრაელის დამღუპველი გოლი კი ბილბაოს „ატლეტიკის“ ტანხმელმა ფორვარდმა, მარდმა ხოსება ეჩებერიამ გაიტანა — მეურვეთაგან უმეთვალყურეოდ დარჩენილმა მასპინძლებს შეცდომა არ აპატია — 1:2. ეჩებერიამ შეაგდო, მაგრამ გოლში დიდი წვლილი დაიდო „ბარსელონას“ ლიდერმა ლუის ენრიკემ — ბურთი მისი უსწრაფესი გარღვევის და ზუსტი ჩაწოდების შემდეგ გავიდა.

მაშ ასე. პირინეის ნახევარკუნძულელებმა მოიგეს და მდგომარეობა გამოასწორეს. ახლა მათ ორი მატჩიდან სამი ქულა აქვთ ბურთების თანაბარ შეფარდებასთან ერთად — 4:4. ისე, ინგლისელ მსაჯს მეტი ყურადღება რომ გამოეჩინა, ესპანელებს კიკოს გოლსაც ჩაუთვლიდა, რომელიც პირველი ტაიმის მიწურულს გავიდა — თანაგუნდელის ისრაელის საჯარიმოში ჩაკიდებული ბურთი ნარვაესმა თავურით კარში გადაგზავნა, თუმცა მწვრთნელისგან შერისხულმა რაფი კოენმა იმარჯვა და ბურთი მოიგერია. კიკომ მსაჯს შესჩივლა, მაგრამ არაფერმა გასჭრა, გოლი არ ჩათვალა. შეხვედრის შემდეგ მომენტის ვიდეოჩანაწერი ნახეს — კოენს ბურთი კარიდან მას შემდეგ გამოაქვს, რაც ამ უკანასკნელმა კარის ხაზი გადაკვეთა. აშკარა გოლი იყო.

თამაშის შემდეგ წაგებით გაცხარებულმა ისრაელის ნაკრების ქომაგებმა სტადიონიდან მიმავალ გუნდის ავტობუსს შუშები ჩაუმსხვრიეს. შლიმი შარფის საბედნიეროდ, ფეხბურთელთაგან არავინ დაშავებულა...

სან მარინო 1:4 ავსტრია

0:1 ვასტიჩი (58), 0:2 მაირლები (64), 0:3 ჰიდენი (68), 0:4 გლიდერი (76), 1:4 სელვა (803)

სან მარინო: გასპერონი, ჯენარი, მარანი, ბაკიოჩი, მ. ვალენტინი (დელა ვალე 80), ჯერა, მეჩოლი, ფრანჩინი (ს. ვალენტინი 69), უგოლინი (მონტანა 62), მატეონი, სელვა

ავსტრია: ვოლფარტი, შოტლელი, პფეფერი, ჰიდენი, ჰერაფი, კუხბაუერი, რაინმაიერი (მეირლები 46), ვეტლი, ჩერნი, ვასტიჩი (შტოგერი 70), ჰაასი (გლიდერი 66)

— მიხარია, რომ მოვიგეთ და სამი ქულა რომ მოვიპოვეთ, მაგრამ გულახდილად გეტყვით — ძლიერ გუნდებთან თამაში გაცილებით საინტერესოა — ავსტრიის ნაკრების მწვრთნელი ჰერბერტ პროხაზკა გახარებული იყო, მაგრამ აშკარად ჩანდა, რომ იგი მთელი თამაშის განმავლობაში კარგ განწყობაზე იყო.

REUTERS თელ ავივიდან

ისრაელი — ესპანეთი. კიკო ნარვაესმა პირინეის ნახევარკუნძულელთა ძლევამოსილ სტუმრობაში დიდი როლი ითამაშა

ავსტრიამ მორიგი სუსტი მეტოქე დაჩაგრა (ამაზე წინ ასევე სტუმრად კვიპროსი დააჩოქა — 3:0) და შესარჩევ ჯგუფს ერთპიროვნულად ლიდერობს. გუნდს ნამდვილად კარგი შანსი აქვს დაეუფლოს ევროპის ჩემპიონატის საგზურს.

ცოტა უცნაურიც კია, სტუმრებმა გოლის გატანა შესვენებამდე რომ ვერ მოახერხეს. არადა, უპირატესობა ძალიან დიდი ჰქონდათ. მეორე ნახევარში კი... შესვენების შემდეგ ყველაფერი თავის ადგილზე დადგა — ჯერ იყო და წარმოშობით ხორვატმა ივიცა ვასტიჩმა ძლიერი, შორეული დარტყმით სან მარინოელთა კარს ჯადო ახსნა, მერე კი გოლები წვიმასავით წამოვიდა.

...მე-80 წუთზე ენდი სელვამ ავსტრიელთა კარის დარაჯ ფრანც ვოლფარტს პენალტი გაუტანა. ეს სან მარინოს მეოთხე გოლი გამოდგა ოფიციალურ მატჩებში.

ავსტრია	3	2	1	0	8:2	7
ისრაელი	3	1	1	1	7:3	4
ესპანეთი	2	1	0	1	4:4	3
კვიპროსი	2	1	0	1	3:5	3
სან მარინო	2	0	0	2	1:9	0

VII ჯგუფი

სლოვაკეთი 0:3 პორტუგალია

0:1, 0:2, ჟოაო პინტუ (17, 30), 0:3 ქსავიერი (70)

სლოვაკეთი: ვენსელი, სპილარი, ვარგა, ტომაშეკი, კინდერი, ტიტელი, სოვიჩი (პინტე 82), ფაბუსი (ნემეთი 57), მაიოროსი, დუბოვსკი, მორავჩიკი

პორტუგალია: ბაია, ქსავიერი, ტეშეირა, ალმეიდა, კოუტუ, ბენტო, ფიგუ (კაპუჩო 89), ჟოაო პინტო (კონსეისაო 45), რიკარდო პინტო, რუი კოშტა (კოსტა 67), სანტოსი

რუმინელებთან საწყენი მარცხით განრისხებული პორტუგალიელები სლოვაკეთს ეწვივნენ და გაანადგურეს. ამ საქმის ფუძემდებლად ჟოაო პინტო მოგვევლინა, ვინც პირველივე ტაიმში გაიტანა ორჯერ და გამარჯვებულის ვინაობა აშკარა გახადა. სტუმრები ამით არ დაკმაყოფილებულან — მთელი შეხვედრა შტურმში გაატარეს, მაგრამ გოლი მხოლოდ ერთი გაიტანეს, ამჯერად მცველმა აბელ ქსავიერმა გამოიჩინა თავი. რაც შეეხება მასპინძლებს, ისინი, ალბათ, კმაყოფილები არიან, რომ მარტო სამი ბურთის სხვაობით წააგეს.

უნგრეთი 1:1 რუმინეთი

0:1 მოლდოვანი (51), 1:1 ჰრუტკა (83)

უნგრეთი: კირალი, ფეჰერი, შებოკი, ჰრუტკა, მატიუში, დარდაი, ილეში, პისონტი, ეგრესი (ლიუტესი 78), ფეგერი (ჰამორი 75), ჰამარი (ტოტი 70)

რუმინეთი: სტელია, პეტრესკუ, პოპესკუ, ჩობოტარიუ, ფილიპესკუ, გალკა, პეტრე (სერბანი 70), დორინელ მუნტიანუ, ლუპესკუ, მოლდოვანი (მიჰალჩეა 85), კრაიოვეანუ (კატალინ მუნტიანუ 75)

ბოლო დროს მოსუსტებულმა უნგრელებმა ბოლომდე იბრძოლეს და ძლიერ მეტოქეს ქულა ცხვირწინ აცალეს. როგორც მოსალოდნელი იყო, სტუმრები მოედანს თავიდანვე დაეპატრონენ და რამდენჯერმე მწარედაც „უკბინეს“ მასპინძლებს, მაგრამ გოლი 51-ე წუთამდე ვერ გაიტანეს — სანამ ვიორელ მოლდოვანმა არ გამოავლინა თავისი ოსტატობა. ამას მცირე პაუზა მოჰყვა, გუნდები თითქოს რაღაცას ელოდნენ. შემდეგ ისევ რუმინელები გააქტიურდნენ, დიდი ძალებითაც შეუტიეს და ორი ქულაც დაკარგეს — ჰრუტკას დარტყმული უნაკლო გამოდგა. მატჩის დარჩენილ დროში საინტერესო არაფერი მომხდარა — დაღლილი მეტოქენი ინერციითღა ბურთაობდნენ.

ლიხტენშტაინი 2:1 აზერბაიჯანი

1:0 ფრიკი (47 პ), 2:0 ტელესერი (49), 2:1 ყურბანოვი (59)

ლიხტენშტაინი: ლენერი, ფრონგერი, კოსტა, ჟორდაში, ბელინი (ველერი 70), კორტოლი, ბერლიმენი, ფრიკი, ტელსერი, რელე, სიმინორი (პოლატონი 46)

აზერბაიჯანი: კრამარენკო, ფაისემოვი, აგაევი, ლიჩკინი, ებუშეკი (აბდულაევი 46), ასალოვი, მამედოვი (სურხაევი 46), კასუმოვი, ყურბანოვი, მამედოვი

ამ შეხვედრაზე ყურადღების გამახვილება, ალბათ, არც ღირს. ორი მაჩანჩალა ერთმანეთს დაეჭიდა და ყველას რომ უფრო სუსტი ეგონა, სწორედ იმან მოიგო. ისე, ეს წაგება ჩვენი მეზობლებისთვის უფრო დიდი სირცხვილია, ვიდრე რამდენიმე წლის წინ ფრანგებთან 0:10.

რუმინეთი	3	2	1	0	9:1	7
სლოვაკეთი	3	2	0	1	7:3	6
პორტუგალია	3	2	0	1	6:2	6
უნგრეთი	3	1	1	1	6:4	4
ლიხტენშტაინი	3	1	0	2	2:12	3
აზერბაიჯანი	3	0	0	3	1:9	0

REUTERS

საფრანგეთი — ანდორა. ბრწყინვალე ზინედინ ზიდანი (№10) ანდორელებთანაც შეუდარებელი გახლდათ

VIII ჯგუფი

ირლანდია 5:0 მალტა

1:0, 2:0 რობი კინი (16, 19), 3:0 როი კინი (53), 4:0 ქუინი (62), 5:0 ბრინი (81

ირლანდია: გივენი, კენა, სტაუნტონი, ბრინი, კანინგჰემი, როი კინი, მაკატირი (კენედი 33), კინსელა, ქუინი (კასკარინო 69), რობი კინი, დაფი

მალტა: სინი, სიქსმიტი (კამილერი 13), ჩეტკუტი, სპიტერი, დებონო, ბატიგიგი, ტერნერი, კარაბოტი, სუდა (აგიუსი 74), ბრინკატი, ზარა (ზამიტი 84)

ევროპის ჩემპიონატის შესარჩევი ტურნირის პირველ წრეში ხორვატთა მძლეველი ირლანდიელები თავიანთ გზაზე ქვას ქვაზე არ ტოვებენ და ჯიქურ მიიწევენ წინ, ჰოლანდია-ბელგიისკენ. ბრიტანელებს მართლაც კარგი, შეტევის მოყვარული და მძლავრი დაცვის მქონე გუნდი ჰყავთ, რაზეც მათი ბურთების შეფარდებაც მეტყველებს.

უსუსურ მალტელებთან ირლანდიის ნაკრებმა მატჩის დებიუტშივე გაარკვია ურთიერთობა — თავი ახალგაზრდა ფორვარდმა რობი კინმა გამოიჩინა და სამ წუთში ორჯერ მოახერხა მეტოქის კარის დალაშქრა.

მეორე ტაიმი ახალდაწყებული იყო, მასპინძელთა კაპიტანმა და რობის მოგვარემ, „მანჩესტერ იუნაიტედის“ გამოცდილმა მცველმა როი კინმა საუცხოო გოლით ანგარიში სამამდე რომ გაზარდა. ამან სტუმრები საბოლოოდ გატეხა და მოედანზე ერთი გუნდი — ირლანდიის ნაკრები დარჩა, რასაც მალტელთა კარში ქუინისა და გარი ბრინის გოლებიც მოჰყვა. ირლანდიელებმა 5:0 მოიგეს და მყარად დამკვიდრდნენ ჯგუფის ზედა ნაწილში.

ხორვატია 3:2 მაკედონია

0:1 ჩირიჩი (2), 1:1 შუკერი (16), 2:1 ბობანი (45), 2:2 საინოვსკი (55), 3:2 ბობანი (70

ხორვატია: ლადიჩი, სტანიჩი (იურჩიჩი 81), იარნი, სოლდო, შტიმაცი, სიმიჩი, ასანოვიჩი (სარიჩი 62), მარიჩი, შუკერი, ბობანი, ტუდორი

მაკედონია: მილოშევსკი, რაინოვსკი, ლაზარევსკი (ბოზინოვი 60), სედლოსკი, ნიკოლოვსკი (სტოიანოვსკი 78), სტავრევსკი, ზაჰარიევსკი, მიჩევსკი (გოსევი 46), ჩირიჩი, ტრენევსკი, საკირი

როგორც მოსალოდნელი იყო, ექსიუგოსლაველთა პაექრობა ძალიან დაძაბული და კარგი სანახავი გამოდგა. მსოფლიოს ჩემპიონატის ბრინჯაოსმედალოსანთა სასახელოდ უნდა ითქვას, რომ ისინი არ დააბნია უკვე მეორე წუთზე საკუთარ კარში მიღებულმა გოლმა, რომელიც საშა ჩირიჩმა თავით გაიტანა და როგორც სოლიდურ გუნდებს ეკადრებათ, ანგარიშში მოულოდნელად ჩამორჩენილებმა ნელ-ნელა მიჰყვეს საქმის კეთებას ხელი. საპასუხო ბურთი საფრანგეთი 98-ის ბომბარდირმა დავორ შუკერმა შეაგდო, რასაც პირველი ტაიმის ბოლო წამებზე ბობანის ლამაზი გოლი მოჰყვა. მატჩის მეორე ნახევარი 10 წუთის დაწყებული იყო, ჯვედე საინოვსკიმ წონასწორობა რომ აღადგინა და მოედანზეც დაძაბულობამ კულმინაციას მიაღწია. თუმცა გამოცდილებამ მაინც თავისი გაიტანა და ზვონიმირ ბობანმა საჯარიმო დარტყმით თავისიანებს მეტად მძიმე და ძვირფასი გამარჯვება მოუტანა.

— შეიძლება ითქვას, ეს უმნიშვნელოვანესი მოგება იყო. ჩვენ ორჯერ გაგვიჭირდა, მაგრამ ძალ-ღონე მოვიკრიბეთ და მოვახერხეთ გამარჯვების გოლის გატანა — აღნიშნა შეხვედრის დასრულებისთანავე მატჩის გმირად შერაცხულმა ფეხბურთელმა.

ირლანდია	2	2	0	0	7:0	6
ხორვატია	3	2	0	1	7:5	6
მაკედონია	2	1	0	1	6:3	3
მალტა	3	0	0	3	1:13	0
იუგოსლავია	0	0	0	0	0:0	0

IX ჯგუფი

შოტლანდია 2:1 ფარერები

1:0 ბარლი (22), 2:0 დოდსი (45), 2:1 პეტერსენი (86 პ)

შოტლანდია: სალივანი, უეირი, ბოიდი, ელიოტი, ჰენდრი, დავიდსონი, მაკკინლი (დურსანტი 46), ბარლი, დონელი, დოდსი, ჯონსტონი (გლასი 80)

ფარერები: მიქელსენი, იოჰანესენი, ჰანსენი, ტორსტეინსონი, იანსენი, იოენსენი, იარნსკორი (არსენი 80), იოჰანსონი, ლეიფტური (ბორგი 68), ჯონსონი, პეტერსენი

სქოთებმა უსახური მეტოქე იოლად დაამარცხეს. საკუთარ კარში მატჩის მიწურულს გაშვებული გოლი არაფერს ნიშნავს — საქმე უკვე გაკეთებული იყო. შეხვედრის შემდეგ მასპინძელთა თავკაცმა კრეიგ ბრაუნმა აღნიშნა: „ჩვენ კარგად ვითამაშეთ, ყოველ შემთხვევაში, 80 წუთი. მერე კი მოვდუნდით და დავისაჯეთ კიდეც. ამგვარი რამ მომავალში აღარ უნდა განმეორდეს. საერთოდ, მეტი გოლი უნდა გაგვეტანა, შეგვეძლო და უამრავი შანსიც გვქონდა. თუმცა არა უშავს, მაინც კმაყოფილი ვარ — მთავარია, კიდევ სამი ქულა მოვიპოვეთ“.

ჩეხეთი 4:1 ესტონეთი

1:0 ნედვედი, 2:0, 3:0 ბერგერი (21, 41), 4:0 მიტი (45 ს.კ.), 4:1 არბაიტერი (90)

ჩეხეთი: პოსტულკა, ლატალი, სუხოპარეკი, ნედვედი, ვოტავა (რადა 53), რეპკა, ნემეცი, ბერგერი, ლოკვენცი (კუკა 61), შმიცერი, ბეიბლი (ჩიჟეკი 80)

ესტონეთი: პოომი, სმირნოვი (არბაიტერი 46), მიტი, ხოხლოვ-სიმსონი, რუბა, ალონენი, ტერეხოვი (ბრონინი 64), ოპერი, ვიიკმაე, რეიმი, ზელინსკი

ყველაფერი ანგარიშიდანაც კარგად ჩანს — მასპინძლებმა წინა ტურში შოტლანდიელების გამწვალებელ ესტონელებს პირველ ტაიმშივე კუდით ქვა ასროლინეს. განსაკუთრებით პატრიკ ბერგერი აქტიურობდა, ვინც სტუმრებს ორი გოლი გაუტანა და შემდგომშიც შეეძლო ამდენივეს გატანა. მატჩის მეორე ნახევარი დიდი ვერაფერი გამოდგა — მასპინძლები არ, ხოლო ესტონელები ვერ თამაშობდნენ, თუმცა მათ ბოლო წუთზე პრესტიჟის გოლი მაინც შეაგდეს.

ლიტვა 4:2 ბოსნია

0:1 კონჯიჩი (4), 1:1, 2:1 ივანაუსკასი (10, 67), 2:2 ბალიჩი (68), 3:2 ივანაუსკასი (75), 4:2 ბალტუშნიკასი (90)

ლიტვა: სტაუჩე, სკერლა, მიკალაიუნასი (ბალტუშნიკასი 87), ჟუტაუტასი, გლევიკასი, უვერგჟდაუსკასი, შემბერასი, ივანაუსკასი, პრეიკშაიტისი, სკარბალიუსი (ფვინგილასი 62), იანკაუსკასი (დანილავიჩიუსი 79)

ბოსნია: დედიჩი, ვარესანოვიჩი, კაპეტანოვიჩი (მუიმა 80), კონჯიჩი, კატანა (ტოპიჩი 75), რამჩიჩი, მიუჩინი, ჰალილოვიჩი, ბარბარესი, სალიჰამიჯიჩი, ბალიჩი

ექსიუგოსლაველთა და ექსსაბჭოელთა ბრძოლა ამ უკანასკნელთა გამარჯვებით დასრულდა. მატჩი ძალიან დაძაბული გამოდგა, ხან სტუმრები იგებდნენ, ხან მასპინძლები, ხანაც ფრე იყო, მაგრამ შეხვედრის გმირ ვალდას ივანაუსკასის მესამე გოლმა (მან ჰეთ-ტრიქი შეასრულა) ყველაფერს თავისი ადგილი მიუჩინა. 87-ე წუთზე შეცვლაზე შესული ბალტუშნიკასის 90-ზე გატანილი უკვე სრული ფორმალობა იყო.

ჩეხეთი	3	3	0	0	8:2	9
შოტლანდია	3	2	1	0	5:3	7
ლიტვა	3	1	2	0	4:2	5
ესტონეთი	4	1	1	2	9:8	4
ბოსნია	4	1	1	2	5:8	4
ფარერები	5	0	1	4	1:9	1

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ფეხბურთის რუკასთან

იტალიის ვიცე-ჩემპიონისა და უეფას თასის მფლობელის, მილანის „ინტერის“ მცველი სალვატორე ფრეზი კლუბმა „სალერნიტანას“ ათხოვა. რაც შეეხება ფრეზის მომავალს, ის სეზონის ბოლოს გადაწყდება, როდესაც „ინტერისა“ და „სალერნიტანას“ ხელმძღვანელები მოილაპარაკებენ ფეხბურთელი ახალ გუნდში დატოვონ თუ ისევ „შავ-ლურჯთა“ კამპანიას დაუბრუნონ. ფრეზი გასულ სეზონში „ინტერის“ ძირითადი შემადგენლობის წევრი იყო, მაგრამ შემოდგომიდან სათადარიგოთა სკამზე გადაინაცვლა.

შოტლანდიური ფეხბურთის უძლიერესმა წარმომადგენელმა „გლაზგო რეინჯერსმა“ განაცხადა, რომ ინგლისური პრემიერლიგის „ნიუკასლ იუნაიტედისგან“ კარში უზუსტო დარტყმებით სახელგატეხილი ფრანგი ფორვარდის სტეფან გივარჩის ყიდვას ცდილობს. სქოთთა განცხადებაში აღნიშნულია, რომ „რეინჯერსის“ ხელმძღვანელობამ მიმართა როგორც საკუთრივ მოთამაშეს, ასევე ნიუკასლელთა თავკაცობას, მაგრამ მათი მხრიდან მოლაპარაკებათა გამართვის სურვილი არ შეუნიშნავთ. გლაზგოელები გივარჩს მსოფლიოს ჩემპიონატამდეც უკავშირდებოდნენ. ერთხელ თავდამსხმელი ჩავიდა კიდეც შოტლანდიის დედაქალაქში „რეინჯერსის“ თავმჯდომარესთან, დევიდ მიურეისთან მოსალაპარაკებლად, მაგრამ უკანვე დაბრუნდა და განაცხადა იქაური ფეხბურთი არ მიზიდავსო. შემდეგ გივარჩი „ნიუკასლმა“ შეიძინა, მაგრამ ტრავმამ იგი ძირითად შემადგენლობას მოაცილა. „ყველაფერი უნდა ავწონ-დავწონო და ისე მივიღო გადაწყვეტილება“ — განუცხადა ერთ-ერთ ინგლისურ გაზეთს ფრანგმა ფეხბურთელმა.

გერმანული ბუნდესლიგა 18 გუნდის ნაცვლად 16-სგან უნდა შედგებოდესო, განაცხადა მისმა თვალსაჩინო წარმომადგენელმა მიუნხენის „ბაიერნმა“, რომელსაც გუნდების შემცირება იმიტომ სურს, რომ თუ ეროვნულ ჩემპიონატში თამაშების რაოდენობა შემცირდება, ჩემპიონთა ლიგის შეხვედრებისთვის უკეთ მომზადებას მოახერხებს. „ბაიერნის“ ვიცე-პრეზიდენტმა ფრიც შერერმა ჟურნალისტებთან საუბრისას ბრძანა: „გუნდების რაოდენობის თექვსმეტამდე დაყვანა უეჭველად ძალიან დაგვეხმარება. უეფას განცხადებით ჩემპიონთა ლიგა უნდა გაფართოვდეს. ეს, სწორი რეაგირების შემთხვევაში ბუნდესლიგის არსებობას ვერ დაემუქრება. ჩვენ ეროვნულ პირველობას არ მივატოვებთ, რადგან „ბაიერნი“ და „დორტმუნდი“ თუ ჩამოაკლდა, რაღა დარჩება მისგან? უეფას ახალი პროექტისა კი ის არ მოგვწონს, რომ ჩვენი სურვილია სატელევიზიო შემოსავალი ამ ორგანიზაციამ კი არ გაანაწილოს, არამედ კლუბებს გადასცეს და მათ თავად მოუარონ“.

იტალიელი ფეხბურთელი ჯუზეპე ბერგომი დიდი ხანია უმაღლეს დონეზე ასპარეზობს და მრავალი ჯილდოც აქვს, ახლა კი მისი კარიერა კიდევ ერთი საგულისხმო დეტალით შეივსება — კვირას „სან სიროზე“ „ინტერისა“ და რომაული „ლაციოს“ შეხვედრა სერია A-ში მისთვის მეხუთასე იქნება. „ინტერის“ მცველს სამშობლოში „ძიოს“ უწოდებენ, რაც ქართულად ძიას ნიშნავს. ბერგომი ის ფეხბურთელია, რომელსაც 18 წლისას წილად ხვდა 1982 წლის მსოფლიოს ჩემპიონატზე თამაშისა და პლანეტის ჩემპიონის ტიტულის მოპოვების ბედნიერება. იგი 19 სეზონია რაც სერია A-ში ასპარეზობს და ლიგაში ჩატარებული შეხვედრების რაოდენობით ქვეყნის ფეხბურთის ისტორიაში მესამე ადგილი უჭირავს. პირველ ადგილზე იტალიის ნაკრების ახლანდელი მწვრთნელი, წარსულში დიდი მეკარე და ბერგომისავით 1982 წლის მსოფლიოს ჩემპიონი დინო ძოფია. კარიერის მანძილზე ძიომ სამჯერ მოიპოვა უეფას თასი, თითოჯერ კი ქვეყნის თასი და ჩემპიონის ტიტული. საუცხოო ფორმაში მყოფი ვეტერანი „სკუადრა აძურას“ თავკაცის პოსტზე, ძოფის წინამორბედმა ჩეზარე მალდინიმ მსოფლიოს ჩემპიონატზეც კი იახლა, არ-ადა ბერგომის 1991 წლის მერე ნაკრების მაისური აღარ მოერგო. დღეს იგონებენ, რომ ჯუზეპე ბერგომის დებიუტი სერია A-ში 1981 წლის თებერვალში სწორედ „სან სიროზე“ შედგა, როდესაც 17 წლისამ „კომოსთან“ შეხვედრაში გაბრიელე ორიალი შეცვალა.

ბელგიის პირველი დივიზიონის გუნდი „გენტი“ დაემშვიდობა მწვრთნელს იოჰან ბოსკამპს. ბოსკამპი 1997 წელს, კონტრაქტის თანახმად ხუთი წლით ჩაუდგა ბელგიურ გუნდს სათავეში. იგი ბოლო დროს ჩიოდა, რომ კლუბის ხელმძღვანელობას ფული არ აქვს, რათა ახალი, ნიჭიერი ფეხბურთელები შეიმატოს. დღეს მეშვიდე ადგილზე მყოფი „გენტი“ დროებით მეორე მწვრთნელის, ჰერმან ვერმეულენის ამარადაა. გადამდგარი ბოსკამპი თავის დროზე „ანდერლეხტს“ წვრთნიდა და გუნდი ორჯერ გახადა ბელგიის ჩემპიონი, აქედან ერთხელ, 1994 წელს, ჩემპიონობასთან ერთად თასიც მოაგებინა.

გერმანელი ფეხბურთელი, „ბაიერნის“ მუდამ სკანდალებში გახვეული ნახევარმცველი შტეფან ეფენბერგი ახლა პოლიციას გადაეყარა და ალბათ ჯარიმას გადაიხდის, რადგან საჭესთან ნასვამი იჯდა. მას სისხლის ანალიზით დაუდგინეს, რომ ლიტრზე 1,07 გრამი ალკოჰოლი ჰქონდა მიღებული, მაშინ, როდესაც ერთ ლიტრ სისხლში მისი რაოდენობა 0,5 გრამს არ უნდა აღემატებოდეს. ბუნებრივია ეფენბერგს მართვის მოწმობაც ჩამოართვეს. სავარაუდოდ ჯარიმა 500 მარკის ტოლი იქნება.

დანიურმა კლუბმა „ოლბორგმა“ ივნისამდე ითხოვა „ბლექბერნ როვერსის“ შვედი ნახევარმცველი ანდერს ანდერსონი. ცხადია ამაში ინგლისელებმა დანიელებს ფული გადაახდევინეს, მაგრამ დროებით გარიგებაში ჩაწერეს, რომ სეზონის ბოლოს „ოლბორგს“ შეუძლია ანდერსონი იყიდოს.

პორტუგალიური „ბენფიკადან“ ინგლისურ „მიდლსბროში“ გადასვლის მსურველი ბრაიან დინი ფიფამ დაამუხრუჭა, რადგან საქმის შეჩერება ფიფას სხვა ინგლისურმა გუნდმა, „შეფილდ უენსდეიმ“ თხოვა, გუნდმა, რომელმაც თავის დროზე მიჰყიდა დინი ლისაბონელებს. მიზეზი კი ის გახლავთ, რომ თურმე „ბენფიკას“ „შეფილდისა“ ჯერ კიდევ 852 000 დოლარი მართებს და სანამ არ გადაუხდის, დინის ვერ გაყიდის. ახლა ფიფა როგორც პორტუგალიის, ასევე ინგლისის ფეხბურთის ასოციაციებისაგან ცნობას ითხოვს, რომ „ბენფიკა“ საბოლოოდ გაუსწორდა „შეფილდ უენსდეის“. რაც შეეხება „მიდლსბროს“, მას 30 წლის თავდამსხმელის შესაძენად 5,4 მილიონი დოლარი გადადებული აქვს.

ფრანგული „მეცი“ ინგლისური „კრისტალ პალასისგან“ იტალიელი თავდამსხმელის, მიქელე პადოვანოს ყიდვას აპირებს. პადოვანო ლონდონის გუნდში „იუვენტუსიდან“ გასულ სეზონში, ჩემპიონთა თასის 1996 წლის მფლობელის რანგში გადავიდა. მოსალოდნელია, რომ იგი ფრანგულ გუნდთან 18 თვიან კონტრაქტს მოაწერს ხელს. „მეცი“ მოგეხსენებათ საფრანგეთის ვიცე-ჩემპიონია, რომელმაც ახალი სეზონი სამძგლად დაიწყო, ჯერ ერთი შეხვედრაც არ მოუგია და სულ სამი გოლი აქვს გატანილი რვა მატჩში.

შოტლანდიურმა „მოზერველმა“ ფინელი მწვრთნელი ჰარი კამპმანი მოთამაშე მწვრთნელით, ბილი დევისით შეცვალა. კამპმანმა თანამდებობაზე სულ რვა თვე გაძლო. „მოზერველი“ 10 გუნდიან ჩემპიონატში დღეისათვის მერვე ადგილზეა.

გერმანულ მიონხენგლადბახის „ბორუსიას“ 22 წლის ნახევარმცველი მარკუს ჰაუსვაილერი რამდენიმე მატჩის გამოაკლდა მიზეზი მარჯვენა მენისკია. თუმცა ექიმები იმედოვნებენ, რომ საქმე ოპერაციამდე არ მივა. ჰაუსვაილერის საბოლოო მდგომარეობა მომავალ ორშაბათს გაირკვევა.

უეფამ ხორვატული კლუბის სპლიტის „ჰაიდუკის“ სტადიონი იტალიის „ფიორენტინასთან“ საპასუხო მატჩში გულშემატკივართა უწესრიგო საქციელისათვის ერთთამაშიანი დისკვალიფიკაციით დააჯარიმა. ასე რომ, ხორვატები ევროთასეზე მომდევნო საშინაო შეხვედრას სპლიტიდან 200 კილომეტრის მოშორებით გამართავენ. ევროპული ფეხბურთის მმართველმა ორგანომ დაუსჯელად არც სხვა დამნაშავენი დატოვა, თუმცა მათ ფულადი ჯარიმა აკმარა. ყველაზე მეტად ჯიბე გერმანელებს შეუთხელდათ — „შტუტგარტს“ და „ლევერკუზენს“ 7500 გერმანული მარკის გადახდა მოუწევთ, „ვერდერს“ 3750-ის. განსაკუთრებით კი ჰოლანდიური „ფეიენოორდი“ დაზარალდა, მისმა ხელმძღვანელობამ უეფას 50 000 მარკა უნდა გადაუხადოს.

სარბიელი

სპორტული ლატარია "CROCO"

გერმანიის ჩემპიონატი. ბუნდესლიგა. VIII ტური

16 ოქტომბერი			
კაიზერსლაუტერნი — ვოლფსბურგი	1,3	4,0	7,5
0:1	2,0	3,0	2,5
მიუნხენ 1860 — ბოხუმი	1,4	3,6	6,5
0:1	2,1	3,0	2,3
17 ოქტომბერი			
ვერდერი — ფრაიბურგი	2,2	2,9	3,0
აინტრახტი — ლევერკუზენი	3,2	2,9	2,1
ჰამბურგი — დუისბურგი	1,6	3,0	5,6
შალკე — ბაიერნი	3,2	2,9	2,1
შტუტგარტი — ჰერტა	1,7	3,0	4,7
მიონხენგლადბახი — ნიურნბერგი	1,8	3,0	4,0
18 ოქტომბერი			
დორტმუნდი — ჰანზა	1,6	3,0	5,6

გერმანიის ჩემპიონატი. II ბუნდესლიგა. X ტური

16 ოქტომბერი			
ჰანოვერი — ობერჰაუზენი	1,35	3,8	7,0
0:1	2,0	3,2	2,3
კარლსრუე — კიკერსი	1,7	3,0	4,7
ვატენშაიდი — ბერლინი	2,5	2,9	2,5
18 ოქტომბერი			
ფიურტი — გიუტერსლო	1,6	3,0	5,6
მაინცი — ზანქტ პაული	1,9	2,9	3,6
არმინია — ურდინგენი	1,2	5,0	9,0
0:1	1,7	3,2	3,2
ულმი — კოტბუსი	1,3	3,8	8,0
0:1	2,0	2,8	2,6
უნტერჰახინგი — ფორტუნა	1,8	2,8	4,4
19 ოქტომბერი			
კიოლნი — დიუსელდორფი	1,6	3,2	5,0

ინგლისის ჩემპიონატი. პრემიერლიგა. IX ტური

17 ოქტომბერი			
არსენალი — საუთჰემპტონი	1,15	5,6	10,0
0:1	1,6	3,2	3,5
ჩელსი — ჩარლტონი	1,4	3,5	7,0
0:1	2,0	3,2	2,3
ევერტონი — ლივერპული	2,6	2,9	2,4
მანჩესტერი — უიმბლდონი	1,2	5,0	9,0
0:1	1,8	3,0	3,1
მიდლსბრო — ბლექბერნი	1,7	3,0	4,7
ნიუკასლი — დერბი	1,8	2,8	4,4
ნოტინგემი — ლიდსი	2,2	2,9	3,0
ვესტ ჰემი — ასტონ ვილა	2,3	2,9	2,8
18 ოქტომბერი			
ქოვენთრი — შეფილდ უენსდეი	2,0	2,9	3,4
19 ოქტომბერი			
ლესტერი — ტოტენჰემი	2,3	2,9	2,8

ინგლისის ჩემპიონატი. I დივიზიონი. XIII ტური

17 ოქტომბერი			
ბირმინგემი — ქრიუ	1,4	4,0	5,6
0:1	2,0	3,2	2,3
ბოლტონი — ოქსფორდი	1,3	3,8	8,0
0:1	1,9	3,2	2,6
ბერი — სტოკპორტი	1,9	2,8	3,8
კრისტალ პალასი — ნორვიჩი	2,0	2,9	3,4
გრიმსბი — ბრედფორდი	2,4	2,8	2,7
ჰადერსფილდი — ქუინზ პარკი	1,45	3,4	6,5
0:1	2,1	3,0	2,2
იფსვიჩი — სვინდონი	1,4	3,5	7,0
0:1	2,0	3,2	2,3
პორტველი — ბრისტოლი	1,9	2,9	3,6
პორტსმუთი — ვულვერჰემპტონი	2,4	2,9	2,6
შეფილდ იუნაიტედი — ბარნსლი	1,7	3,0	4,7
ტრანმერი — უოტფორდი	2,3	3,0	2,7
18 ოქტომბერი			
ვესტ ბრომვიჩი — სანდერლენდი	2,5	2,9	2,5

საფრანგეთის ჩემპიონატი. IX ტური

16 ოქტომბერი			
ლიონი — პსჟ	1,9	2,8	3,8
ბორდო — ნანტი	1,6	3,2	5,0
სტრასბური — მარსელი	2,5	2,9	2,5
17 ოქტომბერი			
სოშო — მეცი	2,4	2,8	2,7
მონაკო — მონპელიე	1,5	3,0	7,5
ლანსი — ოსერი	1,9	2,7	4,0
ლორიანი — ლე ავრი	1,9	2,8	3,8
ნანსი — რენი	2,3	2,8	2,9
18 ოქტომბერი			
ტულუზი — ბასტია	2,0	2,8	3,5

იტალიის ჩემპიონატი. სერია A. V ტური

17 ოქტომბერი			
ემპოლი — ბოლონია	2,0	2,9	3,4
პარმა — სალერნიტანა	1,2	5,0	9,0
0:1	1,8	3,0	3,1
რომა — ფიორენტინა	2,1	2,8	3,3
18 ოქტომბერი			
პერუჯა — ვენეცია	1,7	2,9	5,0
პიაჩენცა — სამპდორია	2,3	2,8	2,9
ვიჩენცა — იუვენტუსი	4,2	2,9	1,8
ბარი — უდინეზე	2,3	2,8	2,9
კალიარი — მილანი	3,4	2,9	2,0
ინტერი — ლაციო	1,7	2,9	5,0

იტალიის ჩემპიონატი. სერია B. VII ტური

17 ოქტომბერი			
ტორინო — ჯენოა	1,5	3,0	7,5
18 ოქტომბერი			
ატალანტა — ჩეზენა	1,5	3,0	7,5
კოევო — ტერნანა	2,0	2,8	3,5
კოზენცა — ვერონა	2,5	2,7	2,7
ლეჩე — ბრეშა	2,4	2,7	2,8
მონცა — ფ. ანდრია	1,8	2,9	4,2
ნაპოლი — ტრევიზო	1,9	2,7	4,0
პესკარა — ლუკეზე	1,6	2,9	6,0
რავენა — რეჯანა	2,0	2,8	3,5
რეჯინა — კრემონეზე	2,0	2,8	3,5

ესპანეთის ჩემპიონატი. I დივიზიონი. VI ტური

17 ოქტომბერი			
ატლეტიკო — ტენერიფე	1,4	3,5	7,0
0:1	2,0	3,2	2,3
ვილიარეალი — სოსიედადი	2,3	2,9	2,8
ბარსელონა — სალამანკა	1,2	5,0	9,0
0:1	1,7	3,2	3,2
ბილბაო — ვალენსია	2,2	2,9	3,0
ბეტისი — სელტა	1,9	2,9	3,6
სარაგოსა — რეალი	3,8	2,8	1,9
18 ოქტომბერი			
მალიორკა — ალავესი	1,5	3,0	7,5
დეპორტივო — ოვიედო	1,8	2,8	4,4
ვალიადოლიდი — ესპანიოლი	2,0	2,8	3,5
რასინგი — ესტრემადურა	1,6	3,0	5,6

ესპანეთის ჩემპიონატი. II დივიზიონი. VIII ტური

17 ოქტომბერი			
ბარსელონა B — სევილია	3,4	2,9	2,0
ლას პალმასი — რაიო ვალეკანო	1,6	2,9	6,0
18 ოქტომბერი			
ლეგანესი — მალაგა	3,4	2,9	2,0
ბადახოსი — მერიდა	1,9	2,9	3,6
ოსასუნა — რეკრეატივო	1,5	3,2	6,5
ერკულესი — ორენსე	1,7	2,9	5,0
ალბასეტე — კომპოსტელა	2,4	2,9	2,6
ტოლედო — ნუმანსია	2,2	2,9	3,0
ეიბარი — ლეიდა	2,5	2,9	2,5
სპორტინგი — ლოგრონიესი	2,4	2,9	2,6
19 ოქტომბერი			
მალიორკა B — ატლეტიკო B	1,8	2,8	4,4

პორტუგალიის ჩემპიონატი. VII ტური

16 ოქტომბერი			
სეტუბალი — გიმარაეში	2,0	2,8	3,5
17 ოქტომბერი			
სპორტინგი — ბეირა მარი	1,1	6,0	12,0
0:1	1,4	3,6	4,0
ბენფიკა — ალვერკა	1,15	5,6	10,0
0:1	1,5	3,4	5,6
18 ოქტომბერი			
აკადემიკა — ფარენსე	1,9	2,9	3,6
პორტუ — ბოავიშტა	1,5	3,3	6,0
ბრაგა — ლეირია	2,1	2,7	3,4
კამპომაიორენსე — სალგეირუში	2,3	2,8	2,9
შავეში — მარიტიმუ	1,5	3,2	6,5
19 ოქტომბერი			
ამადორა — რიუ ავე	1,7	2,9	5,0

რუსეთის ჩემპიონატი. XXVIII ტური

17 ოქტომბერი			
როსტსელმაში — ჟემჩუჟინა	1,6	3,0	5,6
დინამო — ალანია	1,9	3,0	3,5
ლოკომოტივი — ურალანი	1,6	3,2	5,0
ზენიტი — კრილია სოვეტოვი	1,2	5,0	9,0
0:1	1,8	2,9	3,2
ჩერნომორეცი — ბალტიკა	1,9	2,8	3,8
როტორი — სპარტაკი	2,4	2,8	2,7
ტორპედო — ცსკა	5,0	3,2	1,6

ჰოლანდიის ჩემპიონატი. IX ტური

16 ოქტომბერი			
ალკმაარი — ჰერენვენი	2,3	2,9	2,8
17 ოქტომბერი			
ფეიენოორდი — როდა	1,15	5,6	10,0
0:1	1,6	3,2	3,5
ვიტესი — ტილბურგი	1,5	3,3	6,0
ბრედა — მაასტრიხტი	1,8	2,9	4,2
სიტარდი — სპარტა	2,0	2,9	3,4
კამბური — ვალვაიკი	1,8	3,0	4,0
18 ოქტომბერი			
გრააფსხაპი — უტრეხტი	2,4	2,8	2,7
ნაიმეგენი — ეინდჰოვენი	3,0	2,9	2,2
აიაქსი — ტვენტე	1,5	3,3	6,0

პოლონეთის ჩემპიონატი. XII ტური

17 ოქტომბერი			
ვიძევი — სტომილი	1,5	3,4	5,6
ლეხი — ზაგლებე	1,5	3,3	6,0
ამიცა — ოდრა	1,4	3,5	7,0
0:1	2,0	3,2	2,3
კატოვიცე — პოგონი	2,0	2,9	3,4
ბელხატოვი — ლკს	2,3	2,9	2,8
ვისლა — რუხი	1,3	4,0	7,5
0:1	1,9	3,2	2,6
18 ოქტომბერი			
რაძიონკოვი — პოლონია	1,9	2,9	3,6
ლეგია — გურნიკი	1,7	2,9	5,0

თურქეთის ჩემპიონატი. VIII ტური

16 ოქტომბერი			
ქოჯაელი — ანთალია	1,8	2,9	4,2
17 ოქტომბერი			
გენჩლერბირლიგი — ტრაბზონი	1,9	3,0	3,5
ისთანბული — ანკარა	1,3	3,8	8,0
0:1	1,9	3,2	2,6
სამსუნი — ქარაბუქი	1,9	2,9	3,6
ადანა — გალათასარაი	8,0	3,8	1,3
18 ოქტომბერი			
ერზურუმი — ბეშიქთაში	4,0	3,0	1,8
ალთაი — დარდანელი	1,6	3,2	5,0
ბურსა — გაზიანთეფი	2,1	2,9	3,2
ფენერბაჩე — საქარია	1,1	6,0	12,0
0:1	1,4	3,6	4,0

შოტლანდიის ჩემპიონატი. X ტური

17 ოქტომბერი			
აბერდინი — დანდი	1,8	2,9	4,2
დანდი იუნაიტედი — კილმარნოკი	2,5	2,8	2,6
დანფერმლაინი — სელტიკი	5,6	3,4	1,5
რეინჯერსი — ჰარტსი	1,3	4,0	7,5
0:1	2,0	2,9	2,5
სენტ ჯონსტონი — მოზერველი	1,7	2,9	5,0

ავსტრიის ჩემპიონატი. XII ტური

17 ოქტომბერი			
რაპიდი — გრაცერი	1,8	2,9	4,2
შტაირი — აუსტრია	2,8	2,9	2,3
შტურმი — რიდი	1,15	5,6	10,0
0:1	1,6	3,2	3,5
ტიროლი — ლუსტენაუ	1,5	3,4	5,6
18 ოქტომბერი			
ლინცერი — ზალცბურგი	1,7	3,0	4,7

შვეიცარიის ჩემპიონატი. XIV ტური

16 ოქტომბერი			
ციურიხი — ბაზელი	1,9	2,9	3,6
ლუგანო — გრასჰოპერი	3,6	2,9	1,9
17 ოქტომბერი			
ლუცერნი — სერვეტი	3,6	2,9	1,9
18 ოქტომბერი			
არაუ — ქსამაქსი	2,3	2,9	2,8
სიონი — სენტ გალენი	2,3	2,9	2,8
იანგ ბოისი — ლოზანა	2,5	2,9	2,5

კოეფიციენტების შესაძლო ცვლილებები ადგილზე დააზუსტეთ.

391. მალხაზ მერაბიშვილი. თბილისი. ინჟინერი. 36 წლის. მწვრთნელი: 1. რევაზ ძოძუაშვილი, 2. ნოდარ ახალკაცი, 3. გივი ნოდია
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. ვიტალი დარასელია, 3. თამაზ კოსტავა, 4. მიხეილ მესხი, 5. ბორის პაიჭაძე
გუნდი: სერგო კოტრიკაძე, რევაზ ძოძუაშვილი, ალექსანდრე ჩივაძე, შოთა ხინჩაგაშვილი, გივი ჩოხელი, ვიტალი დარასელია, მანუჩარ მაჩაიძე, გიორგი სიჭინავა, ზაურ კალოევი, დავით ყიფიანი, მიხეილ მესხი

392. გიორგი ხაჩიძე. თბილისი. მათემატიკოსი. 41 წლის. მწვრთნელი: 1. გავრილ კაჩალინი, 2. ნოდარ ახალკაცი, 3. ანატოლი ნორაკიძე
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. ბორის პაიჭაძე, 3. მიხეილ მესხი, 4. სლავა მეტრეველი, 5. ავთანდილ ღოღობერიძე
გუნდი: სერგო კოტრიკაძე, რევაზ ძოძუაშვილი, ალექსანდრე ჩივაძე, მურთაზ ხურცილავა, გოჩა მაჩაიძე, ვიტალი დარასელია, მანუჩარ მაჩაიძე, ავთანდილ ღოღობერიძე, სლავა მეტრეველი, ბორის პაიჭაძე, მიხეილ მესხი

393. ოთარ ხაჩიძე. ლაგოდეხი. ინჟინერი. 54 წლის. მწვრთნელი: 1. რევაზ ძოძუაშვილი, 2. ნოდარ ახალკაცი, 3. მიხეილ იაკუშინი
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. სლავა მეტრეველი, 3. მიხეილ მესხი, 4. ბორის პაიჭაძე, 5. ავთანდილ ღოღობერიძე
გუნდი: სერგო კოტრიკაძე, რევაზ ძოძუაშვილი, ალექსანდრე ჩივაძე, მურთაზ ხურცილავა, გოჩა მაჩაიძე, გიორგი სიჭინავა, მანუჩარ მაჩაიძე, ავთანდილ ღოღობერიძე, სლავა მეტრეველი, ბორის პაიჭაძე, მიხეილ მესხი

394. გიორგი ბასიაშვილი. თბილისი. ინჟინერი. 23 წლის. მწვრთნელი: 1. ნოდარ ახალკაცი, 2. რევაზ ძოძუაშვილი, 3. ანდრო ჟორდანია
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. მიხეილ მესხი, 3. მურთაზ ხურცილავა, 4. რამაზ შენგელია, 5. ვიტალი დარასელია
გუნდი: ოთარ გაბელია, თამაზ კოსტავა, ალექსანდრე ჩივაძე, მურთაზ ხურცილავა, კახი კალაძე, ვიტალი დარასელია, მანუჩარ მაჩაიძე, გიორგი ქინქლაძე, ვლადიმერ გუცაევი, შოთა არველაძე, მიხეილ მესხი

395. ილია ბეიერაძე. თბილისი. ორგანოს თანამშრომელი. 36 წლის. მწვრთნელი: 1. ანდრო ჟორდანია, 2. რევაზ ძოძუაშვილი, 3. გივი ნოდია
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. გივი ჩოხელი, 3. რევაზ ძოძუაშვილი, 4. მიხეილ მესხი, 5. ბორის პაიჭაძე
გუნდი: სერგო კოტრიკაძე, რევაზ ძოძუაშვილი, მურთაზ ხურცილავა, თამაზ კოსტავა, შოთა იამანიძე, გიორგი სიჭინავა, მანუჩარ მაჩაიძე, ვიტალი დარასელია, ბორის პაიჭაძე, დავით ყიფიანი, მიხეილ მესხი

396. გივი ხაჩიროვი. თბილისი. მენალე. 43 წლის. მწვრთნელი: 1. ანდრო ჟორდანია, 2. თემურ მახარაძე, 3. გავრილ კაჩალინი
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. მიხეილ მესხი, 3. სლავა მეტრეველი, 4. ავთანდილ ღოღობერიძე, 5. ბორის პაიჭაძე
გუნდი: სერგო კოტრიკაძე, რევაზ ძოძუაშვილი, ვახტანგ ჭელიძე, მურთაზ ხურცილავა, გურამ ცხოვრებოვი, ვიტალი დარასელია, მანუჩარ მაჩაიძე, სლავა მეტრეველი, ავთანდილ ღოღობერიძე, ბორის პაიჭაძე, მიხეილ მესხი

397. გუგული მანდარია. თბილისი. აგრონომი. 65 წლის. მწვრთნელი: 1. ნოდარ ახალკაცი, 2. თემურ მახარაძე, 3. დავით ყიფიანი
ფეხბურთელი: 1. ბორის პაიჭაძე, 2. მანუჩარ მაჩაიძე, 3. ავთანდილ ღოღობერიძე, 4. სლავა მეტრეველი, 5. გაიოზ ჯეჯელავა
გუნდი: სერგო კოტრიკაძე, ვახტანგ ჭელიძე, ფირუზ კანთელაძე, მურთაზ ხურცილავა, შოთა ხინჩაგაშვილი, ავთანდილ ღოღობერიძე, მანუჩარ მაჩაიძე, სლავა მეტრეველი, გაიოზ ჯეჯელავა, ბორის პაიჭაძე, მიხეილ მესხი

398. ბადრი ჩაგანავა. თბილისი. ეკონომისტი. 42 წლის. მწვრთნელი: 1. რევაზ ძოძუაშვილი, 2. თემურ მახარაძე, 3. გავრილ კაჩალინი
ფეხბურთელი: 1. ბორის პაიჭაძე, 2. ავთანდილ ღოღობერიძე, 3. მანუჩარ მაჩაიძე, 4. სლავა მეტრეველი, 5. მურთაზ ხურცილავა
გუნდი: სერგო კოტრიკაძე, რევაზ ძოძუაშვილი, მურთაზ ხურცილავა, ვახტანგ ჭელიძე, შოთა ხინჩაგაშვილი, ავთანდილ ღოღობერიძე, მანუჩარ მაჩაიძე, სლავა მეტრეველი, ვლადიმერ გუცაევი, ბორის პაიჭაძე, მიხეილ მესხი

399. ლუკა ჯორჯიკია. თბილისი. პედაგოგი. 33 წლის. მწვრთნელი: 1. ანდრო ჟორდანია, 2. ნოდარ ახალკაცი, 3. თემურ მახარაძე
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. ბორის პაიჭაძე, 3. ალექსანდრე ჩივაძე, 4. მურთაზ ხურცილავა, 5. მიხეილ მესხი
გუნდი: დავით გოგია, რევაზ ძოძუაშვილი, ვახტანგ ჭელიძე, მურთაზ ხურცილავა, ალექსანდრე ჩივაძე, ბორის პაიჭაძე, მანუჩარ მაჩაიძე, ვახტანგ ქორიძე, ვლადიმერ გუცაევი, რამაზ შენგელია, მიხეილ მესხი

400. თენგიზ სინჯიკაშვილი. თბილისი. აგრონომი. 48 წლის. მწვრთნელი: 1. გავრილ კაჩალინი, 2. თემურ მახარაძე, 3. რევაზ ძოძუაშვილი
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. გელა კეტაშვილი, 3. სლავა მეტრეველი, 4. მიხეილ მესხი, 5. ავთანდილ ღოლობეირძე
გუნდი: დავით გოგია, რევაზ ძოძუაშვილი, მურთაზ ხურცილავა, ვახტანგ ჭელიძე, გელა კეტაშვილი, ვიტალი დარასელია, მანუჩარ მაჩაიძე, ავთანდილ ღოღობერიძე, სლავა მეტრეველი, ბორის პაიჭაძე, მიხეილ მესხი

401. სულიკო ტოტიკაშვილი. საგარეჯო. მძღოლი. 42 წლის. მწვრთნელი: 1. ანდრო ჟორდანია, 2. ანატოლი ნორაკიძე, 3. გავრილ კაჩალინი
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. ბორის პაიჭაძე, 3. მიხეილ მესხი, 4. ავთანდილ ღოღობერიძე, 5. სლავა მეტრეველი
გუნდი: დავით გოგია, თამაზ კოსტავა, ალექსანდრე ჩივაძე, შოთა ხინჩაგაშვილი, გოჩა მაჩაიძე, ვიტალი დარასელია, მანუჩარ მაჩაიძე, ვახტანგ ქორიძე, ვლადიმერ გუცაევი, რევაზ ჩელებაძე, მიხეილ მესხი

402. გივი ქოხონელიძე. თბილისი. პედაგოგი. 49 წლის. მწვრთნელი: 1. ანატოლი ნორაკიძე, 2. თემურ მახარაძე, 3. ნოდარ ახალკაცი
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. რევაზ ძოძუაშვილი, 3. მურთაზ ხურცილავა, 4. სლავა მეტრეველი, 5. მიხეილ მესხი
გუნდი: სერგო კოტრიკაძე, რევაზ ძოძუაშვილი, მურთაზ ხურცილავა, შოთა ხინჩაგაშვილი, გივი ჩოხელი, ვიტალი დარასელია, მანუჩარ მაჩაიძე, ვახტანგ ქორიძე, ვლადიმერ გუცაევი, სლავა მეტრეველი, მიხეილ მესხი

403. დავით ფადარაშვილი. თბილისი. პედაგოგი. 40 წლის. მწვრთნელი: 1. ნოდარ ახალკაცი, 2. მიხეილ იაკუშინი, 3. ანატოლი ნორაკიძე
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. ბორის პაიჭაძე, 3. სლავა მეტრეველი, 4. მიხეილ მესხი, 5. გოჩა მაჩაიძე
გუნდი: სერგო კოტრიკაძე, ვლადიმერ ელოშვილი, გოვი ჩოხელი, გოჩა მაჩაიძე, შოთა ხინჩაგაშვილი, გიორგი სიჭინავა, მანუჩარ მაჩაიძე, თენგიზ სულაქველიძე, დავით ყიფიანი, სლავა მეტრეველი, ბორის პაიჭაძე

404. დიმიტრი ვენატაშვილი. თბილისი. საქონელმცოდნე. 39 წლის. მწვრთნელი: 1. ნოდარ ახალკაცი, 2. ანდრო ჟორდანია, 3. რევაზ ძოძუაშვილი
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. ბორის პაიჭაძე, 3. მიხეილ მესხი, 4. სლავა მეტრეველი, 5. დავით ყიფიანი
გუნდი: სერგო კოტრიკაძე, რევაზ ძოძუაშვილი, გივი ჩოხელი, მურთაზ ხურცილავა, ალექსანდრე ჩივაძე, შოთა იამანიძე, მანუჩარ მაჩაიძე, ვიტალი დარასელია, სლავა მეტრეველი, დავით ყიფიანი, მიხეილ მესხი

405. ზურაბ ლომაძე. თბილისი. ინჟინერი. 42 წლის. მწვრთნელი: 1. ანდრო ჟორდანია, 2. ნოდარ ახალკაცი, 3. გავრილ კაჩალინი
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. მიხეილ მესხი, 3. ავთანდილ ღოღობერიძე, 4. ბორის პაიჭაძე, 5. სლავა მეტრეველი
გუნდი: სერგო კოტრიკაძე, რევაზ ძოძუაშვილი, მურთაზ ხურცილავა, ალექსანდრე ჩივაძე, გივი ჩოხელი, შოთა იამანიძე, მანუჩარ მაჩაიძე, ავთანდილ ღოღობერიძე, სლავა მეტრეველი, ბორის პაიჭაძე, მიხეილ მესხი

406. თამაზ ნავროზაშვილი. თბილისი. უმცროსი მეცნიერ მუშაკი. 43 წლის. მწვრთნელი: 1. რევაზ ძოძუაშვილი, 2. თემურ მახარაძე, 3. ანატოლი ნორაკიძე
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. სლავა მეტრეველი, 3. ბორის პაიჭაძე, 4. მიხეილ მესხი, 5. ავთანდილ ღოღობერიძე
გუნდი: თემურ სტეფანია, ბორის სიჭინავა, ფირუზ კანთელაძე, მურთაზ ხურცილავა, ვახტანგ ჭელიძე, ვიტალი დარასელია, მანუჩარ მაჩაიძე, ბორის პაიჭაძე, სლავა მეტრეველი, ავთანდილ ღოღობერიძე, მიხეილ მესხი

407. შალვა გაბუნია. თბილისი. ინჟინერ-ელექტრიკოსი. 34 წლის. მწვრთნელი: 1. ანდრო ჟორდანია, 2. რევაზ ძოძუაშვილი, 3. გივი ნოდია
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. რევაზ ძოძუაშვილი, 3. ბორის პაიჭაძე, 4. მიხეილ მესხი, 5. მურთაზ ხურცილავა
გუნდი: დავით გოგია, რევაზ ძოძუაშვილი, მურთაზ ხურცილავა, თამაზ კოსტავა, შოთა იმანიძე, გიორგი სიჭინავა, მანუჩარ მაჩაიძე, ვიტალი დარასელია, ვლადიმერ გუცაევი, დავით ყიფიანი, მიხეილ მესხი

408. გიორგი ლომსაძე. თბილისი. ეკონომისტი. 48 წლის. მწვრთნელი: 1. ნოდარ ახალკაცი, 2. გავრილ კაჩალინი, 3. თემურ მახარაძე
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. მურთაზ ხურცილავა, 3. სლავა მეტრეველი, 4. ავთანდილ ღოღობერიძე, 5. მიხეილ მესხი
გუნდი: სერგო კოტრიკაძე, რევაზ ძოძუაშვილი, ვახტანგ ჭელიძე, მურთაზ ხურცილავა, ფირუზ კანთელაძე, ვიტალი დარასელია, მანუჩარ მაჩაიძე, სლავა მეტრეველი, ავთანდილ ღოღობერიძე, ბორის პაიჭაძე, მიხეილ მესხი

409. ზურა ოდილავაძე. თბილისი. ინჟინერი. 23 წლის. მწვრთნელი: 1. ანდრო ჟორდანია, 2. ნოდარ ახალკაცი, 3. რევაზ ძოძუაშვილი
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. შოთა არველაძე, 3. ვიტალი დარასელია, 4. მიხეილ მესხი, 5. დავით ყიფიანი
გუნდი: დავით გოგია, ილია რუხაძე, გელა კეტაშვილი, ფირუზ კანთელაძე, დავით მუჯირი, ვიტალი დარასელია, მანუჩარ მაჩაიძე, გრიგოლ ცაავა, ვლადიმერ გუცაევი, რევაზ ჩელებაძე, რამაზ შენგელია

410. ავთანდილ ჩლაიძე. თბილისი. ინჟინერ-მექანიკოსი. 48 წლის. მწვრთნელი: 1. გავრილ კაჩალინი, 2. ანატოლი ნორაკიძე, 3. ანდრო ჟორდანია
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. მიხეილ მესხი, 3. სლავა მეტრეველი, 4. ბორის პაიჭაძე, 5. ავთანდილ ღოღობერიძე
გუნდი: სერგო კოტრიკაძე, რევაზ ძოძუაშვილი, მურთაზ ხურცილავა, ალექსანდრე ჩივაძე, გივი ჩოხელი, გიორგი სიჭინავა, მანუჩარ მაჩაიძე, ავთანდილ ღოღობერიძე, სლავა მეტრეველი, ბორის პაიჭაძე, მიხეილ მესხი

411. გიორგი ლებანიძე. თბილისი. სტუდენტი. 17 წლის. მწვრთნელი: 1. ნოდარ ახალკაცი, 2. რევაზ ძოძუაშვილი, 3. გივი ნოდია
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. ბორის პაიჭაძე, 3. მიხეილ მესხი, 4. სლავა მეტრეველი, 5. ავთანდილ ღოღობერიძე
გუნდი: დავით გოგია, რევაზ ძოძუაშვილი, მურთაზ ხურცილავა, თამაზ კოსტავა, შოთა იამანიძე, გიორგი სიჭინავა, მანუჩარ მაჩაიძე, ვიტალი დარასელია, ვლადიმერ გუცაევი, დავით ყიფიანი, მიხეილ მესხი

412. მიხეილ ჩლაიძე. თბილისი. ეკონომისტი. 47 წლის. მწვრთნელი: 1. ანდრო ჟორდანია, 2. ანატოლი ნორაკიძე, 3. ნოდარ ახალკაცი
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. მიხეილ მესხი, 3. მურთაზ ხურცილავა, 4. ბორის პაიჭაძე, 5. სლავა მეტრეველი
გუნდი: სერგო კოტრიკაძე, რევაზ ძოძუაშვილი, შოთა ხინჩაგაშვილი, მურთაზ ხურცილავა, გივი ჩოხელი, გიორგი სიჭინავა, მანუჩარ მაჩაიძე, ავთანდილ ღოღობერიძე, სლავა მეტრეველი, ბორის პაიჭაძე, მიხეილ მესხი

413. დავით ქუტალაძე. თბილისი. ტექნოლოგი. 40 წლის. მწვრთნელი: 1. ანდრო ჟორდანია, 2. რევაზ ძოძუაშვილი, 3. ნოდარ ახალკაცი
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. ბორის პაიჭაძე, 3. მიხეილ მესხი, 4. სლავა მეტრეველი, 5. დავით ყიფიანი
გუნდი: სერგო კოტრიკაძე, რევაზ ძოძუაშვილი, გივი ჩოხელი, მურთაზ ხურცილავა, ალექსანდრე ჩივაძე, შოთა იამანიძე, მანუჩარ მაჩაიძე, ვიტალი დარასელია, სლავა მეტრეველი, დავით ყიფიანი, მიხეილ მესხი

414. ჯემალ ეფენდიევი. თბილისი. —. 47 წლის. მწვრთნელი: 1. ნოდარ ახალკაცი, 2. ანდრო ჟორდანია, 3. ანატოლი ნორაკიძე
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. მიხეილ მესხი, 3. ბორის პაიჭაძე, 4. სლავა მეტრეველი, 5. მურთაზ ხურცილავა
გუნდი: სერგო კოტრიკაძე, რევაზ ძოძუაშვილი, მურთაზ ხურცილავა, ალექსანდრე ჩივაძე, გივი ჩოხელი, მანუჩარ მაჩაიძე, ავთანდილ ღოღობერიძე, გიორგი სიჭინავა, სლავა მეტრეველი, ბორის პაიჭაძე, მიხეილ მესხი

415. პაატა მაისურაძე. თბილისი. სტუდენტი. 19 წლის. მწვრთნელი: 1. რევაზ ძოძუაშვილი, 2. თემურ მახარაძე, 3. ვლადიმერ გუცაევი
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. გელა კეტაშვილი, 3. მურთაზ ხურცილავა, 4. სლავა მეტრეველი, 5. მიხეილ მესხი
გუნდი: დავით გოგია, რევაზ ძოძუაშვილი, მურთაზ ხურცილავა, ვახტანგ ჭელიძე, ფირუზ კანთელაძე, ვიტალი დარასელია, მანუჩარ მაჩაიძე, ვახტანგ ქორიძე, სლავა მეტრეველი, დავით ყიფიანი, მიხეილ მესხი

416. ალექსანდრე გეჯაძე. თბილისი. მელიორატორი. 41 წლის. მწვრთნელი: 1. ანდრო ჟორდანია, 2. ანატოლი ნორაკიძე, 3. რევაზ ძოძუაშვილი
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. მიხეილ მესხი, 3. ბორის პაიჭაძე, 4. ავთანდილ ღოღობერიძე, 5. ალექსანდრე ჩივაძე
გუნდი: ვლადიმერ მარლანია, რევაზ ძოძუაშვილი, მურთაზ ხურცილავა, ალექსანდრე ჩივაძე, გოჩა მაჩაიძე, ვიტალი დარასელია, მანუჩარ მაჩაიძე, ავთანდილ ღოღობერიძე, დავით ყიფიანი, სლავა მეტრეველი, მიხეილ მესხი

417. სოსო ლუდუშიძე. თბილისი. ინჟინერი. 30 წლის. მწვრთნელი: 1. გავრილ კაჩალინი, 2. თემურ მახარაძე, 3. ნოდარ ახალკაცი
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. მიხეილ მესხი, 3. სლავა მეტრეველი, 4. კახი ასათიანი, 5. მურთაზ ხურცილავა
გუნდი: რამაზ ურუშაძე, რევაზ ძოძუაშვილი, მურთაზ ხურცილავა, შოთა ხინჩაგაშვილი, ვახტანგ ჭელიძე, გოჩა მაჩაიძე, მანუჩარ მაჩაიძე, ვიტალი დარასელია, სლავა მეტრეველი, კახი ასათიანი, მიხეილ მესხი

418. ზატეან ნოზაძე. თბილისი. ექიმი. 40 წლის. მწვრთნელი: 1. ანდრო ჟორდანია, 2. ნოდარ ახალკაცი, 3. მიხეილ იაკუშინი
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. ბორის პაიჭაძე, 3. მიხეილ მესხი, 4. სლავა მეტრეველი, 5. ავთანდილ ღოღობერიძე
გუნდი: სერგო კოტრიკაძე, რევაზ ძოძუაშვილი, მურთაზ ხურცილავა, ალექსანდრე ჩივაძე, გოჩა მაჩაიძე, შოთა იამანიძე, მანუჩარ მაჩაიძე, ავთანდილ ღოღობერიძე, სლავა მეტრეველი, ბორის პაიჭაძე, მიხეილ მესხი

419. ვასილ ქვარაცხელია. თბილისი. პედაგოგი. 30 წლის. მწვრთნელი: 1. ანდრო ჟორდანია, 2. ნოდარ ახალკაცი, 3. თემურ მახარაძე
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. დავით ყიფიანი, 3. მურთაზ ხურცილავა, 4. მიხეილ მესხი, 5. გიორგი ქინქლაძე
გუნდი: ოთარ გაბელია, რევაზ ძოძუაშვილი, მურთაზ ხურცილავა, ფირუზ კანთელაძე, ვახტანგ ჭელიძე, ვიტალი დარასელია, მანუჩარ მაჩაიძე, ვახტანგ ქორიძე, ვლადიმერ გუცაევი, დავით ყიფიანი, გიორგი ქინქლაძე

420. მარინა გოდერძიშვილი. თბილისი. პედაგოგი. 42 წლის. მწვრთნელი: 1. ანდრო ჟორდანია, 2. მიხეილ იაკუშინი, 3. გავრილ კაჩალინი
ფეხბურთელი: 1. მანუჩარ მაჩაიძე, 2. მიხეილ მესხი, 3. სლავა მეტრეველი, 4. შოთა იამანიძე, 5. ავთანდილ ღოღობერიძე
გუნდი: სერგო კოტრიკაძე, რევაზ ძოძუაშვილი, მურთაზ ხურცილავა, ალექსანდრე ჩივაძე, გოჩა მაჩაიძე, ვიტალი დარასელია, მანუჩარ მაჩაიძე, ვლადიმერ ბარქაია, ზაურ კალოევი, ავთანდილ ღოღობერიძე, თენგიზ სულაქველიძე

საქართველოს ყველა დროის
საუკეთესო
ფეხბურთელი, მწვრთნელი, სიმბოლური ნაკრები
სარბიელის
მკითხველთა აზრით

ჩვენში ფეხბურთს გასული საუკუნის მიწურულიდან ანუ აგერ უკვე ერთი საუკუნეა თამაშობენ. ამ ხნის მანძილზე ბევრ დიდოსტატს უგორებია ტყავის ბურთი ფოთსა და თბილისში, ქუთაისსა და ბათუმში, სოხუმსა და ლანჩხუთში, ზუგდიდსა და გორში... ქართულ ფეხბურთს ბევრი ვარსკვლავი ჰყოლია.

„სარბიელის" გამოკითხვის მიზანია, ყველა თაობის გულშემატკივართა აზრთა შეჯამების საფუძველზე საახალწლოდ ქართულ ფეხბურთში რჩეულთაგან გამორჩეულები გამოავლინოს!

„სარბიელის" გამოკითხვაში ნებისმიერ მსურველს შეუძლია მონაწილეობა. ამისთვის უნდა შეავსოთ და გაზეთიდან ამოჭრილი ანკეტები (ან „სარბიელში" მოცემული ანკეტის ანალოგიურად შევსებული ჩვეულებრივი თეთრი ფურცელი: რვეულის, თაბახისა...) საფოსტო კონვერტში ჩადებული გამოგვიგზავნოთ რედაქციაში. გთხოვთ, ანკეტის შევსებისას მიუთითოთ სახელი, გვარი, სადაურობა (სად ცხოვრობთ), ასაკი, პროფესია. ყოველივე ეს „სარბიელში" დაიბეჭდება, თითოეულ მკითხველს საშუალება ექნება საკუთარი ვერსიაც იხილოს გაზეთში და საერთო სურათსაც უშუალოდ ადევნოს თვალი.

საუკეთესო ფეხბურთელის გამოსავლენად უნდა დასახელდეს ხუთი კანდიდატი, რომელთაც ადგილების მიხედვით შესაბამისად 5, 4, 3, 2 და 1 ქულა დაერიცხებათ. საუკეთესო ქულების საერთო ჯამით გამოვლინდება.

იგივე პრინციპით დასახელდება № 1 მწვრთნელიც. მაგრამ ამ შემთხვევაში გამოკითხვის თითოეული მონაწილე მხოლოდ სამ კანდიდატს ასახელებს (ქულებიც შესაბამისად 3, 2 და 1 იქნება).

ნაკრების შესადგენად კი ყველა ანკეტაში 11 ფეხბურთელი უნდა დასახელდეს 1+4+3+3 პირობითი სქემით. სიმბოლური გუნდის საბოლოო ვარიანტი ფეხბურთელთა მიერ მიღებული ხმების რაოდენობით განისაზღვრება.

„სარბიელის" რედაქციის მისამართი: თბილისი 77, ყაზბეგის გამზირი 42, II კორპუსი, IV სართული.

საფოსტო მისამართი: თბილისი 79, საფოსტო ყუთი 208.

✂ -

საქართველოს ყველა დროის საუკეთესო ფეხბურთელი

1 ____________________
2 ____________________
3 ____________________
4 ____________________
5 ____________________

საქართველოს ყველა დროის საუკეთესო მწვრთნელი

1 ____________________
2 ____________________
3 ____________________

საქართველოს ყველა დროის სიმბოლური ნაკრები

1 ____________________
2 ____________________
3 ____________________
4 ____________________
5 ____________________
6 ____________________
7 ____________________
8 ____________________
9 ____________________
10 ____________________
11 ____________________

სახელი ____________________
გვარი ____________________
ასაკი ____________________
პროფესია ____________________
მისამართი ____________________

4 ტური
ანონსი

საქართველოს ჩემპიონატი

16 ოქტომბერი. ვერის ბაღი. 15 საათი

სდასუ — აზოტი

სდასუ — „აზოტის" შეხვედრები ბოლო ჩემპიონატებში ყოველთვის დაძაბული იყო. სდასუმ სამი სეზონის წინ, როცა პირველად გამოჩნდა ჩემპიონატზე, მიიპყრო ყურადღება და გულშემატკივარიც მრავლად გაიჩინა. ახალბედა გუნდის პირობაზე მან კარგ შედეგს მიაღწია და მესამე ადგილისთვის ბრძოლაში სწორედ რუსთავის „აზოტთან" მოუხდა ბრძოლა. დამარცხდა იგი შედარებით გამოცდილ გუნდთან.

ერთი წლის შემდეგ სდასუ უფრო გაძლიერდა. მის შემადგენლობაში გამოჩნდა გამოცდილი ნიკოლოზ დერიუგინი, რომელიც მოთამაშე მწვრთნელის მოვალეობასაც ასრულებდა და მთელი სეზონის მანძილზე რუსთაველებმა ვერ შეძლეს სდასუ-ს დამარცხება, მაგრამ ყველაფერი ისე მოხდა, როგორც წინა ჩემპიონატში. სამი შეხვედრის ჯამში კვლავ „აზოტმა" იმარჯვა 2:1.

დაბოლოს, უკანასკნელ პირველობაზე სდასუ — „აზოტი" ნახევარფინალში შეხვდნენ ერთმანეთს. ყველა ფიქრობდა, რომ „აზოტი" მშრალად გაიმარჯვებდა, მაგრამ ბრძოლა მართლაც შთამბეჭდავი იყო. კვლავ „აზოტმა" იმარჯვა 3:1 და ფინალში გავიდა.

ხვალ ეს გუნდები ისევ შეხვდებიან ერთმანეთს. სდასუ-მ ჩემპიონატი არასახარბიელოდ დაიწყო, დამარცხდა სტუსთან, შემდეგ თსუ-თან. მესამე შეხვედრაში „ვითას" კი მართლაც ომი გამოუცხადა და მხოლოდ დამატებით დროში დათმო შეხვედრა.

„აზოტმა" პირველ ორ მატჩში „კოლხა" და „მაკაბი" იოლად დაამარცხა და წლეულს მართლაც ერთ-ერთი ლიდერია.

აქედან გამომდინარე, მატჩი მართლაც საინტერესო სანახავი იქნება. სდასუ გამარჯვებისთვის იბრძოლებს. მართალია, „აზოტის" შემადგენლობა შედარებით თვალშისაცემია, მაგრამ მოგეხსენებათ, სდასუ ბრძოლისუნარიანი გუნდია, რაშიც ჩემპიონებთან თამაშისას დავრწმუნდით და ამ მატჩის პროგნოზი ყველასათვის რთული იქნება.

16 ოქტომბერი. ვერის ბაღი. 17 საათი

კოლხა — თსუ

უმაღლეს ლიგაში კარგა ხანია, ასპარეზობენ სტუდენტური კლუბები: თსუ, სდასუ, სტუ. წლეულს ამათ „კოლხაც" შეემატა. თუ ის აქამდე მხოლოდ სოხუმის გუნდად იწოდებოდა, ახლა უკვე სოხუმის უნივერსიტეტის ღირსებას დაიცავს. ასე რომ, მეოთხე ტურში კვლავაც სტუდენტური დერბი შედგება: „კოლხა" — თსუ.

თსუ ლიდერთა ამქარს მიეკუთვნება და მოგების მეტი შანსიც აქვს. თუმცა მეტოქე რომ კერკეტი კაკალია, ამას ბევრი მტკიცება არ სჭირდება. ესაა „კოლხა" ლიდერებთან თითქმის ორივე ტაიმს ღირსეულად ატარებს და გამოუცდელობით თუ მარცხდება ბოლოს. თსუ კი, ზემოთაც ვახსენეთ, ლიდერთა შორისაა და მისი გამოუცდელობაც ჯერ არსად თქმულა.

ორივე გუნდს ერთი სატკივარი აწუხებს — ძლიერი გამთამაშებლის არყოლა. როგორც თბილისელთაგან ვეფხვაძეს და მშვილდაძეს ვერ დავუწუნებთ გარჯას, ასევე მათ კოლეგებს არველაძესა და ბერიშვილს ვერ დავუკარგავთ მონდომებას. მაგრამ ორივე მეტოქის დუეტს გამოცდილება აკლია. თუმცა წონასწორობის დარღვევა თსუელ მგალობლიშვილს შეუძლია. ეს უკანასკნელი მოედანზე თუ იქნა (წინა შეხვედრაში სტუდენტებს აკლდა), თავისიანთა დირიჟორობას ითავებს.

წინა ტურში თსუ-ს რიგებში ოდისეი დიმიტრიადიც გამოჩნდა. მართალია, თავი დიდად ვერაფრით დაგვამახსოვრა, მაგრამ ოდისეი წლების მანძილზე უცხოეთში თამაშობდა და მისი გამოცდილება მალე დაეტყობა გუნდს.

ყველაზე საინტერესო, ალბათ, ცენტრთა ჭიდილი იქნება. 17 წლის კოლხი „ბაჯაჯა" — უგრეხელიძე სტუდენტთა სრულასაკოვან ხელაშვილს დაუპირისპირდება. თუმცა ასაკი ტყუილად ვახსენეთ. ამ შემთხვევაში წლები გამოცდილებაზე ნაკლებად ღაღადებს. უგრეხელიძე თამაშიდან თამაშამდე მეტ ოსტატობას ავლენს და მისი გაალმასების ბრალია, რომ „კოლხა" საკუთარი და მეტოქის ფარის ბატონ-პატრონია. მასთან პაექრობა მეტად ძნელი იქნება ხელაშვილისთვის, რომელსაც ექსკოლხელი ცქიტიშვილი დაეხმარება. ეს 210 სანტიმეტრიანი პირტიტველა ბიჭი უკვე იქცა ანგარიშგასაწევ ძალად. მისი შედეგიანობა და გუნდისთვის გაწეული ჯაფა თსუ-ს თავკაცობას იმედიანად და მშვიდად ყოფნის საშუალებას აძლევს.

კოლხთა მესვეურთ კი სიმშვიდე ამ მატჩში ნაღდად არ უწერიათ. გუნდს, ალბათ, აბულაძე გამოაკლდება. ვინომ წინა მატჩში ფეხი იღრძო და მისი მოედანზე გამოსვლა ახლაც სათუოა. ეს კოლხასთვის დიდი დანაკლისია, აბულაძე-უგრეხელიძის ტანდემი ხომ საჰაერო დუელთა პრობლემას მოაგვარებდა. ახლა კი „ბაჯბაჯას" ეულად მოუწევს გარჯა...

ვერც ახალტრავმამოშუშებული კვაჭაძეა ჩვეულ ფორმაში. ასე რომ, კოლხთა მწვრთნელებს საფიქრალი ბევრი აქვთ. თუმც ისიც გასათვალისწინებელია, რომ ცქიტიშვილი „კოლხაში" გაიზარდა. აბა, შეგირდის ავ-კარგი აღმზრდელზე უკეთ ვინ იცის და „ცქიტოს", ალბათ, თავის ტოლ-სწორს მოუძებნიან.

17 ოქტომბერი. ვერის ბაღი. 15 საათი

სტუ — მაკაბი

თითქოსდა „მაკაბი" საფუძვლიანადაა მომზადებული წლევანდელი ჩემპიონატისთვის და შესაბამისად ამბიციებიც უნდა ჰქონდეს, მაგრამ სამი ტური გაილია და იგი ახლანდელი სატურნირო ცხრილის ლიდერთან საპაექროდ მეტად ფრთებმოტეხილი წარსდგება.

საამისოდ მიზეზებს რა დალევს. განცდილი სამი დამარცხება კლუბის მესვეურთ ოდენ დასკვნების გაკეთებაში თუ დაეხმარება. დალმასვლის თავიდათავი ძლიერი გამთამაშებლის არყოლაა. ჩხაიძე ძალ-ღონეს არ იშურებს, მაგრამ თავის მოვალეობას თავს მაინცდამაინც კარგად ვერ ართმევს. ამას გამოუცდელობას თუ დავაბრალებთ. ხოლო როცა ამ ამპლუაში ანდღულაძე გვევლინება, გუნდის თავდასხმა ნაკლებეფექტური ხდება.

გამთამაშებლის პრობლემა ჩემპიონატში მონაწილე კლუბთა უმეტესობას აწუხებს და ფონს გასვლას მხოლოდ მობილიზებითა და თავგამოდებით ახერხებენ. ამ გუნდში კი საქმე სხვანაირადაა. წინა სამი მატჩის მიხედვით იმ დასკვნის გამოტანა შეიძლება, რომ „მაკაბი" ხასიათის გუნდად ჩამოყალიბდა და მწვრთნელთათვის მისი ბრძოლის იმტაზე მოყვანა ერთობ საძნელო საქმე გამხდარა. ვაჟა მხეიძეც ის მწვრთნელი არაა, რომ თავისი გუნდის შეჭირვებას ვერ გრძნობდეს და რაიმე არ იღონოს. ეს კი ცხადია, გუნდს საბრძოლო სულის შთაბერვა უნდა, თორემ „მაკაბის" საქმე წასულია.

არადა, გუნდის განაცხადს რომ თვალი გადავავლოთ, ისეთ გვარებს წავაწყდებით, რომელთაც არც გამოცდილება აკლიათ და არც ბრძოლის ჟინი. ფერიაშვილის, ტალაბაძის და ანდღულაძის გარჯაზე ბევრია დამოკიდებული. აკი ცდას არ აკლებენ, მაგრამ ინდივიდუალურობის ხარჯზე დიდად ვერ იხეირებენ, კალათბურთი ხომ გუნდური თამაშია. მორალურად გატეხილი და დამარცხებებით დაღდასმული გუნდის შეკვრა, მწვრთნელებთან ერთად გამოცდილმა მოთამაშეებმაც უნდა ითაონ, თუ არა და ჭირმა შეჩვევა იცის...

„მაკაბის" მეტოქეზე ძვირი, აბა, როგორ ითქმის. სტუ-მ სამივე შეხვედრა მოიგო. თანაც არც მოწინააღმდეგენი ჰყავდა ჯაბანი. გუნდს ახალი მწვრთნელების მუშაობაც აშკარად დატყობია. ზემოთნახსენებმა გამარჯვებებმა ცხადყო, რომ სტუ-ს ყველა რგოლი თანაბარი სიძლიერისაა. მოთამაშეებიდან ჩერქეზიშვილსა და ოთიურიძეს გამოვყოფთ. ყველა მატჩის ტვირთი მათ მხრებზე გადადის და ახლაც „მაკაბის" საშიშროება უმთავრესად მათგან ელის.

სტუ მეტოქის წელში გატეხვას პირველსავე ტაიმში შეეცდება. ამის საშუალებას კარგი ფიზიკური მომზადება და შეწყობილი თამაში იძლევა. „მაკაბმა" თავის მხრივ მოწინააღმდეგეს ფხიზლად ყოფნითა და გააზრებული თამაშით უნდა უპასუხოს. მაკაბელებმა ეს თუ შეძლეს, სტუ-ს ადვილად მოგების ილუზიას გაუქარწყლებენ.

17 ოქტომბერი. ვერის ბაღი. 17 საათი

ვითა — დინამო

ეს არ არის რიგითი შეხვედრა. ეს არ არის უბრალოდ თამაში. ეს გაცილებით მეტია, ვიდრე ორი გუნდის დაპირისპირება. განსაკუთრებულია მათი შეტოქებისადმი ინტერესიც. გამორჩეულია ამ შეხვედრათა სანახაობრივი თუ შინაარსობრივი მხარე. დღემდე ასე იყო ყოველთვის. მას შემდეგ კი შვიდი წელი გავიდა. შვიდი წელია, დამოუკიდებლად ვბურთაობთ და აგერ უკვე მერვედ შევუყევით ნაცად გზას.

...„ვითა" საქართველოს ექვსგზის ჩემპიონია. ამდენჯერვე წამოისხა ქვეყნის საუკეთესოსთვის განკუთვნილი მანტია. ერთხელაც ეს პატივი სწორედ „დინამომ" ირგუნა, არც მერე დაუკლია ცდა ქართული კალათბურთის ექსფლაგმანს ტიტულის გასაორებლად, მაგრამ ვერაფრით მოახერხა — „ვითა" ულობავდა გზას სანუკვარი მიზნისკენ.

თუნდაც ამ გუნდების უკანასკნელი ჯახი გავიხსენოთ პლეი ოფში, ფინალურ სერიაში შესასვლელად. იყო ორი თანაბარძალოვანი გუნდი, იყო საკადრისი ინტრიგა, მაგრამ... იყო იმედგაცრუებაც ყველასათვის ცნობილი მიზეზების გამო. კვლავაც „ვითა" გამოვიდა გამარჯვებული.

უეჭველია, „ვითა"-ს მიზანი ამჯერადაც ჩემპიონობაა. გააჩნია კიდეც ამ გუნდს საამისო პოტენცია. ეს სდასუს-თან მატჩშიც კარგად წარმოჩინდა, როცა ვითელებმა მებრძოლი სული და მტკიცე ხასიათი გამოავლინეს — ოვერტაიმში იძალეს. ეს მათი პირველი შეხვედრა იყო მერვე ეროვნულში და, რა თქმა უნდა, სათამაშო პრაქტიკა გუნდს უფრო შეკრავს, მეტ მრისხანებას შეჰმატებს.

მამუკა აბრამიძე ერთ-ერთი ყველაზე გააზრებული და ინტელექტუალური კალათბურთელია ჩვენში. სწორედ ის უძღვება „ვითა"-ს შეტევებს, მატჩის ბედიც არაერთხელ გადაუწყვეტია თავიანთ სასარგებლოდ. მოკლედ, გუნდის სული და გულია. მას კი უკანა ხაზზე გიორგი გაგნიძე უმშვენებს მხარს, რომელიც შესამჩნევად „გაიზარდა" და ნებისმიერ გუნდს დიდ თავსატეხს გაუჩენს. ამათ რომ ტრავმამოშუშებული ტურაშვილი და დადიანი დაემატებათ, ძნელად თუ გაუწევს ვინმე კონკურენციას. მეტად სახიფათონი არიან დავითულიანი და ჩუბინიძე. რაც უფრო დაძაბულია მატჩი და ძლიერია მეტოქე, მით უფრო კარგად ირჯებიან ეს ბიჭები, „ძველი გვარდიაც" — ორმოცაძე, კორძაძე, კოკოლიშვილი, — მუდამ სტაბილურობით გამოირჩევა.

წლეულს „დინამომ" წარმატებული სტარტი აიღო. ორივე შეხვედრაში იმარჯვა, მაგრამ „შევარდენთან" მატჩისგან განსხვავებით „კოლხა"-ს ბოლო წამს, 2 ქულით მოუგო დიდი ნერვიულობის შემდეგ. იმ მატჩში ნიკოლაძემ დაგვამახსოვრა თავი კარგი თამაშით. წიკლაურიც მშვენივრად შეეწყო ახალ გარემოს და შედარებით გამოცდილ მაისურაძესთან ერთად სწორედ ეს სამეული წარმოადგენს დინამოელთა მთავარ დამრტყმელ ძალას. მაგრამ საეჭვოა, ამ ახალგაზრდებმა „ვითა"-ს დამარცხება შეძლონ. ეს უკანასკნელი უფრო ძლიერად მიგვაჩნია. თუმცა მოვლენებს წინ ნუ გავუსწრებთ და თავად მატჩს დაველოდოთ, რომელიც ყოველთვის დაძაბული და დრამატულია.

ალმასკომმა „ვითა" სანახევროდ დაინდო

დასაწყისი პირველ გვერდზე

შეფერხების საბაბი სხვა არაფერი ყოფილა („ვითა"-მ ტურისტული სააგენტოს ცნობაც წარადგინა, რითაც მტკიცდება, რომ ტრანსპორტირების საკითხიც სრულ წესრიგში იყო — გ.ბ.) გარდა იმისა, რომ თურქეთიდან გამომგზავრების წინა დღეს, იქაურ კლუბთან ამხანაგურად თამაშისას, ორი მოთამაშე — კოკოლიშვილი და ვაშაკიძე მძიმედ დაშავდნენ და ქირურგიული ჩარევის შემდეგ ექიმებმა ამ კალათბურთელებს მგზავრობა დროებით აუკრძალეს. სწორედ ამ მიზეზით შევყოვნდით და მხოლოდ მეორე დღეს შევძელით წამოსვლა.

ყოველივე ზემოთ თქმულის გათვალისწინებით, ექვსგზის ჩემპიონმა ალმასკომის შეღავათი სთხოვა, თუმც სათხოვარი არ დაუკონკრეტებიათ.

დაიწყო მსჯელობა, რომლითაც ნათელი გახდა, რომ ნულ ქულას ველარავერი უშველიდა, ოდენ ჯარიმას თუ გააუქმებდნენ. ამაზეც სხვადასხვა აზრი გამოითქვა, თუმცა ყველა ერთსულოვნად გაიძახოდა, რომ ასეთ შემთხვევაში „ვითა"-ს ფედერაციაში უნდა დაერეკა და საქმის კურსში ჩაეყენებინა. პრეზიდენტმა გიორგი ქათამაძემ უკმაყოფილება იმაზეც გამოთქვა, რომ მან ჩემპიონთა თურქულ ვოიაჟზე არაფერი იცოდა — წასვლამდე, როგორც წესი, წინასწარ უნდა გაგეფრთხილებინეთო, თორემ თავად ის, რომ ჩვენს ყოფაში კლუბმა ამდენი მოახერხა და საზღვარგარეთ შეკრება მოიწყო, სასიამოვნო ფაქტად მიიჩნია.

საბოლოო შედეგი კი ის აღმოჩნდა, რომ ალმასკომი კიდევ ერთ დათმობაზე წავიდა და „ვითა" ჯარიმისგან გაათავისუფლა. სატურნირო მდგომარეობა კი უცვლელი დატოვა, რაც მწვრთნელმა, ტომარაძემ, სხვა გუნდების დაჩაგვრად ჩათვალა — ისინი ზარალდებიანო.

ასე თუ ისე, ეს საქმეც დამთავრდა. დასასრულ კი ქათამაძემ ვითას კიდევ ერთხელ შეახსენა, ფიბა-ს ვალი რომ გაქვთ 20 ათასი მარკა, ხომ არ დაგავიწყდათ, კალათბურთის მმართველი ორგანო არაფერს შეგარჩენთ და ამაზეც იზრუნეთო. ხომერიკმა ისიც დაამატა, ამას წინათ ფიბა-ს პლენუმზე რომ ჩავედი, ერთხანს ჩემს შეშვებასაც არ აპირებდნენ, ვალს რომ დაგვიბრუნებთ, მერე ჩამობრძანდითო.

გასარკვევი გაირკვა და ქათამაძემ ჟურნალისტებს მოგვმართა, დღეს მეტი აღარაფერი გადაწყდება, რამდენიმე დეტალი გვაქვს დასაზუსტებელი და ჯობს, ჯერ ჩვენ, ალმასკომის წევრებმა, შინაურულად დავილაპარაკოთო.

გიორგი გიქაშვილი

კორაჩის თასი. ჯგუფური ეტაპი. II ტური. 13-14 ოქტომბერი

A ჯგუფი

გალათასარაი (თურქეთი) — ინტერი (სლოვაკეთი) 71:33

გალათასარაი	1	1	0	71:33	2
რადნიჩკი	1	1	0	80:52	2
ინტერი	2	0	2	85:151	2

III ტური. 21.10: რადნიჩკი — გალათასარაი

B ჯგუფი

ალიტა (ლიტვა) — დოლფინსი (შვედეთი) 92:86; კომფორტი (პოლონეთი) — სპარტაკი (სანკტ პეტერბურგი, რუსეთი) 79:85

ალიტა	2	2	0	177:147	4
დოლფინსი	2	1	1	195:182	3
სპარტაკი	2	1	1	175:188	3
კომფორტი	2	0	2	140:170	2

III ტური. 21.10: დოლფინსი — კომფორტი, სპარტაკი — ალიტა

C ჯგუფი

ტატამი (გერმანია) — უნიკახა (ესპანეთი) 80:61; ძუკეტი (იტალია) — ოსტენდე (ბელგია) 76:90

ტატამი	2	2	0	151:129	4
ოსტენდე	2	1	1	161:154	3
უნიკახა	2	1	1	139:151	3
ძუკეტი	2	0	2	144:161	2

III ტური. 21.10: ოსტენდე — ტატამი, უნიკახა — ძუკეტი

D ჯგუფი

კერავნოსი (კვიპროსი) — პანიონიოსი (საბერძნეთი) 76:65; ჟელეზნიკი (იუგოსლავია) — ფრიბურგი (შვეიცარია) გადაიდო

კერავნოსი	2	2	0	157:132	4
პანიონიოსი	2	1	1	134:144	3
ფრიბურგი	1	0	1	68:69	1
ჟელეზნიკი	1	0	1	67:81	1

III ტური: 21.10: პანიონიოსი — ჟელეზნიკი, ფრიბურგი — კერავნოსი

E ჯგუფი

ბეშიქთაში (თურქეთი) — პეპსი (იტალია) 79:72; ფალკო (უნგრეთი) — ბიტომი (პოლონეთი) 71:90

ბეშიქთაში	2	2	0	153:143	4
ბიტომი	2	1	1	153:138	3
პეპსი	2	1	1	139:142	3
ფალკო	2	0	2	142:164	2

III ტური. 21.10: ბიტომი — ბეშიქთაში, პეპსი — ფალკო

F ჯგუფი

დიჟონი (საფრანგეთი) — ფორუმი (ესპანეთი) 85:75; ნოვა ჰუტი (ჩეხეთი) — მონსი (ბელგია) 71:93

მონსი	2	2	0	179:138	4
ფორუმი	2	1	1	148:151	3
დიჟონი	2	1	1	152:161	3
ნოვა ჰუტი	2	0	2	137:166	2

III ტური. 21.10: მონსი — ფორუმი, დიჟონი — ნოვა ჰუტი

G ჯგუფი

ციტლიუკი (ბოსნია) — სპარტა (ჩეხეთი) 85:67; მაკაბი (ირონი, ისრაელი) — აპოლონი (საბერძნეთი) 100:83

ციტლიუკი	2	2	0	159:134	4
მაკაბი	2	1	1	167:157	3
აპოლონი	2	1	1	168:162	3
სპარტა	2	0	2	129:170	2

III ტური. 21.10: აპოლონი — ციტლიუკი, სპარტა — მაკაბი

H ჯგუფი

ბენფიკა (პორტუგალია) — ლე მანი (საფრანგეთი) 72:78; ბამბერგი (გერმანია) — მაკაბი (რიშონ ლე ციონი, ისრაელი) 57:68

მაკაბი	2	2	0	167:150	4
ლე მანი	2	1	1	164:159	3
ბამბერგი	2	1	1	144:154	3
ბენფიკა	2	0	2	165:177	2

III ტური: 21.10: მაკაბი — ლე მანი, ბამბერგი — ბენფიკა

I ჯგუფი

პორტუ (პორტუგალია) — ბეზანსონი (საფრანგეთი) 66:58; ატომიქსი (ბელგია) — ადეკო (ესპანეთი) 81:85

პორტუ	2	2	0	171:128	4
ადეკო	2	2	0	149:140	4
ბეზანსონი	2	0	2	117:130	2
ატომიქსი	2	0	2	151:190	2

III ტური. 21.10: ადეკო — პორტუ, ბეზანსონი — ატომიქსი

J ჯგუფი

ბორაცი (ბოსნია) — დუკატო (იტალია) 55:52; ბენსტონი (ხორვატია) — ტუბორგი (თურქეთი) 66:59

ბენსტონი	2	2	0	124:115	4
ბორაცი	2	1	1	111:110	3
დუკატო	2	1	1	122:118	3
ტუბორგი	2	0	2	122:136	2

III ტური: 21.10: დუკატო — ბენსტონი. 22.10: ტუბორგი — ბორაცი

K ჯგუფი

პაპაგოსი (საბერძნეთი) — სლობოდა (ბოსნია) 81:54; ზრინიევაცი (ხორვატია) — ტელეკომი (გერმანია) 74:83

პაპაგოსი	2	2	0	159:127	4
სლობოდა	2	1	1	113:138	3
ტელეკომი	2	1	1	140:133	3
ზრინიევაცი	2	0	2	147:161	2

III ტური. 21.10: ტელეკომი — პაპაგოსი, სლობოდა — ზრინიევაცი

L ჯგუფი

შიაულიაი (ლიტვა) — შახტიორი (უკრაინა) 108:88; პოგონი (პოლონეთი) — ლოკომოტივი (რუსეთი) 98:77

შიაულიაი	2	2	0	203:163	4
პოგონი	2	1	1	173:172	3
ლოკომოტივი	2	1	1	177:188	3
შახტიორი	2	0	2	178:208	2

III ტური. 21.10: ლოკომოტივი — შიაულიაი, შახტიორი — პოგონი

M ჯგუფი

აეროპორტი (იტალია) — ჰაპოელი (გალილ ელიონი, ისრაელი) 65:59; კრკა (სლოვენია) — ლოვჩენი (იუგოსლავია) 62:49

აეროპორტი	2	2	0	167:134	4
ჰაპოელი	2	1	1	156:155	3
კრკა	2	1	1	137:151	3
ლოვჩენი	2	0	2	139:159	2

III ტური. 21.10: ჰაპოელი — კრკა, ლოვჩენი — აეროპორტი

N ჯგუფი

ბარსელონა (ესპანეთი) — ბაიერი (გერმანია) 92:66; პსჟ (საფრანგეთი) — ოკაპი (ბელგია) 74:71

ბარსელონა	2	2	0	162:121	4
პსჟ	2	1	1	129:141	3
ოკაპი	2	1	1	161:153	3
ბაიერი	2	0	2	145:182	2

III ტური. 21.10: ოკაპი — ბარსელონა, ბაიერი — პსჟ

O ჯგუფი

აზოვბასკეტი (უკრაინა) — ჰონკა (ფინეთი) 66:68; არსენალი (რუსეთი) — ნეპტუნასი (ლიტვა) 74:78

არსენალი	2	2	0	164:124	4
ჰონკა	2	2	0	161:139	4
ნეპტუნასი	2	0	2	136:167	2
აზოვბასკეტი	2	0	2	127:158	2

III ტური. 21.10: ჰონკა — არსენალი, ნეპტუნასი — აზოვბასკეტი

P ჯგუფი

ირაკლიონი (საბერძნეთი) — დარუშაფაკა (თურქეთი) 74:72; ბეობანკა (იუგოსლავია) — სვიტი (სლოვაკეთი) გადაიდო

ირაკლიონი	2	2	0	177:172	4
დარუშაფაკა	2	1	1	161:135	3
ბეობანკა	1	0	1	100:103	1
სვიტი	1	0	1	61:89	1

III ტური. 21.10: დარუშაფაკა — ბეობანკა, სვიტი — ირაკლიონი

ყოჩაღ, გაკოტრებულებო!

ბოსტონელი ჯესონ ელისონის მეორე გოლი პატრიკ რუას კარში

კოლორადო — ბოსტონი 0:3 (0:2 0:0 0:1)

შაიბები: 0:1 ბურკი 8'29 (1); 0:2 ელისონი 15'44 (1); 0:3 ტორნტონი 55'23 (1)

თავის 20-წლიან ისტორიაში კოლორადოს (ყოფილ კვებეკს) ასე ცუდად არასოდეს დაუწყია სეზონი. თუ ოტავასთან და გარკვეულწილად ბუფალოსთან შეხვედრებში „ზვავების" თამაშს ურიგო არ ეთქმოდა, ბოსტონელებთან მასპინძლებს არაფერი გამოუვიდათ. მართალია, ისინი ხშირად უტევდნენ და 34 ჯერ დაარტყეს, მაგრამ გააზრებულად ვერ მოქმედებდნენ და სტუმართა მეკარე ბაირონ დაფოს ზედიზედ მეორე შათაუტის (კარიერაში — მეცხრე) შესრულების საშუალებაც მისცეს. ამას იმანაც ვერ შეუშალა ხელი, რომ მატჩის შუახანს ბოსტონელთა კარის დარაჯს საკიკის ძლიერად დარტყმულმა შაიბამ ნიღაბი დაუზიანა და ყინულზეც დასცა.

ბოსტონელთაგან კვლავ გამოირჩა ჯესონ ელისონის (1+1) წამყვანი სამეული. 2 ქულა მიითვალა სახელოვანმა მცველმა რეი ბურკმაც.

ტამპა — აილენდერსი 0:2

0:1 0:0 0:1

0:1 ოჯიკი 8'43 (1); 0:2 ლაპოინტი 52'30 (1)

უკვე მეოთხე მატჩია, „ელვებს" ნიუიორკელთა კარი ვერ დაულაშქრავთ. ტამპას, ფაქტობრივად, არც ამჯერად ჰქონდა შანსი, თუ ვენსან ლეკავალიეს ერთ სახიფათო გარღვევას არ ჩავთვლით. ლაპოინტმა გადამწყვეტი შაიბა უმცირესობაში გაიტანა.

ვანკუვერი — ედმონტონი 1:4

0:2 0:1 1:1

0:1 ფალუნი 2'27 (1); 0:2 მირონოვი 8'25 (1); 0:3 კ. ბრაუნი 33'31 (2); 0:4 მარჩანტი 41'15 (1); 1:4 მესიე 55'24 (1)

ბორის მირონოვმა ერთ გოლს ორი შედეგიანი პასიც დაამატა. ასევე ორი პასია მისი პარტნიორის დინ მაკამონდის ანგარიშზე.

ნიუ ჯერსი — პიტსბურგი 1:3

0:0 0:1 1:2

0:1 ბარნსი 20'57 (1); 0:2 ტიტოვი 42'14 (1); 0:3 ტიტოვი 53'20 (2); 1:3 არნოტი 53'33 (1)

სტუმრებს ვერც გაკოტრებამ შეუშალა ხელი, ნიუჯერსელთა ახალ მწვრთნელ რობი ფტორეკისთვის საშინაო დებიუტი გაეფუჭებინათ. კალგარიდან გადასული გერმან ტიტოვის გარდა აღსანიშნავი იარომირ იაგრის (2 პასი) კარგი თამაშია, რომელსაც პირველ გოლში ლომის წილი უძევს. ჩეხმა ორ მოტყუებულ მცველს მეკარე ბროდოც მიაყოლა, მერე კი ბარნსს მიაწოდა.

პინგვინები გაჭყლიტეს

პიტსბურგ პინგვინსი

დაარსდა 1967 წელს

1970 პირველად მოხვდა პლეი ოფში (მიაღწია ნახევარფინალამდე)

1975 გაკოტრდა

1984 დრაფტზე პირველ ნომრად აირჩიეს მარიო ლემიე, რომელმაც თავის სადებიუტო სეზონში 100 (43+57) ქულა დააგროვა

1988 პირველად კლუბის ისტორიაში მისი მოთამაშე, კერძოდ, ლემიე ჩემპიონატის საუკეთესო ბომბარდირი გახდა

1989 ლემიე სეზონის MVP-დ დასახელეს

1991 კლუბმა პირველად მოიგო სტენლის თასი

1992 პიტსბურგმა ეს მიღწევა გაიმეორა

1997 მარიო ლემიემ მეექვსედ მოიპოვა ჩემპიონატის საუკეთესო ბომბარდირობა და კარიერაც დაასრულა

1998 — კლუბი მეორედ გაკოტრდა

რამ განაპირობა ჯერ კიდევ ხუთი-ექვსი წლის წინ ლიგის უძლიერესი კლუბის ფინანსური კრახი? 90-იანი წლების ერთ-ერთ გრანდს თითქოს თასის მეორედ მოგების შემდეგ თითქოს არაფერი უჭირდა. ლემიე, იაგრი, კოფი, ფრენსისი და სხვა ვარსკვლავები ყოველ მატჩზე მრავალრიცხოვან მაყურებელს უყრიდნენ თავს პიტსბურგის „სივიკ არენაზე", რაც ფინანსური კეთილდღეობის საწინდარი იყო. წარმატებებით გათამამებულმა კლუბის მაშინდელმა მთავარმა მეპატრონემ თავს უფლება მისცა, მათ მთავარ შემოქმედ სუპერმარიოსთან უნიკალური — 7-წლიანი და 42-მილიონიანი კონტრაქტი გაეფორმებინა, რომელიც ლემიეს ჰოკეიდან წასვლის შემთხვევაშიც ინარჩუნებდა თავის ძალას. ამ ხელგაშლილობის ნაყოფს კი „პინგვინები", მოგეხსენებათ, დღემდე იმკიან.

მეორედ კლუბმა 1994 წელს იზარალა, როცა ჰოკეისტთა და ნჰლ-ის ხელმძღვანელთა შორის მომხდარი კონფლიქტის გამო სეზონი ლოკაუტით დაიწყო და საბოლოოდ 84 დაგეგმილი მატჩის ნაცვლად გუნდებმა მხოლოდ 48 ჩაატარეს. ეს ფაქტი ჰოვარდ ბოლდუინის სატელევიზიო კომპანია „FOX SPORT"-თან და „სივიკ არენას" მესვეურ „SPECTA COR MANAGEMENT GROUP"-თან დადებულ არახელსაყრელ კონტრაქტებს დაემთხვა და პიტსბურგმა ერთ სეზონში 25 მილიონი დოლარი დაკარგა. მიუხედავად ამისა, პიტსბურგს ფინანსური ფიასკო ჯერ არ ემუქრებოდა, რადგანაც მარიო ლემიე ჰყავდა. და აი, 1996-97 წლების სეზონის დამთავრების შემდეგ „პინგვინებს" ქარიშხალივით დაატყდათ თავს ზურგის ქრონიკული ტკივილებით შეწუხებული ვარსკვლავის განცხადება, დროა, ჰოკეის დავემშვიდობოო. სწორედ ამის მერე დაიწყო გუნდის დაღმასვლა. იქნებ ქომაგებსაც არ აქციათ ზურგი მისთვის, პიტსბურგის ახალ მწვრთნელ კევინ კონსტანტინს ახალი სათამაშო სტრატეგიის შემუშავება რომ არ განეზრახა, რომელიც საიმედო დაცვასა და სწრაფ კონტრშეტევებს ეფუძნებოდა. ლემიეს წასვლის შემდეგ ეს სისტემა, ალბათ, ყველაზე გამართლებულიც იყო, მაგრამ ტექნიკურ და შინაარსიან ჰოკეის ჩვეულმა ქომაგებმა სახეცვლილ კლუბზე გული აიცრუეს და „სივიკ არენაზე" ცარიელმა ადგილებმა თანდათან იმატა. საქმე იქამდე მივიდა, რომ ზოგიერთ თამაშზე 2000 ბილეთი რჩებოდა გაუყიდავი, რაც კლუბისთვის დამღუპველი აღმოჩნდა. მერე მოვლენები ელვისებურად განვითარდა. კრიზისი ივნისის ბოლოს დაიწყო, როცა კლუბის ახალგაზრდა თანამფლობელმა, ბოსტონელმა ბიზნესმენმა როჯერ მარინომ ბოლდუინის — თავისი თანასწორუფლებიანი პარტნიორის — უგულებელყოფა სცადა და შეეცადა, მთელი ძალაუფლება ხელში ჩაეგდო. ამის შემდეგ მარიო ლემიემ მარინოს წარუდგინა სარჩელი — იგი ზემოხსენებული კონტრაქტით დაპირებულ თანხას ითხოვდა. ჰოკეისტმა ისიც დასძინა, ნახევარი წელია ვპირებ, სასამართლოს მივმართო, მაგრამ სეზონის დასრულებამდე მოვერიდე სიტუაციის გამწვავებასო. ლაპარაკი იყო უდიდეს თანხაზე — 33 მილიონ დოლარზე. ცოტა ხანში ლემიემ მარინოს, ფაქტობრივად, ულტიმატუმი წაუყენა, რომ თუ ბოლდუინი მთავარ მფლობელად არ იქცეოდა, იგი მთელი ვალის უმალ მიღებას მოითხოვდა. ამასობაში ისიც გაირკვა, რომ პიტსბურგისადმი რამდენიმე ორგანიზაციას ჰქონდა პრეტენზია, მათ შორის პირველი „FOX"-ი გახლდათ. იგი უკმაყოფილო იყო იმით, რომ მარინომ შექმნა სატელევიზიო სისტემა, რომლის მეშვეობითაც კლუბის მესვეურები მომავალში თავიანთი თამაშების გადაცემას შეძლებდნენ. ამით ირღვეოდა „FOX"-თან დადებული კონტრაქტი. მათ უთხრეს, რომ „პინგვინებს" მისი ვალი ჰქონდათ. კლუბის წინააღმდეგ სარჩელი აღძრეს არენის მესაკუთრეებმაც. ხოლო როცა მარინომ განაცხადა, ორი წლის განმავლობაში კლუბის ზარალმა 40 მილიონ დოლარს უწიაო და სხვაგან გადაბარგებაზეც დაიწყო ხმები, მოთმინების ფიალა პიტსბურგის და ოლქის ხელმძღვანელებსაც აევსოთ და მარინოს წინააღმდეგ აღძრულმა სარჩელებმაც იმატა. კლუბის მფლობელმა ამას ვეღარ გაუძლო და 13 ოქტომბერს ცნობა გაავრცელა ფინანსური გაკოტრების შესახებ.

არსებობს თუ არა გზა კრიზისიდან გამოსასვლელად? როგორ განვითარდება მოვლენები მომავალში? ჯერჯერობით ის არის ცნობილი, რომ პიტსბურგი ჩემპიონატს არ გამოეთიშება. დღეს კლუბის მესვეურები სხდომას გამართავენ და შეეცდებიან, გამოსავალი იპოვონ. ლემიეს აგენტ ტომ რაიხის თქმით, გადარჩენის დიდი შანსი არსებობს, რადგან კონფლიქტში ჩაბმულმა მხარეებმა თანდათან გამონახეს საერთო ენა. მარინოს სჭირდება საქმეში ახალი თანხის ჩადება იმ პირობით, რომ კრედიტორები უმალვე არ მოითხოვენ გადახდას. მარიო ლემიე ამაზე თანახმაა. თავად მარინო, მართალია, ამგვარი კატასტროფული მდგომარეობის გამო მეტწილად ჰოვარდ ბოლდუინს ადანაშაულებს, მაგრამ მასთან შეთანხმებას მაინც მიაღწია. ბოლდუინი კვლავ პიტსბურგის ერთ-ერთი თანამფლობელია და მათ ერთად უნდა მოძებნონ კრიზისიდან გამოსასვლელი გზა.

ასეა თუ ისე, ლიგის კომისიონერ გერი ბეტმენს ეჭვი არ ეპარება, რომ კლუბის მესვეურები საჭირო თანხებს გამოძებნიან და ნამდვილად მიაღწევენ ფინანსურ კეთილდღეობას და სპორტულ წარმატებებს.

სამველ ლარიბიანი

მარიო ლემიე: „პიტსბურგ პინგვინსის" ბედი და ბედისწერა

ბატუტში გაცვლილ დოლონაძეს 3 ათასიც ერგება

საჭოჭმანო უკვე აღარაფერია — ანა დოლონაძე საბოლოოდ გადაბარგდა გერმანიის ნაკრებში. სიდნეიში დამთავრებულ ბატუტისტთა მსოფლიოს ჩემპიონატზე იგი მესამედ დადგა გერმანიის დროშის ქვეშ. მასთან შეხმიანებისას პირველად, ცხადია, ამ თემას შევეხეთ.

— ანა, რა იყო მიზეზი, რომ საქართველოს ნაკრებს გერმანიისა არჩიე?

— აქ ვარ გათხოვილი, აქაა ჩემი ოჯახი. რა ხანია, გერმანიაში ვცხოვრობ. მთელი ამ ხნის მანძილზე რაც აქ ვარ, უფასოდ ვვარჯიშობ ერთ-ერთ აქაურ კლუბში, ტურნირებზე კი საქართველოს სახელით გამოვდიოდი. ახლა გერმანელებმა მითხრეს, ან ვარჯიშის ფული გადაგვიხადე, ან ჩვენი სახელით იასპარეზეო. მეც ამიტომ დავდექი არჩევანის წინაშე და რადგან სხვა გზა არ იყო გერმანიის სახელით ასპარეზობას დავთანხმდი.

— ფულის გადახდის თაობაზე თუ მიმართე ჩვენს ფედერაციას და რა გითხრეს?

— როცა ომარ ლონდაძე ჩამოვიდა გერმანიაში ევროპის ჩემპიონატზე, აქაურ კოლეგებს ელაპარაკა და, მგონი, რაღაცაზე შეთანხმდნენ. ვის ესაუბრა და კონკრეტულად რაზე, არ ვიცი. ალბათ საქართველოს ნაკრებიდან ჩემს განთავისუფლებაზე ილაპარაკებდნენ. პირადად მე რა თქმა უნდა, საქართველოს ღირსების დაცვა მირჩევნია, მაგრამ თუ აქ ვიქნები ბოლომდე, სჯობს გერმანიის სახელით გამოვიდე, რადგან ესენი ყველანაირად მეხმარებიან.

— ანა, ეკონომიური პრობლემებიც, ვთქვათ, მიუღებელი ხელფას-პრემიებიც ხომ არ იყო შენი წასვლის მიზეზი?

— იცით, ეკონომიურ მხარეზე უფრო მნიშვნელოვანია ის, რომ ამდენი ხანი გერმანიაში ვცხოვრობდი და საქართველოს სახელით გამოვდიოდი. ახლა ასე აღარ ხერხდება, რაზედაც ზევით უკვე ვისაუბრე თანაც მეც მირჩევნია გუნდთან ერთად ვიყო.

— ანა, ნუთუ არ შეიძლებოდა საქმის ისე მოგვარება, რომ სიდნეის ოლიმპიადისთვის მაინც ყოფილიყავი საქართველოს ნაკრებში?

— თეორიულად, რა თქმა უნდა, შეიძლებოდა, მაგრამ პრაქტიკულად ის იყო, რომ გერმანელები გაჯიუტდნენ. პასპორტი რომ მომცეს, მითხრეს, თუ ისევ საქართველოს სახელით გინდა ასპარეზობა, მაშინ წადი და იქ ივარჯიშეო. ეთქმოდათ კიდეც ეს სიტყვები: ბევრი რამ გამიკეთეს, ბინის მიღებაშიც კი დამეხმარნენ, მწვრთნელმაც ბევრი რამ ახალი მასწავლა. აქ ყველაფერი ფული ღირს, ჩემს ფულს კი ხშირად ჩემი ქმარი იხდიდა. აი, ეს იყო ჩემი გერმანიის ნაკრებში გადასვლის მიზეზი.

— რამდენადაც ვიცი, საკმაოდ სოლიდურ ხელფასს შეუფერხებლად იღებდი ჩვენი ფედერაციიდან. გერმანიის ნაკრებში გადასვლის მერეც.

— ჩემს ხელფასს ჩემივე თხოვნით რუსიკო ხოფერია იღებდა და დედაჩემს აძლევდა. ახლახან რუსიკოს ვუთხარი, რაც დედაჩემისვის ფული მოგიცია, თუ ფედერაციას დაჭირდება, დავუბრუნებ-მეთქი, 500 დოლარია თუ ლარი. აქ იგულისხმება ის ფული, რომელიც მაისის შემდეგ დამინიშნეს ხელფასად. ამ დროისათვის მე, ფაქტობრივად, უკვე გერმანიის ნაკრებში ვიყავი გადასული და ამიტომაც ვთქვი, არ მინდა ეს ფული-მეთქი. მაგრამ მითხრეს, სანამ საქართველოს სახელით გამოდიხარ, აიღეო.

ამას გარდა, შარშანდელი ევროპის ჩემპიონობისთვის პრემიაც მერგება 3000 ლარი. გავიგე, რომ რუსიკოს ეს ფული უკვე მისცეს, მე კი არ ამიღია. ალბათ მომცემენ, რადგან მეკუთვნის. მე და რუსიკო ერთად ვიყავით და არ არის ლამაზი, როცა იმას აძლევენ, მე კი არა, თუმცა, წელანაც ვთქვი, იმედი მაქვს, რომ მომცემენ, რადგან მაშინ მითხრეს, რუსიკო ავად იყო და ფული სჭირდებოდაო. ნაკრების მწვრთნელმა ზაურ სულაშვილმაც მითხრა, ეგ პრემიები ჯერ ბევრს არ აუღია და რომ ჩამოხვალ, მაშინ მოგცემთო.

— რაკილა შენი წასვლის მიზეზი ეკონომიკური სიდუხჭირე არ იყო, მაშინ ეს მინდა გკითხო — ხოფერიასთან კონკურენციისა ხომ არ შეგეშინდა? თანაც, ოლიმპიური ლიცენზია ასეთი პრინციპით გაიცემა — თითო ქვეყანა თითო ლიცენზია.

— კონკურენციის მომენტიც არის, მაგრამ მთლად უამისობა არც გერმანიაშია. კონკურენციას აქ ერთი ადგილობრივი ბატუტისტი მიწევს. კარგი გოგონა კია, მაგრამ იმ დონისა ვერაა, როგორებიც რუსიკო ან რუსები არიან. ოლიმპიადის სალიცენზიო ტურნირების შემდეგ მე და იმ გერმანელს გაგვაჯიბრებენ და გამარჯვებული სიდნეიში წავა.

— მოკლედ, დიდი შანსია, სიდნეიში რუსიკო ხოფერიას კონკურენტი იყო.

— ეს ჩემთვის ძნელი საკითხია. ევროპის ჩემპიონატზე გერმანიის სახელით რომ გამოვედი, რუსიკოსაც და ზაურ მასწავლებელსაც მოვუბოდიშე, რა ვქნა, ასე მოხდა-მეთქი. რუსიკოსაც მოვუბოდიშე ჩემს ძველ მეწყვილეს, ახლა სხვა გოგოსთან რომ ვხტუნაობ. ძალიან კი მწყდება გული, ასე რომ მოხდა, მაგრამ სხვა გზა არ მქონდა.

— სამომავლოდ თუ მაინც არის შენი დაბრუნების შანსი?

— არა მგონია, რადგან აქ დარჩენა და ცხოვრება გადავწყვიტე. მე საქართველოს სახელით ახლაც შემიძლია გამოსვლა, რადგან ჯერ კიდევ ორივე ქვეყნის პასპორტი მაქვს. ეს იმიტომ, რომ ბავშვი ჯერ კიდევ არ არის გერმანიის მოქალაქე. როცა ეს საქმეც მოგვარდება, მაშინ საქართველოს პასპორტი უნდა ჩავაბარო, ამის შემდეგ კი საქართველოს სახელით გამოსვლის არანაირი უფლება არ მექნება. ახლა გერმანიის სახელით უკვე ვიასპარეზე და კვლავ საქართველოს სახელით რომ გამოვიდე, გერმანელები ერთ ამბავს ატეხენ.

— შენს გადასვლასთან დაკავშირებით საერთაშორისო ფედერაციაში რაღაც გაურკვევლობა იყო...

— საქართველოდან გაგზავნილი ტექსტი წაიკითხეს არასწორად. ამასთან, ფაქსმაც დააგვიანა. ეს იყო და ეს. საბოლოოდ ლონდაძემ ყველაფერი მოაგვარა და როგორც საქართველოს უნდოდა, ყველაფერი ისე გაკეთდა. მე მგონი, რაღაც მისცეს, ფული თუ ბატუტი. მოკლედ, ბატუტში გამცვალეს.

ირაკლი თავაძე

Ayety TV

მრავალარხიანი საკაბელო ტელევიზია

სპორტის (ფეხბურთის) მოყვარულებს სთავაზობს სიახლეს

მხოლოდ

ESPN-ის საშუალებით შესაძლებელია იტალიის, ინგლისის, ჰოლანდიის და სამხრეთ ამერიკის ფეხბურთის ლიგის, NBA-ს პროფ. ლიგის კრივის ქრესტომატიული მატჩების, „indi" კატეგორიის ავტორბოლის ტრანსლაციის თვალყურის დევნა.

news sky პრემიერლიგის სრული მიმოხილვა (ყოველდღე) უახლესი სპორტული მიღწევები, კურიოზული სიტუაციები.

ახალი ფასები
ახალი პაკეტები
ახალი არხები

Ayety TV-სგან

ეს იქნება საუკეთესო საჩუქარი თქვენი ოჯახისთვის

93-47-33 92-12-66

სინგაპურის სინდრომი

ციურიხი. შვეიცარია. ევროპის ღია ჩემპიონატი. ტარდება დარბაზში ხალიჩაზე. საპრიზო 926 250 $

ევროპის პრესტიჟული ღია ჩემპიონატის პირველი წრე ანა კურნიკოვასთვის უკანასკნელიც აღმოჩნდა. 17 წლის რუსი სეზონში პირველად გამოეთიშა ასპარეზობას ასე ადრინდელ ეტაპზე.

მეტოქე კურნიკოვას ურიგო არ ჰყოლია: 25 წლის დომინიკ ვან რუსტმა გასულ კვირაში ვინუს უილიამსი სასტიკად დაიბრიყვა, მერე მარტინა ჰინგისს მსოფლიოს პირველი ჩოგნობა მოგონებად უქცია, ამ გმირობების შედეგად კი ამ კვირაში საუკეთესოთა ათეულში ამოჰყო თავი (მე-9 ადგილზე), რითაც მსგავსი მიღწევის პატრონი პირველი ბელგიელი შეიქნა. მოკლედ, ის, რომ ვან რუსტმა მორიგი თინეიჯერი დაჩაგრა, გაკვირვებით არავის გაკვირვებია, საოცარი ის იყო, თავად კურნიკოვა რას ჩადიოდა ამ მატჩში.

ფოტოგრაფებისა და ძლიერი სქესის წარმომადგენელთა ფავორიტს ამ ბოლო ხანებში მოწოდების კომპლექსი გაუჩნდა. თუ რუსი ადრე ძლიერი მოწოდებითა და ეისების სიმრავლით იყო ცნობილი, ივნისში შტეფი გრაფთან თამაშისას მიღებული თითის ტრავმიდან მოყოლებული უფრო ორმაგი შეცდომების კატასტროფული რაოდენობით გამოირჩევა, თანაც ამ მხრივ სულ უფრო დიდ სიმაღლეებს იპყრობს.

თუ არანჩა სანჩეს-ვიკარიოსთან წაგებულ შეხვედრაში (ტოკიოში) ორმაგების გრაფაში კურნიკოვას 7 ეწერა, გასულ კვირაში ბარბარა შეტთან იგივე მაჩვენებელი უკვე 10-ს შეადგენდა, მარტინა ჰინგისთან 12-ს, ვან რუსტთან კი ახალი რეკორდიც დაამყარა — 17. რაღა გასაკვირია, რომ რუსმა, რომელიც ყოველი მსგავსი შეცდომ ის შემდეგ დახმარებისთვის თავისი (ყოფილი შტეფი გრაფის) მწვრთნელის პაველ სლოჟილისკენ იმზირებოდა, 55 წუთში 3:6, 1:6 წააგო.

ვან რუსტმა კურნიკოვას ბოლოდროინდელი წარუმატებლობები თავისებურად ახსნა: „ვფიქრობ, იგი დიდ ზეწოლას განიცდის. ანა ამჟამად მსოფლიოს ყველაზე ცნობილი ჩოგბურთელია, მარტინა ჰინგისზე მეტადაც კი. სადაც უნდა წახვიდე, გაზეთებსა თუ ტელევიზორში, მას ყველგან ნახავ — ყველგან ვარსკვლავია. მაგრამ საქმე ის არის, რომ ანას არც ერთი ტურნირი არა აქვს მოგებული და მას, მის ოჯახს, მენეჯერებს, ფანატებს, ყველას სჭირდება ეს გამარჯვება“.

ანამ ვან რუსტის ნათქვამი იუარა და ყველაფერი მარტივად განმარტა, ვიცოდი, რომ მას შესანიშნავი მიღება აქვს და ცოტა ზედმეტად გავნერვიულდიო. თავისი ცუდ ფორმაში ყოფნა კი ისევ იმ ოთხი თვის წინანდელ ინციდენტს დაუკავშირა: „ხელი მაშინ გამილურჯდა და კარგა ხანსაც მაწუხებდა. ამჟამად კი პრაქტიკა მაკლია, უნდა შევეცადო, რაც შეიძლება ბევრი მატჩი ვითამაშო ზედიზედ, რათა ისეთივე ფორმაში ჩავდგე, როგორც ტრავმამდე ვიყავი“.

პირველი წრე: მარი პირსი (7, საფრანგეთი) — ჩანდა რუბინი (აშშ) 7:5, 2:6, 6:3; ამანდა კუტცერი (6, სამხრეთ აფრიკა) — ნატაშა ზვერევა (ბელარუსი) 7:5, 6:4; პატი შნიდერი (5, შვეიცარია) — სილვია ფარინა (იტალია) 6:2, 6:3; კორინა მორარიუ (აშშ) — სანდრინ ტესტიუ (საფრანგეთი) 6:3, 2:6, 6:4; ირინა სპირლეა (რუმინეთი) — მირიამ ორემანსი (ჰოლანდია) 7:6 (8:6), 6:2; რუქსანდრა დრაგომირი (რუმინეთი) — ანკე ჰუბერი (გერმანია) 3:6, 6:4, 6:4;

ვენა. ავსტრია. CA ტენის ტროფი. ტარდება დარბაზში ხალიჩაზე. საპრიზო 800 ათასი $

ავსტრიის დედაქალაქში მიმდინარე ტურნირზე უძლიერესმა შემადგენლობამ მოიყარა თავი — პატრიკ რაფტერი და პიტ სამპრასი სეზონის ბოლოს კლასიფიკაციის პირველი ადგილის დასაკავებლად აქ გააგრძელებენ ბრძოლას, მაგრამ ამავდროულად ვენაში ინგლისელი ჩოგბურთელების პაექრობაც გრძელდება.

დომინიკ ვან რუსტი

ექსკანადელმა გრეგ რუზეცკიმ შარშან აშშ-ის ღია პირველობის ფინალში გასვლის წყალობით მანამდე ცხვირაწეული ბირტანელი მაყურებლების კეთილგანწყობა მოიპოვა და პოპულარობით ადრინდელ ფავორიტს — ტიმ ჰენმანსაც გაუსწრო. რამაც ჩოგბურთელების არცთუ ტკბილი ურთიერთობა კიდევ უფრო გაამწვავა. მსოფლიოს უძლიერესად მომწოდებელი ჩოგბურთელი მიღწევებით წლეულსაც ჯობდა ჰენმანს, მაგრამ ივნისში მიღებულმა მუხლის მძიმე ტრავმამ კარგა ხნით გამოთიშა ასპარეზობას, ფორმა დააკარგვინა და ბრიტანეთის პირველი ჩოგნის ტიტულიც მის მთავარ მეტოქეს ერგო.

პირველ წრეში რუზეცკის მეშვიდედ განთესილი ევგენი კაფელნიკოვი შეხვდა. რუსს მეტოქის დამარცხება იოლად შეეძლო, როდესაც გადამწყვეტ პარტიაში ბრეიკით 4:3 დაწინაურდა, მაგრამ ერთ-ერთი ყველაზე უარესი მიღების პატრონ ინგლისელთან მაშინვე საკუთარი მოწოდების წაგება მოახერხა და საბოლოოდ ტაიბრეიკზე დამარცხდა 3:6, 6:3, 6:7 (4:7)

„კარგად ვითამაშე. გამოჯანმრთელების შემდეგ ეს ჩემი პირველი გამარჯვებაა საუკეთესო ათეულის წარმომადგენელთან. ვგრძნობ, რომ ტურნირიდან ტურნირამდე ვუმატებ“ — განაცხადა მატჩის შემდეგ რუზეცკიმ, რომელიც იანვრიდან კლასიფიკაციაში მეექვსედან მე-17 ადგილზე დაქვეითდა.

თუმცა თანამემამულეს არც ჰენმანი ჩამორჩა და თავისი შთამბეჭდავი გამარჯვებათა სერია, რომლის განმავლობაში ტაშკენტისა და ბაზელის ტურნირების, დევისის თასის სამივე შეხვედრის მოგება მოახერხა, 14-მდე გაზარდა. კვირის ფინალში აგასის დამარცხების შემდეგ ინგლისელმა საუკეთესოთა ათეულში დაბრუნებაც მოასწრო და გრიპის მოხდაც, ვენაში კი 31 წლის ვეტერან მაგნუს გუსტაფსონს აჯობა იოლად 6:3, 6:4.

პატრიკ რაფტერი ჩოგანს დაედევნა

„საუკეთესოთა შორის დავბრუნდი, მაგრამ ახლა იქ ადგილის შენარჩუნებაზე უნდა ვიზრუნო. ვფიქრობ, გაცილებით წინ წაწევაც შემიძლია, განსაუთრებით იმ შემთხვევაში, თუ ასევე კარგად მოწოდებას გავაგრძელებ. ოპტიმისტურად ისიც განმაწყობს, რომ ჯერ კიდევ ბევრ კომპონენტში შემიძლია მოვუმატო“ — განაცხადა ჰენმანმა.

პირველი წრის ყველაზე დიდი მოულოდნელობა როლან გაროსის ჩემპიონის, კარლოს მოიას 6:7 (6:8), 4:6 მარცხი იყო ჩეხ ბოგდან ულირახთან (მოია პირველ სეტში 4:1-ს იგებდა). სამაგიეროდ, დიდი სლემის ტურნირის კიდევ ერთმა გამარჯვებულმა, პატრიკ რაფტერმა მეტად საჭირო და ემოციური გამარჯვება მოიპოვა.

ავსტრალიელი თავის მეტოქე ბაირონ ბლექთან წლეულს ორჯერ დამარცხდა, აქედან ერთხელ თავისიანების თვალწინ, დევისის თასის მერვედფინალში მოეჭრა თავი, რამაც ოზთა ნაკრების ზიმბაბველებთან წაგებაც გამოიწვია. ასე რომ, ვენაში რაფტერს ბევრი რამის გამო უნდა ემია შური. ბლექების კლანის უფროსი წარმომადგენელი უბრძოლველად არ დანებებულა, მეორე ხელში ოთხი სეტ-პოინტიც ჰქონდა 6:5-ზე და მეტოქეს ნერვიულობით ჩოგანიც დაამტვრევინა, მაგრამ საბოლოოდ აშშ-ის ღია პირველობის ჩემპიონს მაინც ვერ აჯობა 3:6, 6:7 (6:8).

„იმედია, ეს სამპრასთან გაჯიბრების შესაძლებლობას მომცემს, რადგან თვითრწმენა შემემატა. მთავარია, გწამდეს და შეუძლებელიც შეიძლება მოხდეს“ — განაცხადა ავსტრალიელმა.

პირველი წრე: პიტ სამპრასი (1, აშშ) — იან კროსლაკი (სლოვაკეთი) 7:5, 6:2; კაროლ კუჩერა (5, სლოვაკეთი) — უეინ ფერერა (სამხრეთ აფრიკა) 6:4, 3:6, 7:5; სედრიკ პიოლინი (საფრანგეთი) — რიჩარდ ფრომბერგი (ავსტრალია) 6:3, 7:6 (9:7); იონას ბიორკმანი (შვედეთი) — დევიდ პრინოშილი (გერმანია) 6:4, 7:6 (7:1); ტომას ენკვისტი (შვედეთი) — ვოლფგანგ შრანცი (ავსტრია) 4:6, 6:3, 6:2; პეტერ კორდა (4, ჩეხეთი) — ფაბრის სანტორო (საფრანგეთი) 7:6 (7:4), 6:2; რიჩარდ კრაიჩეკი (6, ჰოლანდია) — ალბერტ კოსტა (ესპანეთი) 6:3, 6:7 (4:7), 6:4.

სინგაპური. ჰაინეკენის ღია პირველობა. ტარდება დარბაზში ჰარდზე. საპრიზო 700 ათასი $

აზიის ყველაზე პოპულარულ სპორტსმენ მაიკლ ჩანგს სინგაპურში უიღბლობა დაებედა — შარშან პირველივე წრეში ჯონათან სტარკთან დამარცხდა, წლეულს კი სულაც ყველასათვის უცნობ გერმანელ მიქაელ კოლმანთან.

პირველ სეტში ჩანგი (3) მეტოქეს იოლად გაუსწორდა, მაგრამ მეორეში ერთი ბრეიკის დათმობამ დაღუპა, გადამწყვეტ პარტიაში კი სულაც 1:5 ჩამორჩა. აქ წარმოშობით ჩინელმა ამერიკელმა ცოტა მოინდომა და ანგარიში მინიიმუმამდე შეამცირა, თუმცა ტრიბუნების უდიდესი მხარდაჭერის მიუხედავად მარცხს მაინც ვერ დაუძვრა. 6:2, 3:6, 4:6.

„წაგება ყოველთვის წაგებაა, მაგრამ გული მაინც განსაკუთრებით დამწყდა. ვერ გამიგია, ეს ორი წელი, რა მემართება სინგაპურში“ — დაიჩივლა ჩანგმა მატჩის შემდეგ.

სამაგიეროდ, სხვა ფავორიტებმა პირველი წრე იოლად დაძლიეს. პირველად განთესილმა მარსელო რიოსმა, რომელმაც ევროპაში მძაფრ კონკურენციას ნაკლებად პრესტიჟულ, მაგრამ გამარჯვების მეტი შანსის მომცემ ტურნირზე ასპარეზობა არჩია, კანადელი სებასტიან ლარო 50 წუთში გაანადგურა — 6:2, 6:0 და განაცხადა, ამაზე უკეთეს დასაწყისს ვერც ვინატრებდიო.

პირველი წრე: გორან ივანიშევიჩი (2, ხორვაიტია) — სტივ კემპბელი (აშშ) 6:2, 6:1; ტოდ ვუდბრიჯი (ავსტრალია) — სარგის სარქციანი (სომხეთი) 7:6 (7:4), 6:7 (5:7), 6:4; ჟან მაიკლ-გემბილი (4, აშშ) — ჯონათან სტარკი (აშშ) 6:1, 6:2; ჯიმ კურიე (აშშ) — დანიელ ნესტორი (კანადა) 6:3, 6:2; ლეიტონ ჰიუიტი (ავსტრალია) — ლიონელ რუ (საფრანგეთი) 6:2, 7:6 (8:6); ჯასტინ გიმელშტობი (აშშ) — რამონ დელგადო (8, პარაგვაი) 6:4, 6:4.

ავთანდილ სვანიძე

მორაგბეთა ევროთასის მესამე ტური სიურპრიზმრავალი გამოდგა: არაერთი ანგარიში მოულოდნელი იყო.

სენსაცია: ტრევიზო!

A ჯგუფში „სტად ფრანსეს“ საკმაოდ გაუჭირდა პირველ ტაიმში უელსის ჩემპიონატის ლიდერ „ლიანელისთან“. მხოლოდ შესვენებამდე წუთებით ადრე გატანილი ლელოთიდა გატეხა მეტოქე. ამ ჯგუფის მეორე ფრანგული გუნდისთვის, „ბეგლ - ბორდოსთვის“ კი მეოთხედფინალში გასასვლელი კარი ნაღდად დაიხურა. ჟირონდელებმა ზედიზედ მესამე მარცხი იწვნიეს, ამჯერად ირლანდიაში იქაურ „ლენსტერთან“ რაგბისთვის უჩვეულოა ანგარიშით — 3:9. ამ ჯგუფიდან შემდეგ ეტაპზე გასვლის მთავარი კანდიდატები „სტად ფრანსე“ და „ლენსტერი“ არიან.

B ჯგუფში „პერპინიანი“ მშვიდად იგებს თამაშებს და ჯგუფში, ალბათ, პირველ ადგილსაც არავის დაუთმობს. მეორე ადგილისთვის ბრძოლაში „მანსტერი“ ფავორიტად კი რჩება, მაგრამ „პადოვას“ გამარჯვების შემდეგ ყველაფერი მაინც საპასუხო შეხვედრებზეა დამოკიდებული.

C ჯგუფში „ტულუზს“ ერთობ გაუჭირდა ედინბურგში წარმატების მიღწევა. მასპინძლებმა პირველი ნახევარი სოლიდური სხვაობითაც მოიგეს და მარცხს მხოლოდ თავიანთ დამრტყმელს ჩალმერსს თუ დააბრალებენ, რომელსაც რვაჯერ გაუცუდდა ძელებს შორის ბურთის გატარების ცდა. შოტლანდიელთა დამარცხებით „ოლსტერმა“ ისარგებლა და უელსური „ებ ვეილის“ განადგურებით „ედინბურგს“ ქულებით გაუთანაბრდა. სწორედ ისინი გაითამაშებენ მეოთხედფინალის მეორე საგზურსაც.

D ჯგუფში მეორე წრის შეხვედრები ძალიან დაძაბული იქნება, რადგან სამ გუნდს 4-4 ქულა აქვს და ორი უკეთესის ვინაობას ვადაზე ადრე ვერავინ დაასახელებს. ამ ტურში ფრანგულმა „კოლომიემ“ უფერული თამაშის მიუხედავად მაინც დაჯაბნა „გლაზგო“, ხოლო „ტრევიზოს“ გამარჯვება უელსში „პონტიპრიდთან“ ნამდვილ სენსაციად უნდა ჩაითვალოს. თუ იტალიელებმა მეოთხედფინალს უწიეს, ეს მათი რაგბის ისტორიაში პირველად მოხდება, რაც კიდევ ერთხელ დაადასტურებს, რომ აპენინის ნახევარკუნძულზე რაგბი აღმავლობის გზაზეა და მას, ჩვენგან განსხვავებით სათანადო ყურადღებაც არ აკლია.

ამ უქმეებზე მეოთხე ტურში ერთმანეთს შეხვდებიან: ბეგლ-ბორდო — ლიანელი, სტად-ფრანსე — ლენსტერი, პადოვა — პერპიანი, ნითი — მანსტერი, ებ ვეილი — ედინბურგი, ოლსტერი — ტულუზი, გლაზგო — ტრევიზო, კოლომიე — პონტიპრიდი.

გაიოზ თალაქვაძე

რაგბი. ევროთასი

III ტური

A ჯგუფი

ლენსტერი 9:3 ბეგლ-ბორდო
სტად ფრანსე 49:3 ლიანელი

B ჯგუფი

პერპინიანი 41:24 მანსტერი
პადოვა 28:17 ნითი

C ჯგუფი

ედინბურგი 25:29 ტულუზი
ებ ვეილი 28:61 ოლსტერი

D ჯგუფი

პონტიპრიდი 13:22 ტრევიზო
კოლომიე 34:16 გლაზგო

A ჯგუფი

სტად ფრანსე	3	3	0	0	116:48	6
ლენსტერი	3	2	0	1	59:58	4
ლიანელი	3	1	0	2	52:92	2
ბეგლ-ბორდო	3	0	0	3	41:70	0

B ჯგუფი

პერპინიანი	3	3	0	0	159:65	6
მანსტერი	3	2	0	1	78:64	4
პადოვა	3	1	0	2	48:104	2
ნითი	3	0	0	3	60:113	0

C ჯგუფი

ტულუზი	3	3	0	0	176:44	6
ედინბურგი	3	1	1	1	104:84	3
ოლსტერი	3	1	1	1	102:105	3
ებ ვეილი	3	0	0	3	61:210	0

D ჯგუფი

ტრევიზო	3	2	0	1	75:50	4
კოლომიე	3	2	0	1	83:67	4
პონტიპრიდი	3	2	0	1	86:72	4
გლაზგო	3	0	0	3	54:109	0

ლომუ ცოლს გაეყარა

რაგბის ახალზელანდიელი სუპერვარსკვლავი ჯონა ლომუ მეუღლეს, სამხრეთაფრიკელ ტანიას გაშორდა.

„ეს არავისი ბრალია, ჩვენ მეგობრებად დავრჩებით. ძნელია, ჩემი სარაგბო ცხოვრება, მსხვერპლს მოითხოვს, ხშირად უცხოეთში ვარ და თანაც ტანიას ძალიან გაუჭირდა ახალ ზელანდიასთან შეგუება“ — განაცხადა ოთხშაბათს ლომუმ, რომლის იდილიამ ორწელნახევარს გასტანა.

ლომუ და ტანია რატერი, რომლებიც მაშინ 20 და 19 წლისანი იყვნენ, 1996 წლის მარტში ოკლენდში შეუღლდნენ საიდუმლოდ. ლომუს თავისი მშობლებიც კი არ მიუწვევია ცერემონიალზე, ეშინოდა, ქორწინების ნებას არ დამრთავენო.

„ჩემთვის ძვირფასია ტანიასთან ერთად გატარებული დრო, მადლობელი ვარ მისი და ძალიან ვწუხვარ, რომ ვშორდებით. ბევრი ვეცადეთ, ეს არ მომხდარიყო, მაგრამ დგება ისეთი მომენტი, როცა ბედნიერი თუ არა ხარ, რეალობას თვალი უნდა გაუსწორო“ — მჭევრმეტყველურად წარმოთქვა ცნობილმა მერაგბემ პრესკონფერენციაზე, თანაც ჟურნალისტებს სთხოვა, სათქმელი მეტი არაფერი მაქვს და ჩვენს პირად ცხოვრებაში ნუ ჩაერევითო.

ლომუს, რომელმაც რაგბის მსოფლიო თასზე ყველას თავი დაამახსოვრა ბრწყინვალე ასპარეზობით, ერთი ხანობა ფილტვების იშვიათი ავადმყოფობა აწუხებდა, მაგრამ 15-თვიანი შესვენების შემდეგ შარშანდელ ნოემბერს დიდ სპორტს დაუბრუნდა და ახალი ზელანდიის ნაკრების წარმატებებში ლომის წილიც დაიდო.

ქახა არჯევანიძე

სარბიელი

სპორტული გაზეთი

გამოდის: სამშაბათს, ოთხშაბათს, ხუთშაბათს, პარასკევს და შაბათს

მთავარი რედაქტორი ზურაბ ფოცხვერია
დირექტორი გიორგი ოქრომჭედლიძე
რედაქტორი თამაზ მიგრიაული
მთავარი რედაქტორის მოადგილე: ილია ბაბუნაშვილი
ფეხბურთის რედაქციის რედაქტორი: ვახტანგ ბზიკაძე
ტექნიკური რედაქტორი გურამ ხელაშვილი
კალათბურთის განყოფილების გამგე: ავთანდილ გურასაშვილი
ინფორმაციის განყოფილების გამგე: სოსო კოტორეიშვილი
ფეხბურთის რედაქცია. ქართული ფეხბურთის განყოფილება: კონსტანტინე გოგიშვილი, გიორგი ვაშაკიძე, პაატა თოთაძე, კობა ინასარიძე, მამუკა კვანტალიანი, პაატა კვანტალიანი, ხვიჩა სანიკიძე
უცხოური ფეხბურთის განყოფილება: ლაშა გოდუაძე, დავით კოვზირიძე, ვანო ოქროპირიძე, ონისე შინჯიკაშვილი
კალათბურთის განყოფილება: გიო ახვლედიანი, გიორგი ბიკაშვილი
ინფორმაციის განყოფილება: ავთანდილ სვანიძე, ირაკლი თავაძე
კორესპონდენტი ქუთაისში იუზა კაციტაძე
ფოტორეპორტიორები: გურამ დოლენჯაშვილი, ბადრი კეთილაძე
სტილისტები: მაია აბზიანიძე, ნათელა გიორგობიანი
კომპიუტერული ცენტრი: ელენე გელუტაშვილი, ნინო დევაძე, სვეტა დევაძე, ტრისტან კახურაშვილი, დავით ნადირაშვილი, მარიკა ტაბიძე, ბელა ხატიაშვილი
გამომშვები ზურაბ ინაშვილი

რედაქციის მისამართი: თბილისი, ალ. ყაზბეგის გამზირი 42, II კორპუსი, IV სართული. საფოსტო მისამართი: თბილისი - 79, საფოსტო ყუთი 208. ტელეფონი: 39 48 29